

**T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ ANABİLİMDALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**DİJİTAL GÖÇMEN BEDEN EĞİTİMİ
ÖĞRETMENLERİNİN COVID-19 PANDEMİ
SÜRECİNDEKİ DİJİTAL DÖNÜŞÜM ÜZERİNE
GÖRÜŞLERİ**

Yasemin Asena ARIOĞLU

Denizli- 2023

**T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ ANABİLİMDALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**DİJİTAL GÖÇMEN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN
COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDEKİ DİJİTAL DÖNÜŞÜM
ÜZERİNE GÖRÜŞLERİ**

YASEMİN ASENA ARIOĞLU

**Danışman
Prof. Dr. Yunus ARSLAN**

ETİK BEYANNAMESİ

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi; görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu; başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu; atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi; kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı; bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversitede veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı beyan ederim.

Yasemin Asena ARIÖĞLU

TEŞEKKÜRLER

Yüksek lisans öğrenimim, yüksek lisans tezi araştırması ve yazımı boyunca bana her konuda yol gösteren ve destek olan danışmanım Prof. Dr. Yunus ARSLAN'a,

Bu süreçte sabırla ve tüm destekleriyle yanımda olan annem Züleyha ARIOĞLU, babam Fatih ARIOĞLU ve kardeşim Yaren Aybüke ARIOĞLU'na,

Araştırmama gönüllü olarak katılan değerli beden eğitimi öğretmenlerine,

Yüksek lisans arkadaşlarıma ve her başarımda yanımda olup, yeni başarılarım için arkamda duran herkese sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Yasemin Asena ARIOĞLU.

ÖZET

DİJİTAL GÖÇMEN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDEKİ DİJİTAL DÖNÜŞÜM ÜZERİNE GÖRÜŞLERİ

ARIOĞLU, Yasemin Asena

Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü,

Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Ana Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Yunus ARSLAN

Haziran 2023, 87 sayfa

COVID-19 pandemisi, eğitim dahil birçok alanı olumsuz etkilemiş ve beden eğitimi dersleri de dahil olmak üzere birçok uygulama ağırlıklı ders zorlu bir süreç yaşamıştır. Bu noktada, bu süreci deneyimleyen öğretmenlerin özellikle dijital dönüşüm konusundaki görüşlerinin oldukça değerli olduğu düşünülmektedir. Araştırma, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecinde dijital becerileri ne kadar etkili kullandıklarını ve karşılaştıkları zorlukları da ele almaktadır. Bu nedenle, araştırma, beden eğitimi öğretmenlerinin uyguladığı dijital dönüşüm stratejilerine odaklanmaktadır.

Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde dijital dönüşüm konusundaki deneyimlerini incelemek amaçlanmıştır.

Araştırma grubunu Denizli ilindeki devlet okullarında görev yapmakta olan, 42 yaş üstü beden eğitimi öğretmenleri oluşturmuştur. Çalışmada katılımcılar ile 2022-2023 bahar yarıyılında sanal ortamda Zoom uygulaması üzerinden bireysel görüşmeler yapılmıştır. Araştırmada yorumlayıcı fenomenoloji deseni kullanılmış. Örneklem seçerken ise amaçlı örnekleme stratejilerinden kartopu ve ölçüt örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Veriler yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği ile toplanmıştır. Toplanan veriler tematik içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir.

Araştırma sonucunda katılımcıların neredeyse tamamının öğrencilere ulaşmak da sorun yaşadığı tespit edilmiştir.. Araştırmada ortaya çıkan diğer bir önemli sonuç, öğretmenlerin ve öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumunun değişkenliği ve motivasyon eksikliği gibi faktörlerin eğitime yansımalarıdır.

Bu çalışma, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecinde dijital dönüşüm konusundaki görüşlerini ortaya koyarak, dijital teknolojilerin eğitimdeki önemine dair bir farkındalık oluşturabilir. Öğretmenler arasındaki yeterlilik değişkenliği bulgusuna dayanarak öğretmenlerin teknoloji kullanımı konusunda daha fazla eğitim almaları gerektiği sonucuna, öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumlarının artırılması için çözümler üretilmesi gerektiği sonucuna varılabilir

Öğretmenlerin dijital çağa ayak uydurma konusunda daha fazla desteklenmeleri ve hizmet içi eğitimlerin artırılması bu sürecin başarılı bir şekilde yürütülmesi için gereklidir. Dijital çağda doğup büyüyen dijital yerli çocuklara eğitim veren dijital göçmenlerin de kazanması gereken özellikler belli aralıklarla test edilmeli, çıkan sonuca göre yönlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi öğretmeni, COVID-19 pandemisi, dijital dönüşüm, uzaktan eğitim.

ABSTRACT

Views of Digital Immigrant Experiences of Physical Education Teachers on Digital Transformation During the COVID-19 Pandemic

Arioğlu, Yasemin Asena

Master's Thesis, Physical Education and Sport Teaching

Supervisor: Prof. Yunus ARSLAN

June 2023, 87 pages

The COVID-19 pandemic has adversely affected many areas, including education, and many application-based courses, including physical education classes, have experienced a challenging process. At this point, it is thought that the views of teachers who have experienced this process, especially on digital transformation, are quite valuable. The research focuses on the digital transformation strategies applied by physical education teachers by examining how effectively they used their digital skills during the pandemic and the challenges they faced.

The purpose of this study is to examine physical education teachers' experiences with digital transformation during the COVID-19 pandemic.

The research group consisted of physical education teachers over the age of 42 working in state schools in Denizli province. Individual interviews were conducted with the participants in the spring semester of 2022-2023 through the virtual platform Zoom. Interpretive phenomenology design was used in the study. Snowball and criterion sampling methods were preferred while selecting the sample. Data was collected using semi-structured interview technique. The collected data were analyzed using content analysis.

As a result of the research, it was determined that almost all participants had difficulty reaching students. Another important result that emerged in the research is the impact of factors such as variability in the use of technological tools by teachers and students and lack of motivation on education.

This study can create awareness about the importance of digital technologies in education by revealing the views of physical education teachers on digital transformation during the

pandemic. Based on the finding of the variability in teacher competence, the conclusion can be drawn that teachers need to receive more education on technology use, and solutions need to be developed to increase students' competence in using technological tools.

It is necessary to support teachers more in adapting to the digital age and to increase in-service training to ensure that this process is carried out successfully. Digital immigrants who provide education to digital native children born and raised in the digital age should also acquire the necessary characteristics, and the results should be periodically tested and guided accordingly.

Keywords: Physical education teacher, COVID-19 pandemic, digital transformation, distance education.

İÇİNDEKİLER

ETİK BEYANNAMESİ	iv
TEŞEKKÜRLER	v
ÖZET	vi
ABSTRACT	viii
İÇİNDEKİLER	x
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xii
BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ.....	1
1.1. Problem Cümlesi.....	9
1.2. Araştırmanın Amacı	9
1.3. Araştırmanın Önemi.....	9
1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları	10
1.5. Araştırmanın Tanımları.....	10
İKİNCİ BÖLÜM: KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	12
2.1. Bilişim Teknolojisi.....	12
2.1.1. Dijital Yerli	12
2.1.2. Dijital Göçmen	12
2.1.3. Dijital Yerli ve Dijital Göçmen	13
2.1.4. Bilişim ve Eğitim	13
2.2. İlgili Araştırmalar.....	15
2.2.1. Uluslararası Alanda Yapılan Çalışmalar	15
2.2.2. Ulusal Alanda Yapılan Çalışmalar	17
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: YÖNTEM	22
3.1. Araştırma Deseni.....	22
3.2. Örneklem.....	22
3.3. Veri Toplama Araçları	24
3.4. Veri Toplama Süreci	24
3.4.1. Etik Süreç	25
3.4.2 Verilerin Analizi.....	25
3.4. İnandırıcılık (Araştırmanın Geçerliği ve Güvenirliği)	25

3.5. Araştırmacı Duruşu	26
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM	28
4.1. Beden Eğitimi ve Uzaktan Eğitim	30
4.1.1. Öğrenci Katılımı.....	31
4.1.2. Ölçme ve Değerlendirme.....	35
4.1.3. Pandemi ve Eğitim	36
4.1.4. Beklenti	41
4.1.5. İmkan.....	43
4.2. Teknoloji ve Eğitim	45
4.2.1. Eğitim ve Teknolojik Bilgi.....	46
4.2.2. Teknolojik Araçlar ve Eğitim.....	49
BEşİNCİ BÖLÜM: TARTIşMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	51
5.1. Tartışma	51
5.2. Sonuç ve Öneriler.....	56
5.2.1. Sonuçlar.....	56
5.2.2. Öneriler.....	57
KAYNAKÇA.....	59
EKLER.....	68
Ek 1. Etik Kurul İzni	68
Ek. 2. Valilik İzni	69
Ek 3.	71
Ek 4.	72

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1. Araştırmanın Genel Tasarımı	43
Şekil 2. Temalar	44
Şekil 3. Öğrenci Temasına İlişkin Grafik	47
Şekil 4. Pandemi Temasına İlişkin Grafik	53
Şekil 5. Beklenti Temasına İlişkin Grafik	57
Şekil 6. İmkan Temasına İlişkin Grafik.....	60
Şekil 7. Eğitim ve Teknolojik Bilgi Temasına İlişkin Grafik.....	63
Şekil 8. Teknolojik Araçlar ve Eğitim Temasına İlişkin Grafik.....	66

BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ

Ardıç (2020) geçmişten bugüne eğitim-öğretim faaliyetlerine yön veren üç devrimden söz edilebildiğinden bahsetmiştir. Bunların ilki yazının icadıdır. İkincisi yazılı bilginin kitaplaştırılmasıdır. Üçüncü devrim ise teknoloji temelli eğitimidir. Eğitime teknolojinin entegre edilmesiyle birlikte kaliteli bilgiye ulaşım kolaylaşmış ve interaktif hale gelmiştir. Bu durum öğrenme sürecinde zamandan ve maliyetten tasarruf sağlamak ve tüm öğrenciler için bireysel farklılıkların önemsendiği daha etkili bir eğitimin gerçekleşmesine imkân sağlamaktadır (Ardıç, 2020). Dijital dönüşüm hem değişimi yakalamak hem de küresel yarışta rekabet edebilme gücünü kazanmak için bir gerekliliktir (Ataş ve Gündüz, 2019; Gümüšoğlu, 2017; Taşçı ve Çelebi, 2020). Dijital dönüşüme yönelik farklı düşünceler olmasına karşın COVID-19 pandemisi ile eğitim alanında iki önemli beceriye olan gereksinimin ortaya çıktığı düşünülmektedir: Bunlardan ilki kendini uyarlayabilme, ikincisi ise değişmedir (Ferrel ve Ryan, 2020).

Eğitimin başlıca amaçlarından birisi, toplumun ihtiyaçlarına göre birey yetiştirmektir. Bundan dolayı bilişim teknolojileri çağına uygun birey yetiştirmek için bilgi toplumlarının özellikleri dikkate alınmalıdır (Varol, 2002). Araştırmalar, bilgi ve iletişim teknolojilerinin uluslararası düzeyde rekabet edebilecek öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve karar verme yeteneklerini geliştirdiğini ortaya koymaktadır (Açıkalın, 2005). Bilgi ve iletişim teknolojileri destekli öğretim ortamları öğretmenlere, dünya standartlarına uygun şekilde öğrenci merkezli ve aktif öğrenme temelli eğitim ortamları hazırlama bağlamında önemli katkılar sağlamaktadır (Tarman ve Baytak, 2011)

Pandemi sürecinde Z neslinin (%62) Y nesline (%45) ve X nesline (%40) göre evde mesajlaşma hizmetlerine daha fazla zaman ayırdığı görülmüştür. Z neslinin medya türüne göre en yüksek kullanım artışı gösterdiği görülmüştür (Göker ve Turan, 2020). Z kuşağına eğitim veren öğretmenlerin dijital yeterliği de onlara göre olmalıdır. Bilgi çağında, bilginin kapsamı, bilgiye erişim şekli ve hızı değişmekte, bilgiye erişimde yeni yollar ortaya çıkmaktadır. Bütün bu gelişmeler bağlamında günümüz okullarından beklenen de bilgiye ulaşma ve onu etkili bir şekilde kullanma becerileriyle donatılmış, teknolojiyi kullanabilen bireyler yetiştirmeleridir (Akkoyunlu ve Kurbanoglu, 2003). Bu süreçte öğretmenlerin sadece öğretme değil aynı zamanda öğrenen ve buna destek olan bireyler olması, okulların da öğretme ortamı özelliğinden çıkıp öğrenme ortamına dönüşmesi beklenmektedir (Şenel ve Gençoglu, 2003). Eğitimde teknoloji kullanımı, çoklu zekaya uygun etkinlikleri içermesi

ve birden çok duyuları öğrenme-öğretme etkinliklerine katması bakımından önemli bir konudur. Çeşitli sebeplerden dolayı yapılması mümkün olmayan etkinlikler ya da deneyler öğrenme ortamlarında teknoloji sayesinde kolayca ulaşılabilir duruma gelmektedir (Saklan ve Ünal, 2018). Eğitimin dijitalleşmesi, modern toplumda farklı becerilere sahip insanlar arasındaki eşitsizliklerle ilişkili fırsat ve risklerin dengelenmesinde rol oynamaktadır (Karakainene ve Saikkonen, 2021). Genel olarak, PISA 2012 çalışmasında (OECD, 2015), okullarda teknoloji kullanımı, okul düzeyindeki politikalardan çok öğretmen düzeyindeki faktörlere bağlı bulunmuştur (Karakainene ve Saikkonen, 2021).

Teknolojik gelişmeler her alanda olduğu gibi beden eğitimi ve sporu da etkilemiştir fakat okullarda beden eğitimi ve spor dersi için teknoloji kullanımı çok sınırlıdır (Güllü, Özen ve Uğraş 2016). Yaşadığımız çağda, dijital teknolojiler ve dijital medya, sınırsız sayıda öğrenim kaynağı sağlamaktadır (Swendsen, 2020). Yapılan araştırmalar öğrencilerin çevrimiçi öğretim yöntemini geleneksel bir ders öğretim yöntemine göre daha çok tercih ettiklerini söylemektedir. Beden eğitimi ve spor dersinde teknolojinin kullanımı, öğrencileri dersle ilgilenmeye motive etmektedir (Cradler, 1992).

Günümüzde birçok rolü ve sorumluluğu yüklenmiş, farklı donanımlara sahip öğretmenlerin hem teknolojiyi kullanması hem de teknolojinin öğrenme amacıyla nasıl kullanılacağını öğrenciye öğretmesi gerekmektedir. Bazı araştırmacıların vurguladığı gibi, beden eğitimi öğretmenleri genellikle sınıfta yalnızdır. Bu nedenle dijital medyanın kullanımı kolay ve bir amaca yönelik olacak şekilde planlanmalıdır (Rossum ve Morley, 2018). Devinişsel alan becerisi gereken bir derste teknolojiyi doğru kullanmak, yönetmek ve yönlendirebilmek profesyonellik gerektirir. Öğretmenin yalnızca pedagojik bilgiye sahip olması yeterli değildir aynı zamanda uygulama alan bilgisine de sahip olması, öğrendiği bilgiyi nasıl, nerede ve ne şekilde uygulayacağını da bilmesi gerekmektedir. (Yılmaz, Ulucan ve Pehlivan, 2010).

Roblyer (2003), spor eğitiminde teknolojik araç gereçlerin kullanım alanlarını şöyle özetlemektedir;

- *“Fitness ve spor etkinliklerinde teknoloji ürünlerinin kullanımı,*
- *Motor beceri performansını geliştirme ve yükseltmede teknoloji ürünlerinin kullanımı,*
- *Kişisel sağlığı takipte ve yükseltmede teknolojik ürünlerin kullanımı,*
- *Geçici sağlık bilgileri elde etmeyi desteklemede teknoloji ürünlerinin kullanılması,*

- *İnsanların, bireysel ve toplumsal sağlıklarına ilişkin davranışlar kazanmada teknoloji ürünlerinin kullanılması,*
- *Disiplinler arası çalışmaların desteklenmesinde teknoloji ürünlerinin kullanılması (biyoloji, sağlık, spor, vb.),*
- *Spor eğitimi derslerinde derslerin verimli işlenmesi ve ders dışında öğrencilerin verimli öğrenmeleri için teknoloji ürünlerinden yararlanma. Adı geçen bütünleştirme kapsamında gerek öğretim programlarının tasarlanması ve uygulanması, gerekse uygulamada teknoloji ürünlerinin kullanılması sonucu okullardaki spor eğitiminin kalitesini arttırabilir “(Yılmaz, Pehlivan, Ulucan, 2010).*

Son yıllara kadar beden eğitiminde kullanılan teknolojilerin kısıtlı olmasının nedeni yaşanan teknolojik gelişmelerin masaüstü sistemlere yönelik olmasıdır. Fakat kablosuz teknoloji, bilgisayar projeksiyon sistemleri ve fiziksel aktivite gözlemleme cihazları teknolojiyi artık okul spor salonlarına taşımaktadır. Fiziksel aktivitenin dahil edildiği video oyunların kullanıldığı, aktif oyun ya da exergaming diye adlandırılan oyunlardaki son gelişmeler de beden eğitiminde teknoloji kullanımına yeni bir boyut daha kazandırmaktadır (Mears ve Hansen, 2013). Teknolojik araçlar ve aktif oyunlar bireylere aktivite düzeyleri hakkında tarafsız veriler ve yaratıcı yöntemler sağlamaktadır. Yapılan çalışmalar aktif oyunların oturarak oynanan oyunlara göre daha çok enerji harcamasına neden olduğu gibi kalp atım hızını ve oksijen tüketimini de artırdığını göstermektedir (Graves, Ridgers ve Stratton, 2008). Adımsayar (Pedometre), ivmeölçer (akselerometre) ve nabız ölçer de objektif ve doğru aktivite gözlemleri sağladığından bunlar da önemli araçlardır (Eston ve Rowlands, 1998). Ayrıca beden eğitimi derslerinde kullanılan çevrimiçi araçlar şöyle sıralanmıştır: Blogger, Edublogs, Wordpress, Bubbl.us, Coggle, Mindmeister, Stormboard, Vyond, Tondoo, Toontastic, Prezi, Animoto, Wevideo, Powtoon, Slidely, Moovly, Storyjumper, İmovie, Easelly, Piktochart, İnfogram, Venngage, Visme, Google forms, Kahoot, Surveymonkey, Socratie, Jetanket, Edmodo, Google classroom, Class dojo, Audacity, Podomatic, Dartfish Express, Coach's Eye, Sworkit, Nike Run Club, Runkeeper, Myfitnesspal, 7-Minute Workout for Kids, Pocket Yoga, Stopwatch, Bleep test, Virtual Scoreboard, Bam Video Delay, Team Shake, İmuscle2, Padlet, Tagul, Seesaw, PE Geeks (Arslan, Semiz, 2019).

Çevrim içi beden eğitiminde kullanılan karma ya da harmanlanmış öğrenme yöntemleri, online sınavlar, okumalar, sohbet odaları ve sınavlarıyla, yüz yüze eşleşme ve

aktivite temelli oturumlarıyla web tabanlı önemli bilgiler sağlamaktadır (Trout ve Christie, 2013). Tüm bu teknolojik araçların etkin eğitim ve öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırmalarıyla ilgili faydalı yanları olsa da, fayda sağlamayan yanları da bulunmaktadır (Kachel, Henry ve Keller, 2005).

2006 ulusal okul sağlığı politikaları ve programları (Lee, Burgeson, Fulton ve Spain, 2007), beden eğitimi öğretmenlerinin % 42'sinin fiziksel aktivite gözlem araçları üzerine, %37'si ise teknoloji üzerine eğitim aldıklarını belirtmektedir. Aynı zamanda çalışmaya katılan öğretmenlerin % 17 ve % 49'u arasındakiler fitness testleri yönetmek, öğrenci performansını değerlendirmek, portfolyolar ve bireysel aktivite planları hakkında, teknolojinin eğitimi tamamladığı ve veri yönetimine yardım ettiği alanlarda, ekstra eğitim almışlardır.

Ayrıca öğretmen yetiştiren kurumlardaki teknolojik eğitim eksikliği göze çarpmaktadır. Bu kurumlar öğretmen adaylarının teknolojiyi öğretmenlik becerilerine entegre edebilmeleri için gerekli alt yapıyı oluşturmakta önemli rol oynamaktadır. Öğretmen adaylarına verilmekte olan “öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme” dersleri öğretmen adaylarını bilgilennemektedir. Fakat öğretmen adaylarının alanlarına özgü teknolojileri derslerinde nasıl kullanabilecekleri konusunda ders saati ve içeriği açısından yetersiz kalmaktadır (Baran, Canbazoglu Bilici, 2015).

Öğretmenler, üniversite eğitimi aldıkları kurumlarda değil daha sonra oluşturulan öğretmen grup ve topluluklarında yapılan bilgi paylaşımlarıyla birlikte teknolojiyle iç içe olmaktadır. Öğretmen yetiştiren kurumlar bu konuda yetersiz kaldığı için birçok öğretmen de derslerine teknolojiyi nasıl entegre edeceklerini bilememektedir. Pandemiyle birlikte teknolojiye duyulan ihtiyaç daha da çok artmıştır. Eğitim döneminde yetersiz eğitim alan öğretmenler teknoloji entegrasyonu konusunda sıkıntılar yaşamaktadır. Dersleri uzaktan yürütmek zorunda kalan öğretmenler meslektaşlarından yardım almaktadır. Teknoloji konusunda yeterli bilgi sahibi olup derslerine teknolojiyi entegre edebilen öğretmenler bu dönemde başarılı olmuşlardır. Öğretmenlerin en çok destek aldıkları internet siteleri ise öğretmen toplulukları olmuştur. Aynı zamanda pandemi dönemiyle birlikte öğrencilerin ruhsal iyi oluşlarına en büyük destek beden eğitimi dersiyle olmuştur. Bunu gören velilerin beden eğitimi dersinin önemsiz olduğu düşüncesi yıkılmıştır. Pandemiyle birlikte görülen bir diğer husus ise yüz yüze beden eğitimi derslerinde de teknolojiyi verimli kullanmanın dersleri kolaylaştıracağı olmuştur. Özellikle ölçme değerlendirme, veri toplama kısmında

büyük kolaylıklar sağlayacağı bu dönemde kullanılan dijital araçlarla farkına varılmıştır (Google formlar vb.). Hizmet içi eğitimlerin ders içerikleri incelendiğinde ise öğretmenlerin eğitim teknolojilerine yönelik ihtiyaçlarının göz ardı edildiği ortaya çıkmaktadır (Uluyol, 2013).

Pandemi, bir hastalığın bir kıta ya da birkaç ülke üzerinde aynı anda yaygın şekilde görülmesi, büyük salgın (Türk Dil Kurumu [TDK], 2020) olarak tanımlanmaktadır (Bakioğlu ve Çevik, 2020). Aralık 2019 tarihinde Çin'in Hubei eyaletine bağlı Wuhan kentinden yayılmaya başlayan COVID-19 salgını DSÖ, 11 Mart'ta "pandemi" olarak ilan etmiştir (DSÖ, 2020). Bu tarihten itibaren; sağlık, ekonomi, eğitim ve sosyal aktivitelerimizde önemli değişiklikler meydana gelmiştir (Bakioğlu ve Çevik, 2020). Pandemiden etkilenen en büyük ve en önemli kamusal alan 16 Mart tarihinden itibaren kapatılan okullardaki örgün ve yaygın eğitimidir. COVID-19 pandemisinin oluşturduğu karışıklık sebebiyle ekonomilerini korumaya odaklanan devletlerin çoğu dijital teknolojilerin kullanımını özümseyen acil durum tedbir paketleri başlatarak eğitim sürecini sürdürme yoluna girmişlerdir (Agnolletto ve Queiroz, 2020). Etkili bir eğitim ve öğretimin sağlanabilmesi için diğer dünya ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de dijital teknolojileri kullanarak uzaktan eğitimle bu süreci yürütmektedir. Türkiye'de 16 Mart tarihinde okulların kapatılmasıyla başlayan süreçte öğretmenler ve öğrenciler eğitim ve öğretim sürecinde hâlihazırda kullandıkları teknoloji ile daha yakından ilgilenmek durumunda kalmışlardır. COVID-19 pandemisi nedeniyle, öğretmenler ve akademisyenler, öğrencilere içerik öğretme ve içerik oluşturma yöntemlerini öğrenmek zorunda kalmıştır. COVID-19, dijital cihazları, çevrimiçi kaynakları, sosyal medya teknolojilerini ve e-öğrenme etkinliklerinin daha etkin kullanımında bir aracı olmuştur (Mulenga ve Marban, 2020). Roy (2020) çocukların COVID-19 pandemisi döneminde evden öğrenmelerine yardımcı olabilecek bazı ipuçları sunmuştur. Bunlardan biri de, öğretmenlerin bazı telekonferans olanaklarını indirmeleri gerektiğini (örn. Skype, Zoom, Lifesize...) ve dersleri bu programlar aracılığıyla uzaktan verebileceklerini rapor etmiştir.

Ülkeler ve yerel yönetimler, Coronavirüs (COVID-19) pandemisinin yayılmasını yavaşlatmak amacıyla, ev hapsi, seyahat yasakları ve okul kapatma gibi tedbirler almak zorunda kalmışlar, okulların kapatılmasıyla birlikte milyonlarca çocuk, genç ve yetişkin, okullara ve üniversitelere gidememektedir (Can, 2020). Okulların kapanması, ülkeleri eğitim sistemini ayakta tutmak için yenilik yapmaya zorlamakta, tüm dünyada yeni bir eğitim sistemi şekillenmekte, ülkeler kesintisiz öğretime devam etmek için aralıksız çözümler

bulmakla birlikte, öğrenmenin kalitesi büyük ölçüde dijital erişim seviyesine ve kalitesine bağlıdır (Gilani, 2020).

Birçokları için çevrimiçi ve uzaktan eğitim birkaç hafta önce gündemde değildi, ancak COVID-19 pandemisi ile birlikte yerel hükümetler şimdi inanılmaz bir hızla sanal sınıflar ve işbirliği platformları kurmaktadır. Ayrıca, hangi öğrenme platformlarının kullanılacağı, çevrimiçi öğrenmenin uygulanmasında öğretmenlere nasıl yardımcı olunacağı, evde az veya hiç internet erişimi olmayanlara nasıl ulaşılacağı ve öğrenme çıktılarının nasıl izleneceği ve değerlendirileceğine yönelik çalışmalar yapılmaktadır (Atchoarena, 2020). Pandemi, eğitimcileri, ebeveynleri ve öğrencileri eleştirel düşünmeye, problem çözmeye, yaratıcı olmaya, iletişim kurmaya, işbirliği yapmaya ve aktif olmaya zorlamaktadır (Anderson, 2020). UNESCO (2020), COVID-19 pandemisi nedeniyle eğitim sistemlerinin uzaktan eğitimde yaygın olarak kullandıkları bazı stratejilerin herkes için daha kaliteli ve eşit bir eğitim fırsatı sağlayabilmesi için dört alanda hazırlık yapılmasını önermektedir. Bunlar; Teknolojik hazırlık, içerik hazırlığı, pedagojik hazırlık ile izleme ve değerlendirme hazırlığıdır. Teknolojik hazırlık boyutunda tüm öğrencilere evden uzaktan öğrenme olanağı sağlayacak internet bağlantısı, TV, radyo ve dijital araçlara etkili erişimin sağlanması, içerik hazırlığı ise, çevrimiçi platformlar, TV veya radyo programları aracılığıyla sunulabilen veya evde öğrenme için kullanılabilecek ulusal müfredatla uyumlu, basılı öğretim ve öğrenme materyallerine erişilebilirliği içermektedir. Pedagojik hazırlıkta, öğretmenlerin çevrimiçi öğrenmeyi, TV veya radyo tabanlı uzaktan öğrenmeyi tasarlamaya ve kolaylaştırmaya veya evde öğrenmeye dayalı materyalleri kullanmaya yardımcı olma ile ebeveynlerin veya bakıcıların etkili ev tabanlı uzaktan öğrenmeyi kolaylaştırma imkânlarının sağlanması yer almaktadır. İzleme ve değerlendirme hazırlığında ise, uzaktan öğrenmeye erişimi izleme, öğrenme sürecini ve kesintileri izleme ile öğrenme başarılarını değerlendirme kapasitelerini içermektedir (Can, 2020).

Teknolojik değişimler insan algılarını da değiştirmektedir. Dijital araçlar bilgilerin ulaşılma hızını artırarak zaman, mekân kavramını ortadan kaldırmakta ve kolayca sınırsız işlem yapılmasına olanak sağlamaktadır. Bunun sonucu olarak teknolojik cihazlar yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır (Tunç ve Kesici, 2018).

Vilchez, Kruse, Kirpi ve Dudovitz 2021 yılında yaptıkları bir çalışmada çevrimiçi beden eğitimi derslerinin pandemi süresince kritik bir rol oynadığı ve başarılı ders işlemenin mümkün olduğu sonucuna varmışlardır. Duyuşsal açıdan öğrencileri motive eden ve

depresyon riskini azaltan, okula bağlılığı artıran bir ders olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Fiziksel açıdan pandemide oluşan hareketsizliğin obezite riskini artırmasına karşın iyi bir önlem aracı olduğuna ulaşılmıştır. Öğretmenler teknolojik araç gereçlere yönelmek zorunda kalmış ve kendilerine yeni yollar aramışlardır. Öğretme, ölçme, değerlendirme aşamalarında kullanacakları dijital araçları kullanmak zorunda kalan teknolojik açıdan yetersiz öğretmenler kendini geliştirme ve artık daha geniş bir yelpazeyle ders işleyebilme fırsatı buldular. Öğrencilerin derse olan ilgisini artırmak için kişiselleştirilmiş yollarla ders işleyen öğretmenlerin sayısının arttığı görülmüştür.

Beltekin ve Kuyulu'nun 2020 yılında yaptığı çalışmada uzaktan eğitim şeklinde işlenen derslerin yüz yüze eğitim kadar etkili olmadığı, öğrenciler için verimlilik açısından yetersiz olduğu ve sistemdeki teknik sorunların öğrencilerin öğrenme motivasyonunu olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, kriz zamanlarında uzaktan eğitim sistemi ne kadar pratik olursa olsun, yüz yüze eğitim kadar verimli olmayabilir sonucuna ulaşılmıştır.

Kırbaş, Sözen ve Tuncer (2020) akademisyenlerin uzaktan eğitim sürecinde derslerde karşılaştıkları sorunlara ilişkin görüşleri incelediğinde; % 55'i sorunların sistemle ilgili olduğunu, % 36 dersin verimini, % 30 öğrenci katılımının yetersiz olduğunu, % 21 öğrenci geri bildiriminin yetersiz olduğunu, % 21 değerlendirmenin, % 19 uzaktan eğitim konusunda deneyimsiz olduğunu ve % 17'sinin internet eksikliği olduğunu ve öğrencilerin memleketlerinde bilgisayar olanakları olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Araştırmanın bulguları bütüncül olarak ele alındığında; uygulamalı derslerin uzaktan eğitim yoluyla işlenmesinin yetersiz ve verimsiz olduğu düşünülmektedir.

Çetin, Yılmaz ve İlhan (2021) yaptıkları çalışmanın sonucunda beden eğitimi ve spor dersinin uzaktan eğitimle yürütülmesi sürecinin başarılı olarak sürdürülemediği, pandemi süresince uzaktan eğitime devam edilmesi halinde altyapı, eğitim programı, müfredat ve içerik geliştirici çalışmaların yapılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Özdoğan ve Berkant (2020) yaptıkları çalışma sonucunda paydaşların uzaktan eğitimin avantajlarına yönelik görüşlerinin çoğunlukla zaman ve mekândan bağımsız olması, derslerin defalarca izlenebilmesi, pandemi döneminde eğitim ihtiyacının karşılanabilirliği, hastalığın bulaşmasına yönelik korunma, teknolojinin eğitim içerisindeki önemi ve teknolojik beceri geliştirilmesi şeklinde olduğu görülmektedir. Uzaktan eğitimin çoğunlukla belirtilen dezavantajları motivasyon kaybı, ölçme ve değerlendirmenin

olmaması, internet ve bilgisayar gibi kaynakların yetersizliği, eğitimde fırsat eşitsizliği oluşturmaması, iletişim ve etkileşim yetersizliği, teknik problemler, sosyalleşme yetersizliği ve uzaktan eğitim sürecine hazırlıksız olma durumları ile ilgilidir. Paydaşların çözüm önerileri çoğunlukla süreçte ölçme ve değerlendirilmenin yapılması, fırsat eşitliğinin oluşturulması, derse katılım ve etkileşimin artırılması, altyapının güçlendirilmesi, öğrencilerin kendi öğretmenleriyle ders yapması ve ders sayılarının azaltılması şeklindedir.

Özcan ve Saraç (2020) yaptıkları çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin çevrimiçi uzaktan eğitime yönelik rol ve yeterlik algılarının yüksek olduğunu ve bu rol ve yeterlik algısının cinsiyet ve öğretmenlik deneyimi sürelerine göre farklılaşmadığını, ancak yaş ile ilişkisi olduğunu göstermiştir.

Amran, Suherman ve Asmuddin 2021 yılında yaptıkları çalışmada çevrimiçi yapılan derslerde öğrenci motivasyonunun iyi düzeyde olduğuna, başarı açısından uygun aralıkta olduğuna ve verimli ders işlendiği sonucuna ulaşıldığını göstermişlerdir.

Cihan, Ilgar ve İnan (2021) yaptıkları çalışmada pandemi döneminde online eğitim her ne kadar eğitimin aksamaması konusunda eğitici ve öğrencilere destek olsa da maalesef yüz yüze eğitimin yerini tutamadığı, bilişsel alandaki davranışların kazandırılmasında online eğitimin etkisi olduğunun ancak fiziksel, sosyal ve psiko-motor davranışların oluşmasında problem yaşandığı, özellikle teknolojik imkânsızlıkların online eğitimin kalitesini düşürdüğü sonucuna ulaşılmıştır.

Elitaş (2017) uzaktan eğitimin dezavantajlarını şu şekilde açıklamıştır: Grupla çalışma disiplininin yoksun olma durumu ile etkileşim eksikliğinden dolayı motivasyon kaybına ve öğrenenin asosyalleşmesine sebep olabilir. Uygulama gerektiren derslerin veya konuların öğretiminde yetersiz kalabilir. Teknoloji bağımlılığı riski ve ölçme ve değerlendirmenin güvenilirliği sorunu olabilir. Avantajları ise: Uzaktan eğitim zaman ve mekân sınırlaması olmaksızın geniş kitlelere bilgiye erişim imkânı sunar. Eğitim süreçlerine zenginlik ve esneklik de katarak öğrenenlerin sürekli ve bağımsız bir şekilde kendi öğrenme hızında öğrenmelerine olanak verir. Uzaktan eğitim bilgi ve iletişim teknolojileri ile bilgiye anında ve daha kolay ulaşılmasına imkân tanır, eğitim maliyetlerini düşürür, esnek ve objektif bir ölçme değerlendirme sunar.

Ekiz (2020) BESYO öğrencilerinin uzaktan eğitim süreçlerini rahat ve kolay bir sistem olarak tanımlamakla birlikte uygulama dersleri için verimsiz, teorik dersler için

verimli olduğunu ve karşılıklı iletişimin olmaması açısından memnuniyetsizliklerini ifade etmişlerdir.

1.1. Problem Cümlesi

COVID-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine dijital göçmen beden eğitimi öğretmenlerinin deneyimleri nasıldır ve beden eğitimi ve spor dersinde pandemi öncesi ve pandemi sırasında dijital araç kullanımı nasıldır?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, COVID-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine dijital göçmen beden eğitimi öğretmenlerinin görüşlerini incelemektir.

1.3. Araştırmanın Önemi

COVID-19 pandemisi, dünya genelinde pek çok alanda hayatı derinden etkilemiştir. Bu süreç, eğitim sistemini de olumsuz yönde etkilemiştir. Pandeminin başlamasıyla birlikte, öğrencilerin okullara gitmeleri mümkün olmadığı için uzaktan eğitim sistemine geçilmiştir. Ancak, uzaktan eğitim sürecinde beden eğitimi dersi gibi uygulamalı derslerin işlenmesi oldukça zorlu olabilmektedir. Bu nedenle, uzaktan eğitimle beden eğitimi dersi işleyen öğretmenlerin deneyimleri üzerine yapılan araştırmalar oldukça önemlidir.

Öncelikle, yapılan araştırmalar göstermektedir ki, uzaktan eğitimle beden eğitimi dersi işlemenin zorlukları vardır. Öğrencilerin evlerinde uygun ekipmanların bulunmaması, yaralanma risklerinin artması ve öğrencilerin motivasyonlarının düşmesi, öğretmenlerin bu süreçte karşılaştığı en büyük zorluklardandır. Öztürk ve Gülcü (2021) tarafından yapılan bir araştırmada, öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin evlerindeki ekipman eksikliği nedeniyle beden eğitimi derslerinde daha az pratik yapabildikleri belirtilmiştir.

Buna karşın, yapılan araştırmalar öğretmenlerin bu zorlukların üstesinden gelebileceklerine dair de umut vermektedir. Charlton ve Kilding (2020) yaptıkları bir araştırmada, öğrencilerin evdeki malzemelerle yapabilecekleri egzersizlerin internet üzerinden paylaşılması ve öğrencilerin beden eğitimi derslerindeki başarılarının ölçülmesi için farklı yöntemlerin kullanılması gibi çözümler önermişlerdir.

Ayrıca, yapılan araştırmalar, uzaktan eğitimle beden eğitimi dersi işleyen öğretmenlerin deneyimlerinin diğer öğretmenlere de yol gösterici olabileceğini de göstermektedir. Öztürk ve Gülcü (2021) tarafından yapılan araştırma, öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde

karşılaştıkları zorluklar ve bu zorlukların nasıl aşılabileceği hakkında önemli bilgiler içermektedir. Bu bilgiler, diğer öğretmenlerin de benzer zorluklarla karşılaştıkları durumlarda başvurabilecekleri önemli bir kaynak olabilir.

Öğrencilerin beden eğitimi derslerindeki başarılarını artırmak için neler yapılması gerektiği konusunda da yapılan araştırmalar fikirler sunmaktadır. Öğrencilerin evlerinde spor yaparken daha az motivasyonlu olabilecekleri göz önüne alındığında, öğrencilerin beden eğitimi derslerine daha fazla ilgi duymalarını sağlamak için farklı ders programları, oyunlar ve etkinlikler düzenlemek gerekebilir. Ayrıca, öğrencilerin motivasyonlarını artırmak için beden eğitimi derslerinin ödüllendirme sistemleri de farklılaştırılabilir.

Sonuç olarak, COVID-19 pandemisi sürecinde uzaktan eğitimle beden eğitimi dersi işleyen öğretmenlerin deneyimleri üzerine yapılan araştırmalar, eğitim sistemi için oldukça önemlidir. Bu araştırmalar, öğretmenlerin karşılaştıkları zorlukları anlamalarına ve bu zorlukların nasıl aşılabileceği konusunda fikirler edinmelerine yardımcı olabilir. Ayrıca, öğretmenlerin ve öğrencilerin uzaktan eğitim sürecinde daha başarılı olmaları için gerekli adımların atılmasında da kaynak olarak kullanılabilir. Pandemiden sonra nasıl bir değişim olduğunu görmek öğretmen yetiştiren kurumların eksikliği için bir yol gösterici olacaktır. Teknolojiyi beden eğitimi ve spor dersine bütünleştirme konusunda fayda sağlayacaktır. Yüz yüze olan beden eğitimi ve spor derslerinde de teknolojiyi kullanmanın dersi daha verimli, eğlenceli, kolay ve akıcı hale getirdiğini gösterecektir. Değişen çağla birlikte öğrenci kriterleri de değişim göstermektedir ve bu değişime ne kadar ayak uydurulursa derslerde o kadar başarılı olunacağını gösterecektir. Bulunan bulgular eşliğinde yapılacak yeni çalışmalara öneriler verilecektir.

1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma;

- Denizli ili ile
- Çalışmaya sadece devlet okullarında çalışan öğretmenlerin katılmasıyla,
- Araştırmaya katılan öğretmen sayısı ile sınırlıdır.

1.5. Araştırmanın Tanımları

Dijital Araç: Son yıllarda artan teknolojik gelişmelerle birlikte içinde bulunduğumuz çağ artık teknolojik çağ olarak adlandırılmaktadır. Teknolojinin hızlı gelişimi karşısında geleneksel medya mecraları giderek ikinci planda kalarak, günümüzde

yerini internet ve dijital tabanlı yeni medyaya bırakmıştır (Kırık, Var, Özkoçak ve Darıcı, 2020). Yaşanan gelişmeler doğrultusunda değişen öğrenci standartlarına uygun öğrenci yetiştirmek için eğitilmiş öğretmen standartları da değişmiştir. Amerikan Ulusal Eğitim Teknolojileri Topluluğu (UETT) (International Society of Educational Technologies-ISTE)'nin öğretmen standartları teknoloji okuryazarı olmak, derslerinde teknolojiyi kullanabilmek, öğrencilerini teknolojiyi kullanmaya yönltebilmek, öğrenme çevresini öğrencilerin teknolojiyi kullanabilecekleri biçimde düzenleyebilmek, meslektaşları ile internet üzerinden iş birliği yapabilmeyi kapsamaktır. Teknolojiyi etkili ve verimli bir şekilde kullanmaları için doğru dijital araç seçimi yapılmalıdır. Değişen ve gelişen bilim ve teknolojiyle birlikte bu gelişmelerin insanlara aktarılması için önümüze ‘‘dijital araç’’ kavramı çıkmaktadır. Öğrenme topluluklarının bilgi paylaşımını ve etkileşimini sağlamak amacıyla farklı öğretim ve içerik yönetim sistemleri (Moodle, Blackboard, Atutor, Sakai, OpenLMS vb.) kullanılmaktadır. Yüz yüze eğitimi çevrimiçi destekleyebilecek araçlardan biri Google Eğitim uygulamaları içerisinde yer alan Google Sınıf'tır. Google Sınıf'ın temel amacı öğreticilerin ve öğrenenlerin sınıf içi etkinliklerini, zaman ve mekân farkı gözetmeksizin çevrimiçi kullanılabilecek araçlar yardımıyla desteklemektir (Çınar, Doğan ve Seferoğlu, 2015).

Pandemi: Pandemiler, ülkeler, kıtalar ya da dünyayı etkileyebilecek kadar geniş bir alana yayılma özelliği bulunan salgın hastalıklara verilen addır (Gögebakan, 2020). Koronavirüs hastalığı (COVID-19) dünya çapında hızla yayılma potansiyeli gösteren ve bu sebeple küresel halk sağlığı sorunu haline gelen bir hastalıktır (Arslan, 2020) .

İKİNCİ BÖLÜM: KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Bilişim Teknolojisi

Bilgi toplama, işleme, dağıtma ve bunların hepsine yardımcı olan araçları tanımlayan bilişim teknolojisi (Çiçekli, 2014: 8). Başka bir ifadeyle, bilgi ve teknolojik araçların kullanıldığı elektronik ortamlarda veya benzer ortamlarda, bilgiye erişimi, yeniden yapılandırmayı, organize etmeyi, ayıklamayı, üretmeyi, güncellemeyi ve değiştirmeyi sağlayan teknolojilerdir (Görmez, 2012: 18). Bu tanımlardan da anlaşılacağı üzere, bilişim teknolojileri genel olarak bilgi ve teknolojik araçlarla ilgili bir kavramdır.

2.1.1. Dijital Yerli

İnternet, sanal oyunlar, akıllı telefonlar vb. dijital araçları kullanarak iletişim kurma eğiliminde olan yeni nesle dijital yerli denmektedir. "Dijital yerliler", yani dijital çağda doğmuş insanlar "X jenerasyonu" olarak tanımlanırlar. Aynı zamanda dijital DNA ile doğmuş, "i jenerasyonu" olarak da anılırlar (Zur ve Zur, 2012). Teknoloji kültürü içinde doğan ve yetişen dijital yerliler, teknolojinin kullanıldığı öğretim ortamlarından hoşlanmakta ve sınıflarda teknoloji kullanarak eğitim yapmak istemektedirler (Odabaşı vd, 2012). Dijital yerliler, bilgiye hızla erişmek isterler, metin yerine grafiği tercih ederler, bir makaleyi baştan sona doğrusal bir biçimde okumak yerine kapsül halinde rastgele okumayı tercih ederler, ciddi çalışmalar yerine oyunları tercih ederler, bilişsel yapıları sıralı değil paraleldir, aynı anda birçok işi yapmak isterler, keşfederek öğrenmek isterler (Bilgiç, Duman, ve Seferoğlu, 2011).

2.1.2. Dijital Göçmen

1980 yılından önce doğan ve bir sonraki kuşağa göre dijital teknolojilerle çevrelenen dünyada kendini daha yabancı hisseden eski kuşağa ise "dijital göçmenler" adı verilmiştir (Prensky, 2001). Zur ve Zur (2012) da dijital göçmenleri, önceden bilgisayar bilgisine sahip olan 1964 yılından önce doğan nesil olarak sınıflandırmaktadır. Karabulut (2015) ise milenyum (internet ve web çağı) öncesinde doğan, teknoloji ve ürünleriyle ergenlik sonrası dönemde tanışmış olan bireyler için dijital göçmen kavramını kullanmıştır. Dijital göçmen bireylerin en önemli özelliklerinin başında dijital medya araçlarını etkin kullanamamaları gelmektedir. Bu kuşak doğrusal okumaları, grafik ve hiper metin okumalarının yerine tercih ederler. Dijital göçmenler, kısmen içerisinde bulundukları dijital çevreye iyi uyum sağlayabilseler de kullanım şekilleri kendilerini ele vermektedir. Bilgi

edinmek için öncelikle basılı materyalleri tercih ederler. Herhangi bir teknolojik ürünü ya da programı kullanabilmek için kullanma kılavuzuna başvurmayı tercih ederler (Tonta, 2009). Prensky'e göre (2001) dijital yerliler, dijital göçmenlerden farklı düşünmekte ve bilgiyi tamamen farklı bir biçimde işlemektedirler.

2.1.3. Dijital Yerli ve Dijital Göçmen

Dijital yerli ve dijital göçmen kavramları ilk kez Prensky (2001) tarafından ortaya atılmıştır. Günümüzde dijital yerlilerin öğrenme tarzlarının ve tercihlerinin anlaşılması, eğitim sürecine önemli katkılar sağlayabilir. Dijital yerli öğrenciler ve genellikle dijital göçmen öğretmenler arasında özellikle sınıf ortamında iletişim, etkileşim, birbirlerini anlama gibi alanlarda birtakım problemler yaşanabilmektedir. Bu problemlerin kaynaklarından biri, öğretmen ve öğrencilerin farklı eğitim sistemlerinden yetişmeleridir. Bu bağlamda, geleneksel sınıf ortamlarında öğrenciler dijital yerlileri, öğretmenler ise dijital göçmenleri temsil edebilir (Naish, 2008; Weiß ve Bader, 2010).

2.1.4. Bilişim ve Eğitim

Hayatın her alanında yer alan bilgi ve iletişimin gün geçtikçe daha da artmasıyla, Bilgi İletişim Teknolojileri (BİT) günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu durum, bireylerin yeni yaşam şekline uyum sağlamalarını zorunlu kılmaktadır. Uyum sürecinin hızlandırılmasında, hiç şüphesiz ki, eğitim ortamlarının önemi büyüktür. Bu yönde Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO), eğitimle ilgili her türlü faaliyette BİT'in aktif olarak kullanımının hem bir gereklilik hem de bir fırsat olduğunu vurgulamıştır (UNESCO, 2009).

Bilgi çağında, bilginin kapsamı, bilgiye erişim şekli ve hızı değişmekte, bilgiye erişimde yeni kanallar ortaya çıkmaktadır. Bütün bu gelişmelerin ışığında, günümüz okullarından beklenen de bilgiye ulaşma ve onu etkili bir şekilde kullanma becerileriyle donatılmış, teknolojiyi kullanabilen bireyler yetiştirmeleridir (Akkoyunlu ve Kurbanoglu, 2003). Bu süreçte öğretmenlerin, öğretici olmaları yerine öğrenme ortaklığı yapmaları, okulların da öğretme ortamı özelliğinden çıkıp öğrenme ortamına dönüşmeleri beklenmektedir (Şenel ve Gençoglu, 2003). Eğitimde teknoloji kullanımı, çoklu zekaya uygun etkinlikleri içermesi ve çeşitli duyuları öğrenme-öğretme etkinliklerine katması bakımından önemli sayılabilecek bir konudur. Öğrenme ortamlarında çeşitli sebeplerden

dolayı yapılması mümkün olmayan etkinlikler ya da deneyler teknoloji sayesinde kolayca ulaşılabilir duruma gelmektedir (Saklan ve Ünal, 2018).

Günümüzde, ülkeler, eğitim-öğretim ortamlarına Bilgi İletişim Teknolojilerinin (BİT) entegrasyonunu sağlayarak eğitimin kalitesini artırmayı hedeflemekte ve bu hedefe yönelik yatırımlar yapmaktadırlar. Ülkeler yatırım yapmalarına rağmen, bu yatırımların eğitime rağmen, yeterli sonuçlar elde edilememektedir. Bu nedenle, öğretmenlerin ve öğrencilerin bilişim teknolojilerini etkin bir şekilde kullanarak öğrenme ve öğretme süreçlerini geliştirmeleri gerekmektedir.

Mardon Jobirovich (2021) yaptığı çalışmada öğretmenlerin ve öğrencilerin teknoloji kullanımı ve algılama biçiminde farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Teknoloji, dijital yerli olan öğrencilere ulaşmak için faydalı olabilecek birden çok öğrenme alanına hizmet eden, motive edici bir kaynaktır. Yeni nesil öğretmenlerin de dijital yerli olması, öğrencileri anlamalarını ve onlara daha iyi bir öğrenme rehberi olmalarını kolaylaştırmaktadır. Çünkü öğretmenlerin teknolojinin, öğrencilerin öğrenmesi için önemli olduğuna olan güveni ve inancı, teknoloji entegrasyonuna katkıda bulunan ve öğrencilerin teknolojiyi kullanma güvenini etkileyen ana faktörlerdir (Al-awidi ve Alghazo 2012). Dijital göçmen öğretmenlerin derslerinde teknolojiyi daha az kullandığı görülmüştür. Dijital teknolojiye kendisi entegre olamamış bir öğretmenin derslerinde de teknolojiyi verimli kullanması mümkün değildir. Bununla birlikte, teknoloji kullanımı öğretmenlerin yaşından değil, hizmette geçen yıl sayısından etkilenmiştir, beş yıldan az öğretmenlik deneyimine sahip öğretmenler, daha uzun hizmet süresine sahip öğretmenlere göre teknolojiyi daha az kullanmıştır (Gültekin vd. , 2013). Öğretmenlerin ilköğretimde dijital teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının, öğretmenlerin güven, inanç ve öz-yeterliliği ile ilişkili olduğu ve okul kültürü ile anlamlı bir ilişkisi olduğu bulunmuştur (Jobirovich, 2021). Okullar, öğrencileri teknolojiyi bilinçli ve sorumlu bir şekilde kullanma zorluğuna hazırlamada önemli bir rol oynamaktadır. Teknoloji sadece modern toplumlarda sosyal içerme için kapılar açmakla kalmaz, aynı zamanda hem öğrenciler hem de eğitimciler için öğretme ve öğrenme süreçlerini desteklemek için çeşitli fırsatlar sunar (Manzano, 2016). Okulların dijital teknoloji fırsatına sahip olması onları kendimiz ve başkaları için yararlı bir şekilde kullanacağımız anlamına gelmez. Bu yüzden eğitimde dijital teknoloji kullanımı yalnızca okulda bulunan imkân veya öğretmen yeterliliğiyle ilgili bir durum değildir. Elimizde bulunan bu kocaman okyanusun içinde boğulmadan yüzebilme becerisi de buna dahildir. PISA 2015, teknolojinin çok sık kullanılmasının, 21. yüzyılda öğrenmeyle ilgili önemli bir sonuçla, yani

işbirlikçi problem çözmeyle olumsuz bir şekilde ilişkili olduğunu göstermiştir. Olası bir açıklama, öğrencilerin bilgisayarlarla etkileşim şeklinin öğrenme içeriğini ve diğer etkileşim türlerini değiştirebileceğidir (OECD, 2017). Bu nedenle, teknoloji kullanımı ile öğrencilerin öğrenme çıktıları arasındaki ilişkiyi analiz ederken ek değişkenlerin dikkate alınması önemlidir (Sailer, Murdock ve Fischer, 2021).

2.2. İlgili Araştırmalar

Bu bölümde COVID-19 pandemisinde uzaktan beden eğitimi dersi veren öğretmenlerin dijital dönüşüm üzerine deneyimleri ile ilgili uluslararası ve ulusal çalışmalara yer verilmiştir.

2.2.1. Uluslararası Alanda Yapılan Çalışmalar

Johnson (2020) yaptığı çalışmada, beden eğitimi ve spor derslerinde dijital teknolojinin kullanımı incelenmiştir. Araştırmacılar, dijital teknolojinin beden eğitimi öğretmenlerine ve öğrencilere birçok fayda sağladığını belirtmiştir. Öğretmenler, dijital araçları kullanarak öğrencilerin derslere katılımını artırabilmekte, öğrenciler ise evdeki spor salonları veya açık alanlarda egzersiz yapmak için dijital spor ekipmanları ve uygulamaları kullanabilmektedirler. Kim ve Lee (2020) yaptığı çalışmada, beden eğitimi ve spor derslerinde dijital dönüşüm süreci incelenmiştir. Araştırmacılar, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araçları kullanarak öğrencilerin derslere katılımını artırdığını ve online spor etkinlikleri düzenleyerek öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerini artırdığını belirtmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin öğrencilere dijital spor ekipmanları ve cihazları nasıl kullanacaklarını öğretmeleri gerektiğine dikkat çekilmiştir.

Huang ve Liu (2018) yaptığı çalışmada, beden eğitimi ve spor derslerinde dijital teknolojinin kullanımı hakkında bir derleme yapılmıştır. Araştırmacılar, dijital teknolojinin beden eğitimi öğretmenlerine ve öğrencilere birçok fayda sağladığını belirtmiştir. Öğretmenler, dijital araçları kullanarak öğrencilerin derslere katılımını artırabilmekte, öğrenciler ise dijital spor ekipmanları ve uygulamaları kullanarak evdeki spor aktivitelerini sürdürebilmektedirler. Smith ve diğerleri (2020) tarafından yapılan çalışmada, dijital teknolojinin beden eğitimi derslerinde kullanımının etkileri incelenmiştir. Araştırmada, dijital teknolojinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği, öğrencilerin derslere daha fazla ilgi göstermelerine yardımcı olabileceği ve öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, araştırma sınırlı sayıda çalışmayı içermektedir ve dijital

teknolojinin olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Lee ve diğerleri (2019) tarafından yapılan araştırmada, dijital teknolojinin beden eğitimi derslerinde öğrencilerin motivasyonuna ve fiziksel aktivitelerine etkisi incelenmiştir. Araştırmada, dijital teknolojinin öğrencilerin motivasyonunu artırabileceği ve bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Ancak, araştırma da sınırlı sayıda çalışmayı içermektedir ve dijital teknolojinin olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Wang ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada, dijital teknolojinin beden eğitimi öğretiminde kullanımının etkileri incelenmiştir. Araştırmada, dijital teknolojinin beden eğitimi öğretiminde kullanımının öğrencilerin derslere daha fazla ilgi göstermelerine, öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlamalarına ve beden eğitimi öğretmenlerinin dersleri daha etkileşimli hale getirmelerine yardımcı olabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, araştırma da sınırlı sayıda çalışmayı içermektedir ve dijital teknolojinin olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Chen ve diğerleri (2018) tarafından yapılan araştırmada, mobil cihazlar gibi dijital teknolojilerin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, mobil cihazların olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Gao ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmada, sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin derslere daha fazla ilgi göstermelerine yardımcı olabileceği ve öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, sanal gerçeklik teknolojisinin olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir.

Wang ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmada, mobil uygulamaların beden eğitimi öğretiminde kullanımının öğrencilerin derslere ilgisini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, mobil uygulamaların olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Zhang ve diğerleri (2019) tarafından yapılan araştırmada, öğrencilerin dijital oyunlarla beden eğitimi yapmasının öğrencilerin derslere ilgisini artırabileceği ve öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, dijital oyunların olumsuz etkileri de göz ardı edilmemelidir. Huang ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada, eğitim teknolojisinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği ve beden eğitimi öğretmenlerinin dersleri daha etkileşimli hale getirmelerine yardımcı olabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, diğer araştırmaların sonuçlarını doğrulamak için daha fazla çalışma gerektirdiğini belirtmiştir. Kim ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmada,

sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği ve öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi öğretmenlerinin dersleri daha etkileşimli hale getirmelerine de yardımcı olabileceğini belirtmiştir. Lee ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada, mobil uygulamaların beden eğitimi öğretiminde kullanımının öğrencilerin derslere ilgisini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, mobil uygulamaların beden eğitimi derslerinde öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceğine dair kanıtların güçlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Wu ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada, öğrencilerin dijital oyunlarla beden eğitimi yapmasının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği ve öğrencilerin bedensel faaliyetlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, diğer araştırmaların sonuçlarını doğrulamak için daha fazla çalışma gerektirdiğini belirtmiştir. Zhang ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmada, dijital oyunlarla beden eğitimi yapmanın öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, dijital oyunların beden eğitimi öğretmenleri tarafından kullanımının araştırılması gerektiğini belirtmiştir. Lai ve diğerleri (2019) tarafından yapılan araştırmada, mobil uygulamaların beden eğitimi öğretiminde kullanımının öğrencilerin derslere ilgisini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, mobil uygulamaların beden eğitimi öğretmenleri tarafından nasıl kullanılacağına dair daha fazla araştırma yapılması gerektiğini belirtmiştir.

Chen ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada, sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırabileceği sonucuna varılmıştır. Araştırma, sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi öğretmenleri tarafından nasıl kullanılacağına dair daha fazla araştırma yapılması gerektiğini belirtmiştir.

2.2.2. Ulusal Alanda Yapılan Çalışmalar

Avcı (2021) beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimlerini araştırmıştır. Çalışmada öğretmenlerin dijital becerilerinin yeterli olmadığı ve eğitim teknolojilerini kullanmada zorluk çektikleri belirtilmiştir. Can ve Özdemir (2021) yaptıkları çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital becerilerinin geliştirilmesinin önemine vurgu yapılmıştır. Kahraman ve Öz (2021) yaptıkları araştırmada pandemi sürecinde beden eğitimi öğretmenlerinin dijital dönüşüm deneyimlerini araştırmışlardır.

Çalışmada, öğretmenlerin dijital becerilerini geliştirmek için eğitim programlarına ihtiyaç duydukları belirtilmiştir. Özdemir ve Can (2021) yaptıkları çalışmada pandemi sürecinde beden eğitimi öğretmenlerinin dijital dönüşüm deneyimlerinin incelendiği bir araştırma yapmışlardır. Çalışmada, öğretmenlerin dijital araçları kullanmada zorluk çektikleri ve eğitim teknolojilerinin öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağladığı belirtilmiştir. Kaya (2020) yaptığı çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimlerini incelemiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital becerilerinin yetersiz olduğu ve uzaktan eğitim teknolojilerinin kullanımının öğretmenler için yeni bir deneyim olduğu belirtilmiştir. Kılıç ve Kılıç (2019) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araç kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin derslerde daha aktif olmalarını sağlamak için kullandıkları belirtilmiştir. Koca (2018) yaptığı çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araç kullanım durumları incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin motivasyonunu artırmak için kullandıkları belirtilmiştir. Koç ve Tiryaki (2017): Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araç kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağlamak için kullandıkları belirtilmiştir.

Akbulut ve Sağıroğlu (2021): Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağlamak için daha fazla kullandıkları belirtilmiştir. Kapıcı ve İpek (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin motivasyonunu artırmak ve öğrenme sürecini daha verimli hale getirmek için kullandıkları belirtilmiştir. Çelik ve Özdemir (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin dijital araç kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağlamak, ders materyallerini çeşitlendirmek ve öğrencilerin motivasyonunu artırmak için kullandıkları belirtilmiştir. Dinçer ve Yıldız (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişim ihtiyaçları incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin mesleki gelişimleri için seminerlere katıldıkları, eğitim programlarına dahil oldukları ve mesleki gelişimlerini sürdürdükleri belirtilmiştir. Karahan ve Bayraktar (2019) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin planlama yaparken öğrenci ihtiyaçlarına uygun davranışları incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin

öğrencilerin farklı öğrenme stillerine, beceri seviyelerine ve ilgi alanlarına göre ders planları oluşturdıkları belirtilmiştir. Özdemir ve Yıldız (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin değişen spor trendlerine uyum sağlama durumları incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin değişen spor trendlerini takip ederek, öğrencilerin ilgi alanlarına uygun dersler planladıkları belirtilmiştir. Karakuş ve Akşit (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımı hakkındaki görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araçları öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağlamak için kullanmaktan çekinmedikleri belirtilmiştir. Tuna ve Dağdeviren (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımına yönelik eğitim ihtiyaçları incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin dijital araç kullanımı konusunda eğitime ihtiyaç duydukları belirtilmiştir. Güngör ve Demirci (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi derslerinde uzaktan eğitim ve dijital araçların kullanımı hakkında öğretmen görüşleri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin uzaktan eğitim sayesinde derslerde zaman tasarrufu sağladıkları, öğrencilerin derslere daha fazla katılım gösterdikleri ve dijital araçların öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırdığı belirtilmiştir.

Kılıç ve Kılıç (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi derslerinde uzaktan eğitimin öğrenci başarısına etkisi incelenmiştir. Araştırmada, uzaktan eğitim sayesinde öğrencilerin öğrenme motivasyonlarının arttığı, öğrencilerin derslerde daha aktif oldukları ve öğrencilerin ders materyallerine daha kolay erişebildikleri belirtilmiştir. Topçu ve Erdoğan (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin teknik sorunlar, öğrenci motivasyonu ve öğrencilerin derslere katılımı gibi sorunlarla karşılaştıkları belirtilmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin bu sorunları aşmak için öğrencilere özelleştirilmiş ders materyalleri hazırlamaları, öğrencilerin derslere daha fazla katılım sağlamaları için interaktif dersler tasarlamaları önerilmiştir. Akyüz ve Akyüz (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin uzaktan eğitimde öğrencilerin disiplin sorunlarıyla başa çıkmakta zorlandıkları, öğrencilerin beden eğitimi derslerinde fiziksel aktiviteleri yapmakta zorlandıkları ve öğrencilerin beden eğitimi materyallerine erişimlerinin sınırlandığı belirtilmiştir. Demir ve Kılıç (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin teknik sorunlar, öğrencilerin derslere katılımı ve

öğrencilerin ders materyallerine erişimi gibi sorunlarla karşılaştıkları belirtilmiştir. Sağlam (2020) yaptığı çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecinde uzaktan eğitimde karşılaştığı sorunlar incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin öğrencilerin disiplin sorunlarıyla başa çıkmakta zorlandıkları, öğrencilerin derslere katılımının azaldığı ve öğrencilerin ders materyallerine erişimlerinin sınırlandığı belirtilmiştir. Bal ve Kaya (2021) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin uzaktan eğitimde öğrencilerin beden eğitimi materyallerine erişimlerinin sınırlandığı, öğrencilerin beden eğitimi derslerinde fiziksel aktiviteleri yapmakta zorlandıkları ve öğretmenlerin öğrencilerin derslere katılımını sağlamakta zorlandıkları belirtilmiştir. Özdemir ve Öztürk (2020) yaptıkları çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi döneminde uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar incelenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin öğrencilerin ders materyallerine erişimlerinin sınırlandığı, öğrencilerin beden eğitimi derslerinde fiziksel aktiviteleri yapmakta zorlandıkları ve öğrencilerin derslere katılımının azaldığı belirtilmiştir.

Koç ve Koksall (2021) yaptıkları araştırmada, COVID-19 pandemisi sırasında beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim süreci hakkındaki görüşleri incelenmiştir. Araştırmacılar, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araçları kullanarak öğrencilerin derslere katılımını artırmaya çalıştıklarını, ancak öğrencilerin fiziksel aktivitelerinin azaldığını belirtmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin fiziksel becerilerini ve tekniklerini doğru bir şekilde değerlendirmekte zorlandıklarına dikkat çekilmiştir. Aras ve Güler (2019) tarafından yapılan bir araştırmada, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital teknoloji kullanımına ilişkin görüşleri incelenmiştir. Araştırmacılar, öğretmenlerin dijital araçların derslerde kullanımına olumlu baktıklarını fakat yeterli eğitim almadıklarını belirtmişlerdir. Bu da öğretmenlerin dijital araçları etkili bir şekilde kullanmalarını zorlaştırmaktadır. Sarsar ve Kılıç (2020) tarafından yapılan bir araştırmada, dijital teknolojinin beden eğitimi ve spor derslerinde kullanımı öğretmen görüşleri ile incelenmiştir. Araştırmacılar, öğretmenlerin dijital araçların öğrencilerin derslere katılımını artırdığını ve öğrencilerin motivasyonunu yükselttiğini düşündüklerini belirtmiştir. Ayrıca, dijital araçların öğrencilerin öğrenme hızını artırdığını da gözlemlemişlerdir. Gürkan (2021) tarafından yapılan bir araştırmada ise, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital teknoloji kullanımına ilişkin algıları incelenmiştir. Araştırmacılar, öğretmenlerin dijital araçların öğrencilerin derslere katılımını artırdığına, öğrencilerin motivasyonunu yükselttiğine ve öğrencilerin öğrenme hızını artırdığına inandıklarını belirtmiştir. Ayrıca, dijital araçların

öğrencilerin fiziksel aktivitelerini artırdığına da dikkat çekilmiştir. Öğrencilerin dijital araçları kullanarak beden eğitimi ve spor aktivitelerine daha fazla ilgi gösterdiği ve motivasyonlarının arttığı belirtilmiştir (Karabacak, 2019). Öğrencilerin dijital araçları kullanarak derslerde daha fazla etkileşime girdiği ve öğrenme hızlarının arttığı gözlemlenmiştir (Kılıç ve Doğan, 2020). Bu araştırmalar, beden eğitimi ve spor derslerinde pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımının öğrencilerin öğrenme sürecine katkı sağlamak, motivasyonlarını artırmak ve ders materyallerini çeşitlendirmek için yaygın olarak kullanıldığını göstermektedir. Yukarıdaki araştırmalar, beden eğitimi derslerinde uzaktan eğitimin öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırması, öğrencilerin derslere daha fazla katılım göstermesi ve öğretmenlerin öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha iyi takip edebilmesi gibi avantajları olduğunu göstermektedir. Ayrıca, öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde teknik sorunlar, öğrenci motivasyonu ve öğrencilerin derslere katılımı gibi sorunlarla karşılaştığı ve bu sorunları aşmak için çeşitli çözüm önerileri sunulduğu belirtilmektedir.

Ayrıca beden eğitimi derslerinde uzaktan eğitimin bazı dezavantajları olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin beden eğitimi derslerinde fiziksel aktiviteleri yapmakta zorlandığı, öğrencilerin ders materyallerine erişimlerinin sınırlandığı ve öğretmenlerin öğrencilerin disiplin sorunlarıyla başa çıkmakta zorlandığı gibi sorunlarla karşılaştığı belirtilmektedir. Yapılan araştırmalar doğrultusunda öğretmenlerin dijital teknoloji kullanımı konusunda yeterli eğitim almaları ve teknolojiye daha fazla erişim sağlanması gerekmektedir. Bu sayede, öğretmenler öğrencilerle daha iyi bir iletişim kurabilirler ve dijital teknolojilerin öğrenme süreçlerindeki olumlu etkilerinden daha fazla yararlanabilirler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: YÖNTEM

Araştırmanın bu bölümünde araştırma deseni, örnekleme, veri toplama araçları, verilerin toplanması ve analizleri hakkında bilgiler verilmiştir.

3.1. Araştırma Deseni

Bu araştırmada nitel araştırma desenlerinden yorumlayıcı fenomenoloji kullanılmıştır. Yorumlayıcı fenomenoloji, nitel araştırma yöntemleri arasında öne çıkan bir araştırma yaklaşımıdır. Yöntem, bireylerin deneyimlerini anlamaya yöneliktir ve kişisel, sosyal, kültürel ve dilsel faktörlerin deneyimler üzerindeki etkisini keşfetmeyi amaçlar Moustakas (1994). Yorumlayıcı fenomenolojik yaklaşım, araştırmacıların, katılımcıların deneyimlerini anlamalarına yardımcı olmak için doğrudan etkileşime girerek yapılır. Böylece, araştırmacılar deneyimlerin psikolojik, sosyolojik ve kültürel boyutlarını anlamalarına yardımcı olabilirler. Yorumlayıcı fenomenolojik yaklaşım, araştırmacıların bireylerin deneyimlerini anlamalarına yardımcı olurken, katılımcıların deneyimlerini anlatmalarını sağlayarak araştırmacılara daha fazla içgörü sağlar (Creswell, 2007). Bu yöntem, araştırmacıların katılımcıların deneyimlerini analiz etmelerine ve ortak temaları belirlemelerine olanak tanır. Bu sayede, araştırmacılar farklı bireylerin deneyimleri arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları daha iyi anlayabilirler (Giorgi, 2009). Yorumlayıcı fenomenolojik yaklaşımın bir diğer önemli özelliği, araştırmacıların deneyimlerin anlamını keşfetmelerine ve açıklamalarına yardımcı olmasıdır. Bu nedenle, araştırmacılar genellikle katılımcılarla doğrudan etkileşime girerek deneyimlerin anlamını açık uçlu sorularla keşfederler (Van Manen, 2014). Yorumlayıcı fenomenoloji, nitel araştırma yöntemleri arasında önemli bir yere sahiptir ve birçok alanda kullanılmaktadır. Özellikle, eğitim, psikoloji, sosyoloji ve antropoloji alanlarında yorumlayıcı fenomenolojik yaklaşım sıklıkla kullanılmaktadır (Smith, 2011).

3.2. Örneklem

Araştırma grubunu Denizli ilinde yer alan 3 farklı ortaokulda görev yapan 42 yaş üzeri toplam 10 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılara araştırmacı tarafından tanımlayıcı bilgilerden yaş, cinsiyet ve mesleki kıdem sorulmuştur. Araştırmaya 7 erkek, 3 kadın beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. 42 yaş üzeri dijital göçmen grubun lisans döneminde Web.2 uygulamaları ile ilgili eğitim almadıkları, bu nedenle de eğitim-öğretim sırasında BİT araçları konusunda zorluklar yaşayacakları varsayılmıştır. Bununla

birlikte, 42 yaş üzeri beden eğitimi öğretmenleriyle görüşülmesinin nedeni dijital göçmen yaş sınırının 42 olmasıdır. Literatürde 1980 ve öncesinde doğanlar dijital göçmen olarak tanımlanmaktadır (Kakırman Yıldız, 2012). Araştırma grubu Web.2 uygulamaları ve BİT araçları ile ilgili herhangi bir hizmetiçi eğitime ya da informel gelişim gruplarına katılmamışlardır.

Bu araştırma dijital dönüşüm sürecinde zorlanan dijital göçmenlerin deneyimlerine ilişkin görüşlerine ulaşmayı hedeflemiştir. Dijital dönüşüm sürecinde zorlanan gruptan daha derin bilgi alınacağı öngörülmüştür. Gerekli izinler alındıktan sonra öğretmenlerle görüşülmüştür.

Örneklem grubu seçilirken amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örneklem yöntemi ve kartopu yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada olasılıksız örnekleme stratejilerinden amaçlı örnekleme tercih edilmiştir. Amaçlı örnekleme araştırmacının keşfetmek, anlamak, iç görü kazanmak istediği ve çoğu şeyin öğrenilebileceği bir örneklem seçiminin zorunlu olduğu varsayımına dayanır (Merriam ve Grenier, 2019). Örneklem yöntemleri, bir araştırmanın popülasyonunu temsil eden bir örneği seçmek için kullanılan yöntemlerdir (Field, 2009). Ölçüt örneklem yöntemi, popülasyonun belirli bir özelliğine sahip olan bireylerin seçilmesi ile gerçekleştirilir. Seçim yapılırken belirlenen özellik, popülasyonun özellikleriyle ilgili bir ölçüt olarak belirlenir (Fraenkel ve Wallen, 2006). Ölçüt örneklem yöntemi, özellikle popülasyonun homojen olduğu durumlarda kullanılır. Homojen popülasyonlar, belirli bir özelliği taşıyan bireylerin oranının yüksek olduğu popülasyonlardır (Şahin, 2018). Ancak, ölçütün belirlenmesi ve uygulanması oldukça önemlidir. Yanlış bir ölçüt seçimi, örneklemin yanlış seçilmesine neden olabilir ve sonuçların yanıltıcı olmasına sebep olabilir. Örneklem seçiminde ölçüt örnekleminin kullanımının avantajı, örneklemin popülasyonu daha iyi temsil edebilmesidir (Yıldırım ve Şimşek, 2016).

Kartopu yöntemi, örneklem seçimine belirli bir özellik ile başlanarak gerçekleştirilir. Seçilen bir bireyden yola çıkarak, bu bireyin özelliğini taşıyan diğer bireylerin seçilmesi ile örneklem genişletilir (Fraenkel ve Wallen, 2006). Bu yöntem, genelde sosyal araştırmalarda kullanılmaktadır. Kartopu yöntemi, seçilecek bireylerin popülasyon içindeki dağılımının bilinmediği durumlarda kullanılır (Creswell, 2014). Örneklem seçiminde kartopu yönteminin kullanımının avantajı, örnekleme dahil edilmesi gereken bireylerin popülasyon içinde dağılımının bilinmediği durumlarda, örneklemin daha geniş bir kesimi temsil edebilmesidir (Patton, 2015). Ölçüt örnekleminin kullanımı, popülasyonu daha iyi temsil

edebilmesi açısından avantaj sağlarken, kartopu yöntemi daha geniş bir kesimi temsil edebilmesi açısından önemlidir (Bryman, 2016).

Araştırmada öncelikle dijital göçmen olarak tanımlanabilecek, lisans eğitiminde Web.2 uygulamaları ile ilgili eğitim almayan ve BİT araçları konusunda herhangi eğitime katılmamış kişilere ulaşılmıştır. Bunun ardından benzer ölçütlere sahip kişiler sorularak sonraki bireylere ulaşılmıştır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi (Ek-4) kullanılmıştır. Görüşme, nitel araştırma yöntemlerinden biridir. Araştırmacıların bireyler veya gruplarla yüz yüze ya da telefon, e-posta, video konferans vb. gibi araçlarla yaptığı yapılandırılmış veya yapılandırılmamış sözlü iletişimdir (Kvale, 1996). Bu yöntem sayesinde araştırmacılar, katılımcıların düşünceleri, deneyimleri, görüşleri ve davranışları hakkında ayrıntılı bilgi edinebilirler (Rubin ve Rubin, 2012). Görüşmeler, genellikle yarı yapılandırılmış veya yapılandırılmamış olarak gerçekleştirilir (Fontana ve Frey, 2000). Yapılandırılmamış görüşmelerde araştırmacılar, katılımcılara belirli bir konu hakkında açık uçlu sorular sorarlar ve katılımcılar serbestçe düşüncelerini ifade ederler. Yarı yapılandırılmış görüşmelerde ise araştırmacılar, belirli bir konu hakkında önceden belirlenmiş sorular sorarlar ve katılımcılardan bu sorulara yanıt vermelerini isteyebilirler (Gubrium ve Holstein, 2002). Görüşmeler, nitel araştırma yöntemleri arasında en esnek yöntemlerden biridir ve araştırmacıların katılımcılarla yakın bir ilişki kurmasını sağlar (Kvale, 2007). Ancak, bu yöntem aynı zamanda zaman alıcı ve maliyetli olabilir ve araştırmacıların katılımcıların yanıtlarını analiz etmek için yeterli zaman ve kaynağa sahip olmalarını gerektirir (Seidman, 2013)

3.4. Veri Toplama Süreci

Veri toplama süreci dijital araçlar yoluyla gerekli izinler alındıktan sonra yapılmıştır. Çalışmada katılımcılar ile 2022-2023 bahar yarıyılında sanal ortamda Zoom uygulaması üzerinden bireysel görüşmeler yapılmıştır. Araştırmacı, pandemi dönemi bitip yüz yüze eğitim-öğretime geçilmiş olmasına rağmen görüşmelerini çevrimiçi yaparak katılımcıların dijital dönüşümünü bizzat deneyimlemek istemiştir. Görüşmelerin yapılacağı gün ve saatler katılımcılar tarafından seçilmiştir. Görüşmeler çevrim içi ortamda uygulanırken araştırmacıların ve katılımcıların tamamen yalnız ve sessiz bir ortamda olması

sağlanmıştır. Görüşme sırasında çalışmanın amacına yönelik olarak önceden hazırlanan sorular sorulmuştur. Görüşmeler ortalama 30 dakika sürmüştür ve kaydedilmiştir.

3.4.1. Etik Süreç

Çalışmaya başlamadan önce, Pamukkale Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'na çalışmanın amacı, gerekçesi ve araştırma tasarısının yer aldığı öneri formu sunularak onay alınmıştır (Ek-1). Çalışmaya katılacak olan öğretmenlere "Gönüllü-Katılımcı Formu" doldurularak imzalatılmıştır (Ek-2).

3.4.2 Verilerin Analizi

Verilerin analizinde tematik içerik analizi kullanılmıştır. Tematik içerik analizi, belirli kod ve temalar çerçevesinde benzer verileri sınıflandırarak, bu kod ve temaları okuyucuya anlaşılır bir şekilde sunmayı ve yorumlamayı amaçlar (Creswell, 2017; Yıldırım & Şimşek, 2011). Tematik analiz, verilerdeki temaları belirleme, analiz etme ve raporlama sürecini içeren bir yöntemdir (Braun ve Clarke, 2019: 875). Nitel araştırmalarda analiz süreci, verilerin toplanması, veri tabanında ön okuma çalışmasının yapılması, verilerin kodlanması ve kodların birleştirilerek temalara (örüntülere) ulaşılması, verilerin tablolar, şekiller veya bir tartışma şeklinde sunulması ve bunların yorumlanmasını kapsar (Creswell, 2021: 181).

3.4. İnandırıcılık (Araştırmanın Geçerliği ve Güvenirliği)

Araştırmada verilerin geçerliği için şu önlemler alınmıştır;

- Literatür taramasıyla konuyla ilgili doğru yönlendirmelere ulaşılmış,
- Konuyla ilgili sorulabilecek sorular ve yönlendirmelerle ilgili uzman görüşleri alınmıştır.
- Edinilen bilgilerin doğruluğunu teyit etmek için ses kayıt raporları katılımcılara okutulmuş ve bilgiler onaylatılmıştır. Katılımcılara çalışma bulgularının kendi düşüncelerini doğru yansıtip yansıtmadığını sormaya katılımcı teyidi (member checking) denmektedir. Bu strateji verilerin sağlandığı ya da görüşülen kişilerden bazılarına ulaşılmasını ve ortaya çıkmaya başlayan bulgular hakkında geri bildirim istenmesini öngörür. (Yıldırım ve Şimşek, 2013)

- Edinilen bilgileri subjektif yorumlama tehlikesine karşı araştırma dışında bir öğretim elemanına katılımcı görüşleri okutularak yorumlanması istenmiştir. Veri güvenilirliği nitel araştırmalarda şu yollarla sağlanır; veri üçlemesi (Patton, 2002), uzun süreli etkileşim ve aktarılabilirlik (Lincoln ve Guba, 1985), uzman incelemesi (Creswell, 2003; Gürsel, Kılınç, Alagül, 2018).

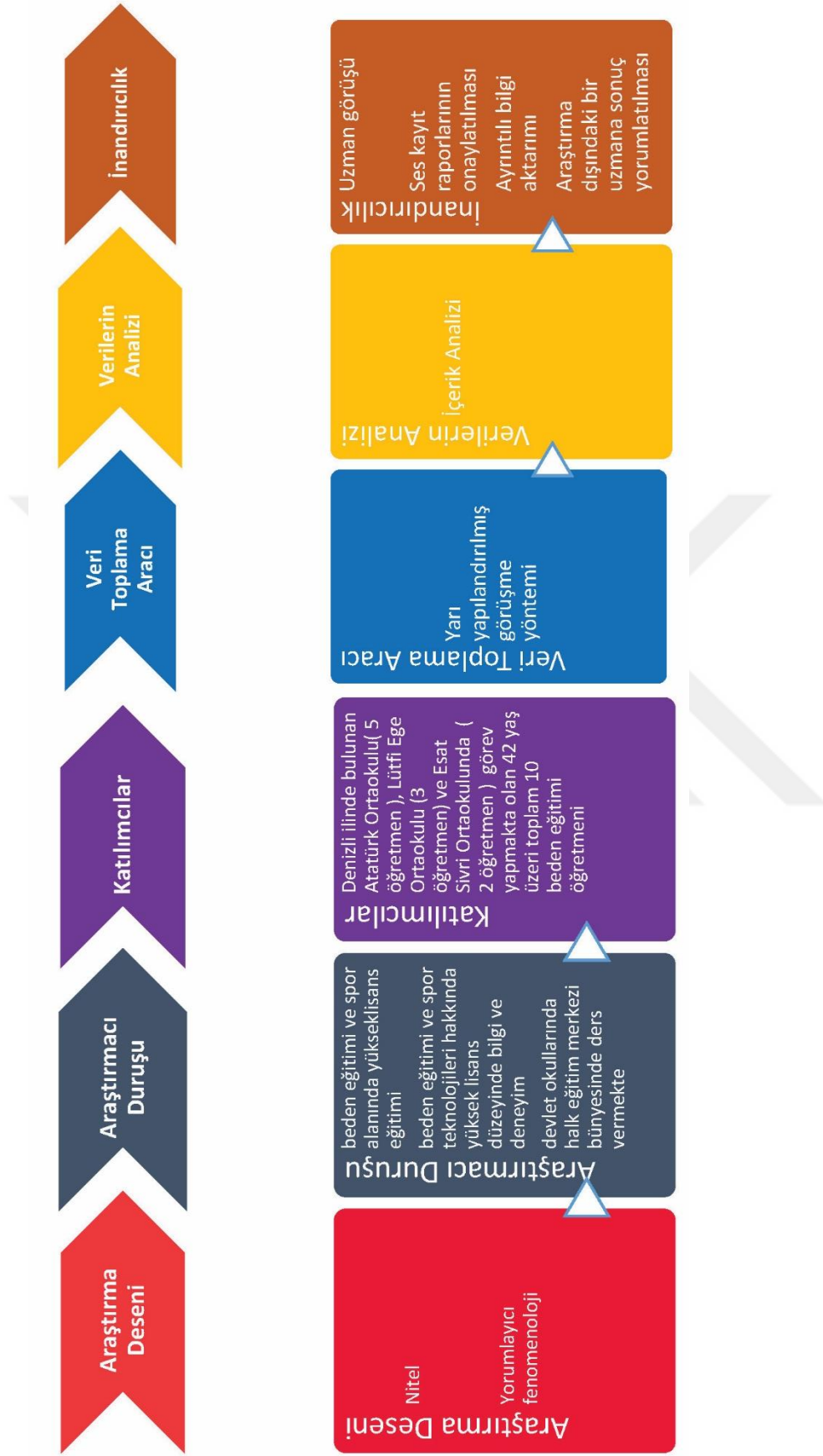
- Araştırmanın dış geçerliğini artırmak için ise araştırma grubu ve konusu hakkında ayrıntılı bilgi verilmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın güvenilirliğini artırmak için;

- Katılımcılarla görüşmeler katılımcıların konuşma esnasındaki ifadelerinin samimiliği ve ciddiyeti gözlemlerle teyit edilmeye çalışılmıştır.

3.5. Araştırmacı Duruşu

Araştırmacının, konumunun araştırma için olumsuz etkisi olmadığını temin edebilmesi sürecine özdüşünümsellik denir (Savin-Baden ve Major, 2013 ; Koca, 2017). Araştırmacı beden eğitimi ve spor alanında yüksek lisans yapmakta olup aynı zamanda devlet okullarında halk eğitim merkezi bünyesinde ders vermektedir. Alanda bir çok öğretmen ile birlikte çalışma fırsatı bulmuştur. Pandemi döneminde gözlemlediği olaylar bu konunun seçilmesinde anahtar rol oynamıştır. Araştırmacı, konuyla ilgili detaylı ve yeterli oranda bilgi toplamış ve inceleme yapmıştır. Literatür taraması araştırma desenine ışık tutmuş ve uygun yöntem seçilmeye çalışılmıştır. Araştırmacı görüşmeler sırasında katılımcıların etkilenmemesi için dikkatli davranmış, veri analizi ve yorumlama aşamasında yanlı davranmaktan özenle kaçınmıştır

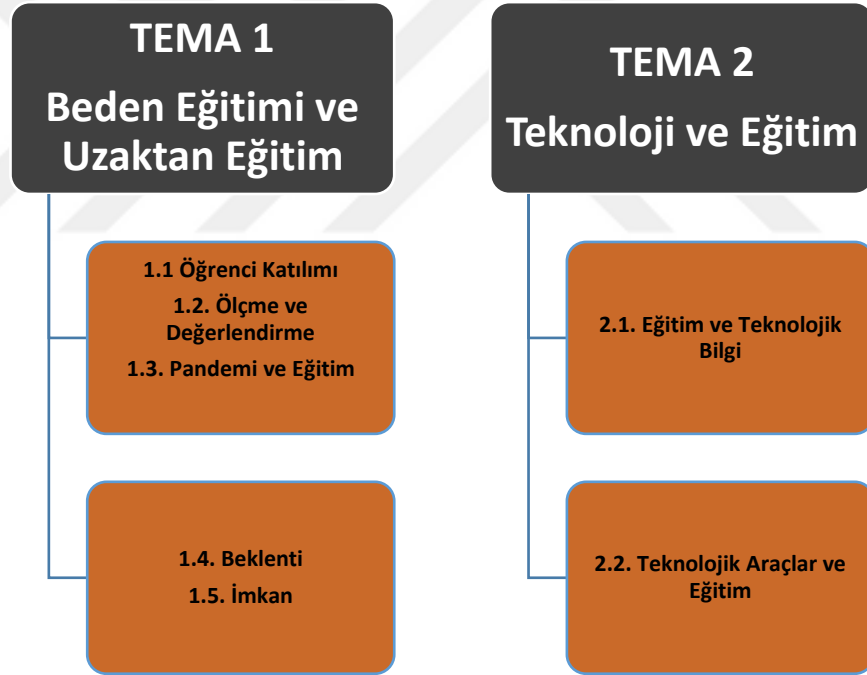

Şekil 1. Araştırmanın Genel Tasarımı

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM

Bu bölümümde beden eğitimi öğretmenlerinin COVID-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine deneyimlerinin incelenmesi konulu araştırmanın bulguları yer almaktadır. Araştırmanın bulguları alt problemler başlığı altında verilmiştir.

Yapılan tematik içerik analizi sonucunda COVID 19 pandemi döneminde uzaktan beden eğitimi dersi işleyen öğretmenlerin deneyimlerine ilişkin bulgular 2 tema altında toplanmıştır: 1) *Beden eğitim ve uzaktan eğitim*, 2) *Teknoloji ve eğitim*. COVID 19 pandemi döneminde uzaktan beden eğitimi dersi işleyen öğretmenlerin deneyimine ilişkin bulgular ise 1) *Öğrenci katılımı*, 2) *Ölçme ve değerlendirme*, 3) *Pandemi ve eğitim*, 4) *Beklenti*, 5) *İmkan*, 6) *Eğitim ve teknoloji*, 7) *Teknolojik araçlar ve eğitim* başlıkları altında toplanmıştır.

Şekil 2. Temalar

Uzaktan eğitim dönemi, tüm öğretmenler ve öğrenciler için zorlu bir süreç olmuştur. Ancak, beden eğitimi öğretmenleri, özellikle fiziksel aktivitelerin ve uygulamalı çalışmaların önemli olduğu dersler için ekstra zorluklarla karşı karşıya kalmışlardır.

Görüşmelerde, öğrencilere ulaşamama, internet bağlantısı sorunları, teknolojik araçlara yeterli şekilde hâkim olamama ve öğrencilerin motivasyon eksikliği gibi sorunlar en sık karşılaşılan konular arasında yer almaktadır. Öğretmenler, özellikle öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumları konusunda büyük zorluklar yaşamışlardır. Uzaktan eğitim sürecinde, öğrencilerin beden eğitimi derslerine karşı ilgilerinin azalması, fiziksel aktivitelere olan ilgisizlikleri ve derslerin teorik olarak işlenmesi, öğretmenleri de zorlamıştır.

Öğretmenlerin uzaktan eğitim sırasında kullandığı teknolojik araçlar arasında Zoom, Teams, Kahot, podcast araçları, video analiz uygulamaları, web günlükleri, animasyon-karikatür araçları, zihin-kavram haritası, sunum ve dijital hikâye araçları, anket ve Quiz araçları yer almaktadır. Ancak, öğretmenlerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumu değişkendir ve hizmet içi eğitimlerin yetersiz olduğu görülmektedir. Öğretmenler, teknolojik araçların kullanımı konusunda daha fazla bilgi sahibi olmak istediklerini belirtmişlerdir.

Öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumu da değişkendir. Bazı öğrenciler teknolojik araçları etkin bir şekilde kullanırken bazı öğrencilerin bu konuda eksiklikleri olduğu görülmektedir. Öğrencilerin motivasyon eksikliği de sık karşılaşılan bir sorundur. Uzaktan eğitim sürecinde, öğrencilerin yalnız hissetmeleri, arkadaşlarıyla etkileşim kurmaya olanaklarının azalması ve fiziksel aktivitelerin azalması, motivasyon eksikliğine neden olmuştur.

Öğretmenlerin uzaktan eğitim sırasında karşılaştıkları sorunlar arasında, öğrencilere ulaşamama sorunu en sık karşılaşılan sorun olarak belirtilmektedir. Öğretmenler, bu sorunların üstesinden gelmek için çeşitli stratejiler kullandıklarını belirtmişlerdir. Örneğin, öğrencilerin derslere katılımını teşvik etmek için öğretmenler, derslerde etkileşimli canlı yayınlar yapmışlar, öğrencilerin ilgisini çekecek etkinlikler hazırlamışlar ve öğrencilerle bireysel olarak iletişim kurmuşlardır.

Öğretmenler, uzaktan eğitim sürecinde teknolojik araçların kullanımının çocuklara bilmedikleri branşları tanıtmak anlamında faydalı olduğunu düşünmektedirler. Ancak,

öğrencilerin oyun istekleri, teorik işlemenin uygulamada işleyememesi gibi nedenlerle teknolojik araçların derslerde kullanımının sınırlı kalması düşünülmektedir. Bu nedenle, öğretmenler, teknolojik araçları derslerde nasıl daha etkin kullanabilecekleri konusunda daha fazla eğitim almak istediklerini belirtmişlerdir.

Görüşmelerde ayrıca, öğretmenlerin hizmet içi eğitimlere daha fazla ihtiyaç duydukları ve teknolojik araçların kullanımı konusunda daha fazla bilgiye sahip olmaları gerektiği belirtilmiştir. Diğer bir önemli konu ise, öğretmenlerin dijital çağa ayak uyduramaması ve teknolojik araçları etkin bir şekilde kullanamaması nedeniyle, öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumları da olumsuz etkilenebilmektedir. Bu nedenle, öğretmenlerin teknolojik araçların kullanımı konusunda daha fazla desteğe ihtiyaçları olduğuna ve bu konuda daha fazla eğitim almaları gerektiğine vurgu yapılmıştır.

Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenleri uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar nedeniyle zorlu bir dönem geçirmişlerdir. Teknolojik araçların kullanımı konusunda yeterli bilgiye sahip olma ve öğrencilerin motivasyonunu artırma yönünde daha fazla çalışmalar yapılması gerekmektedir. Ayrıca, öğretmenlerin hizmet içi eğitimlerden faydalanarak, dijital çağa ayak uydurma konusunda daha fazla desteklenmeleri de önemlidir.

4.1. Beden Eğitimi ve Uzaktan Eğitim

Gerek öğretmenler gerek öğrenciler pandemi süreciyle bir şekilde başa çıkmak için çabalamışlardır. Bu süreci deneyimleyen beden eğitimi öğretmenleri yaşadıkları sorunlardan bahsederken bazı önemli başlıklara değinmişlerdir. Bunlar; kamera açılmaması, öğrenci katılımı sağlanamaması, yabancı uyruklu öğrencilere ulaşamamak, hayati tehlike yaşayan öğrencilerin sorunlarıyla baş başa kalmak, öğrenci beklentisini karşılayamamak, öğretmenler olarak teknolojik bir desteğe ihtiyaç duymak, bağlantı problemleri, kırsal alanlarda internetin çekmemesi, idare baskısı, ekonomik imkânsızlıklardan dolayı teknolojiye ulaşamamak, birebir iletişim kuramamak ve öğrencilerin ruhsal iyi oluşlarını sağlayamamaktır. Yaşanan bu sürecin olumlu tarafından bahsederken ise bahsettikleri başlıklar; zamandan tasarruf edilmesi, beden eğitimi dersinin teorik kısımlarını işleyebilmek, yeni spor branşları tanıtmak, eğitici videolar izletmektir.

4.1.1. Öğrenci Katılımı

Beden eğitimi öğretmenleri en büyük sorunlardan birinin öğrenci katılımı olduğundan bahsetmiştir. Bazı öğretmenler katılımı yeterli bulurken bazıları bir kişinin bile katılım sağlamadığını belirtmiştir.

Şekil 3. Öğrenci Katılımı Temasına İlişkin Grafik

“Ben hazırıdım ama öğrenci katılımı çok azdı. Matematik fen gibi katılım olmadı 25 kişilik sınıfta 5-10 kişi katıldı. 8. Sınıf ağırlıklıydı benim sınıflarım sınav senesi olduğu için az katılım oldu. Katılım az olunca yoklama alıp ders işleyeceğiz dedik ve sınıf öğretmenlerine söyledik ama etkili olmadı.” (Öğretmen 7).

“Uzaktan eğitimde herkesin internet erişimi yoktu. Çoğunun olsa bile bazılarının yoktu. Öğrencilerin derse katılımı düşüktü. Kamera açmadılar. Gösterdiğimiz hareketler yapılıyor mu yapılmıyor mu bilmiyorduk. Kahvaltı yapmadım kıyafetim uygun değil vs diyorlardı, yüz yüze gibi olmuyor. Velilerle görüştük bu sorunu aşmak için ama yine de dersime severek katılıyorlardı harekete dayalıydık. Evde oldukları için YouTube’den video gösterdik zevkle yaptılar. Oyunlar oynadık kamera açana ek puan vereceğiz dedik.” (Öğretmen 5)

“Bizim derse katılım diğer branşlara göre daha çoktu. Çocuklar sevdiği için 30 kişilik sınıfta 25 kişi katılıyordu.” (Öğretmen 3)

“YouTube’den video bulup yansıttık. Oyun kuralları vs. ölçme ve değerlendirmeyi katılıma göre verdik. Uzaktan uygulamalı sınav yapamadık derse katılımdan verdik. Okul idaresi de böyle istedi. Çocukların gerçekten internet erişimi var mı bilemedik. Kamera açmayanın ev ortamı uygun mu bilemedik. İdare de zorlamayın dedi. Sınav da yapamadık. Onların lehine puan verdik.” (Öğretmen 8)

“Sınıftan sınıfa değişti. Bazı sınıftan öğrenciler daha iyi katılıyordu. Veli ilgisi fazla olan velilerin öğrencileri derse daha çok katılım sağladı. Ama veli ilgisi zayıfsa, derse girip girmediğini takip etmiyorsa o şekilde olan öğrencilerin velileri rahat olunca öğrenci de rahat oldu. Uzaktan eğitimde veli ilgisini hissettik. Veli ilgisi yüksek olan sınıflarda katılım çok fazlaydı. Onlar alt yapıyı da hazırlıyordu. İnternet, telefon gibi. Bunlar da hazır ki katılabilir. Bazı sınıflarda 27 mevcuttan 25 kişi ile ders yapıyordum bazılarında da bu sayı 3-5 oluyordu.” (Öğretmen 7)

“Dersin verimliliğini çok fazla ölçemiyorsun. Kamera açılmıyor. Kiminin sesi de kapalı. Geri dönüş almaya çalışıyorsun. 30-35 kişilik sınıfta bazen katılım çok az oldu. Ben stretching yaptım ev ortamında onu yaparken bile kimseye kamera aç diyemedik. Belki tek başıma yaptım. Belki yemek yerken izledi beni.” (Öğretmen 2)

‘‘Aniden olmasına rağmen çok hızlı toparlanıldı bence bakanlık hızlı müdahale etti. Coğrafi düşün. Türkiye Cumhuriyeti’nin enlemine boylamına bak. Doğuyla batı arası 77 dakika fark var. Dağ köylerinde eğitim nasıl olacak? Siber teknolojiler, altyapı hızlı çözümlendi. Kolay değil. Karın 7 ay kalkmadığı köy var. Başka ülkeyle kıyaslayamayız herkes bu süreçten eşit bir şekilde faydalandı mı hayır ama normal de bu. Böyle bir şey olsa ütopya olur. Resim müzik spor gibi dersler bu sorunları yaşadı katılım açısından vs. buna ne etken bilmiyorum.’’ (Öğretmen 10)

‘‘O dönemde bizim en büyük sorunumuz bana göre çocuklara ulaşamadık. Derse katılmadılar. Katılmayana da herhangi bir şey diyemedik. Hatta dönem sonunda idare bana zorla not verdirdi. Zorla derken şunun için söylüyorum. Bizim bölgemizde, başka okullarda da vardır. Özellikle yabancı uyruklu öğrenci çok. Ben onlara şunu söyledim. Bu çocuklar yaşıyor mu? Öncelikle ülkemizde mi? Yani bize not verdiriyorsunuz. Belki de o an için Yunanistan’da bir adada bir kamptalar ya da hiç istemeyiz belki de Ege denizinde boğulup gittiler gibi. Öğrencilere ulaşamadık. Ulaştığımız öğrencilerden de tıpkı sizde olduğu gibi nazımız geçtikçe mümkün oldukça ben şu arkadaşınız yok bilgisi olan var mı diye haberi olan var mı diyerek herhangi bir zorlama değil biraz daha ne diyelim arkadaşların hal ve hatırını sorarak onları bildiğimizi bildiği taktirde oradan dönüş yapan oldu ama özellikle teknolojik olarak kimi öğrenci belki gerçek belki değil katılmadılar. Kamerayı açamadılar. Bize de kesinlikle zorlamayın dendi. Ben de katılıyorum ama kamerayı açmayınca arka taraftan ne ile uğraştıklarını çok bilmiyoruz. Ha kimisi candan katıldı. Hatta hatta yapabilen arkadaşlarına kendini gösterebilmek için dersi anlatmak istedi. O anlamda kimi arkadaşlar dersi hazırladı onlar dersi verdi. Onu gördükçe başka çocuklar haftaya ben hazırlayım ben hazırlayım dedi. Katılımı böyle çoğaltmaya çalıştık.’’ (Öğretmen 5)

‘‘Uzaktan olması dersin işleyişiyle ilgili bir sorun. Öncelikle dersi eğlenceli hale getirmeye çalıştık. Çocukları sıkmadan ne yapabiliriz bunları araştırıp o yönde ilerledik. Kamera açmalarını istedik ama çoğu açmadığı için açanlarla oyun falan oynadık o şekilde ilerdik.’’ (Öğretmen 1)

‘‘Uygulamalı olmaması dezavantaj formata aykırı. Kamera açılmadı. Ders planlanırken sabah saatlerinde oldu bizim dersler. Kamerayı açıp uyumuşlar ders bitince çıkabilirsiniz diyoruz çıkan yok uyumuşlar. Katılım az oldu.’’ (Öğretmen 9)

“Yetersiz hissetmedim ama çaresiz hissettiğim çok oldu. Kamera açılmıyor ben hareket yapıyorum karşıdaki ne yapıyor bilemedik. Ben bir yakınımına gittiğimde gördüm çocuk kanepede uzanıyor öğretmen karşıda tek başına hareket ediyor. Benim de başıma bu geldi büyük ihtimal.” (Öğretmen 10)

“...kamera açıp bazı ısınma ve jimnastik hareketleri yaptırmak istedik ama karşı tarafın kamera açması belki bizim derste zorunlu olsaydı iyi olurdu. Bazı teknolojik açıdan açamadı bazısı bilerek açamadı. Teorik açıdan verimli olmuştur ama uygulamalı açıdan verimli olduğunu düşünmüyorum.” (Öğretmen 4)

“Kamera açmıyorlar karşıda hiç konuşmayan bir grup var”. (Öğretmen 6)

“Uygulamalı dersi uzaktan işleyemedik. Bir video çıkmıştı çok komikti. Öğretmen kamera açıyor ayağının altına bir top alıyor kamera karşısında çocuklara atıyor hadi top sizde çocuklar diyor güya karşılıklı oynayacaklar ama tabi olmuyor mümkün değil komikti bizim halimiz. Öğrenci temaslıyız elini kolunu tutup gösteriyoruz ama bunlar olmadı. Herkes havlusunu hazırlasın yere sersin bunları yapıp top alın gelin dedik ama bunlar yapılmadı kamera açmadılar. Yeni spor dalları araştırdık. Videolar izledik ama başarılı olmadık.” (Öğretmen 3)

“Sürekli video izlemekte olmuyor. Karşılıklı spor yaptık o da olmuyor. Zaten kamera açmıyorlar. Bul getir oyunu oynadık onu çok sevdiler. Ekran da açtırabildim onda. İlk tuvalet kâğıdını getiren kazanıyordu örneğin. Evdeki her şey bilgisayarın yanına toplanıyordu. Bunu çok sevmişlerdi. Hem hareket ediyorlardı hem kim getirecek diye heyecanlanıyorlardı.” (Öğretmen 10)

“8. sınıflarda spor yapmak için ben yapayım siz de yapın dedik ama zor oldu kamera açmadılar. Göremedik. Kamerayı düzelterip beni çeken birine ihtiyaç duyuldu ama yine de çocuklarla zevkliydi.” (Öğretmen 5)

“... çocuklar dersi dinlemedi çünkü verim alamadı. Oyun oynuyoruz ses yok kamera açmıyorlar takip edemiyoruz.” (Öğretmen 10)

“Kamerasını açmayan çocukların ne yaptığını bilemedik. Kamerası açık olanların ne yaptığını görüp müdahale ettik düzelttik.” (Öğretmen 1)

“Biz velilerle ve okul idaresiyle görüştüğümüzde kamera açmayan çocuk başka bir şey yapıyor. Oyun oynadığı için açmadı kamerayı. Teknolojinin dezavantajı bu da.” (Öğretmen 2)

“Kamera açmayanın ev ortamı uygun mu bilemedik. İdare de zorlamayın dedi. Sınav da yapamadık. Onların lehine puan verdik.” (Öğretmen 2)

“Tabi ki teknolojik araçların dersimize faydası var. Bu araçlar olmasa ders işleyemezdik bu dönemde. Buradan çocuklara ulaştık. Kamera karşısında ben de gösterdim birebir okuldaymışız gibi yaptılar bu araçlar sayesinde oldu.” (Öğretmen 1)

“Çocuklar dersi severek işlediklerini söylediler. Kamerasını açmayanları bilmiyorum katıldılar mı katılamadılar mı açanlar zaten bir sonraki derste de severek geliyorlardı. Bazılarını dediğim gibi belki internet yok vs onları bilemiyoruz.” (Öğretmen 8)

4.1.2. Ölçme ve Değerlendirme

Bu dönemde uzaktan beden eğitimi dersi işleyen öğretmenler ölçme ve değerlendirmelerini nasıl yaptığından bahseden öğretmenler sadece inisiyatif kullanarak not verdiklerini söylemişlerdir.

“İdare ne derse onu verdik. Herkese yüksek not verdik. Eleştirdim katılanla katılmayı ayırt etmek istedim ama yapamadık. Başka okullarda ödev istediler buna karşıyım aileleri yapıyor çünkü.” (Öğretmen 5)

“Not verirken inisiyatif kullandık. Normalde de çocuklara not vermem kendinizi değerlendirin derim sence kaç almış olabilirsin ya da arkadaşımız kaç almış olabilir diye sorarım. Katılmazsam düşük not verir misiniz diyen oldu katılmadığınız zaman haber verirsiniz sorun olmaz dedik. Keyfi katılmadığınız zaman üzülürüm dedim hepsi de katıldı katılamayacak olan mesaj atıyordu.” (Öğretmen 1)

“Hayır, ölçme değerlendirme yapamadık.” (Öğretmen 7)

“Ölçme ve değerlendirme için ödev istedik sevdiğiniz spor hakkında bilgi verin dedik mail attılar. Atmayana da yine 100 verdik. Okul sınav odaklı olduğu için 100 veriyoruz. A okulu herkese 100 verince okul ve veli baskısı oluyor. 90 verince şikâyet ediliyor o yüzden hep 100 veriyoruz. Çocukların not kaygısı yok bizi topla oynadıkları için seviyorlar.” (Öğretmen 1)

“Ölçme ve değerlendirmeyi katılıma göre verdik. Uzaktan uygulamalı sınav yapamadık derse katılımdan verdik. Okul idaresi de böyle istedi. Çocukların gerçekten internet erişimi var mı bilemedik. Kamera açmayanın ev ortamı uygun mu bilemedik. İdare de zorlamayın dedi. Sınav da yapamadık. Onların lehine puan verdik.” (Öğretmen 6)

“Ölçme ve değerlendirme yapmadık yapamadık herkes eşit durumda değildi çünkü. Okula gelen gelmeyen her şeyi not girmek zorundasın. Bunu neye göre puanlayacağımız belli olmadı bu farklı bir süreçti çocuğun suçu da değildi. Girmeyenin sayısı azdı zaten.” (Öğretmen 10)

“Derse katılımdan not verdik. Biraz daha öğrenci merkezli hareket etmek zorunda kaldık. Yaşadıklarını göz ardı edemeyiz. Ölçme değerlendirme yapmak için bir şeyimiz hazır değildi. İnsiyatif kullandık.” (Öğretmen 3)

4.1.3. Pandemi ve Eğitim

Pandemi süreci eğitim ortamını büyük ölçüde etkilemiştir. Beden eğitimi öğretmenleri bu süreçte teorik eğitime daha fazla ağırlık verdiklerinden, yeni spor branşları tanıtmak için bir fırsat olduğundan, eğitici videolar izletmek açısından verimli olduğundan söz ederken öğrencilerin ruhsal iyi oluşlarını olumsuz etkilediğinden ve bu süreçte oluşan davranış bozukluklarının ilerleyen süreçleri de etkileyeceğinden, öğretmen ve öğrenci yetersizliklerinin ön plana çıktığından söz etmiştir.

Şekil 4. Pandemi ve Eğitim Temasına İlişkin Grafik

“Bizim alanımızda da teorik konular çok fazla ama daha çok oyunla uygulamalı olmalıydı bu yüzden sorunlar yaşadık. Ama dersin konusu neyse onunla ilgili video sunumlarla destekleyerek işledik. Pandemi de nasıl yapılması gerekiyorsa o şekilde yaptık. Teorik bilgiler doğrultusunda envanter desteğiyle işledik. Bir kısmında dersin böyle bir kısmında sohbet ettik. Çocuklar evde çok bunaldı. Ben ortaokulda çalışıyorum. Düşünsenize şimdi sürekli evdeler. Gerek fiziksel gerek psikolojik çok etkilendiler. Evde iş sorun ailelerin sorunları derken çok etkilendiler. Maalesef ben pandemi döneminin etkisini şimdi hissediyorum. Olumsuz olarak o dönemin izlerini görüyoruz. Pandemiden önce daha çok spor yapıyorlardı daha çok beceri gösteriyorlardı. Genel olarak o başarı yakalanamıyor. Ben bir yerde okumuştum. Hiçbir şey COVID19 öncesi gibi olmayacak diyordu. izleri hala taşıyor.1 buçuk yıllık bir süreç yaşandı bitti diyemeyiz etkileri devam ediyor. Hareketsizliğe alıştılar. Eğitim süreci çok büyük darbe aldı. Hele 8. Sınıf sınav dönemi olan çocuklar için çok zor oldu. Ben şunu savunuyorum uzaktan eğitim Türkiye’de sistem oturana kadar zorlandı. COVID’te uzaktan çalışmaya başlayıp hala devam edenler var şirket iyi verim almış ki devam ediyorlar ama eğitim okul ortamında yüz yüze olmalıydı.” (Öğretmen 5)

‘‘Dersleri teorik, slaytlarla, sohbetle işledik. Derse katılımdan not verdik. Biraz daha öğrenci merkezli hareket etmek zorunda kaldık.’’ (Öğretmen 4)

‘‘Biz daha çok bu işi koşarak alanda sahada yapamaya alışmışız. Bilgisayar öğretmeni değiliz biz. Sınıfta bile durunca sıkılıyorlar. Bizim işimiz dışarda sahada. Ben okumayı teorik kısmını da seviyorum. Kendin sahaya adanmış arkadaşlarda var ama ona rağmen ben bile zorlandım. Sedanter beslenmesi sporcu beslenmesi bunları çok işledik o dönemde daha çok hayatlarında işlerine yarayacak bilgiler konuştuk.’’ (Öğretmen 7)

‘‘Uygulamalı yapmayınca hepsi teorik oluyor başta konuları hep anlatıyorduk. Atletizmse örneğin anlattık teorik ama konu çabuk bitti YouTube’den video indirmeyi öğrendim cirit atmayı videoyla anlattım vakitte doldu. Derse ful katılan sınıfta dersi erken de kapatamıyordum. 2 saat boyunca da anlatılmıyor. Aşmak için video izlettim hentbolla ilgili falan.’’ (Öğretmen 3)

‘‘Uygulamalı bir dersin uzaktan eğitimle yapılması zordur yapılamaz. Teorik kısımlarını isledik. Oyun kuralları, branş tanıtımı yaptık, güncel gelişmeler konuştuk. Ama kamera açıp bazı ısınma jimnastik hareketleri yaptırmak istedik ama karşı tarafın kamera açması belki bizim derste zorunlu olsaydı iyi olurdu. Bazı teknolojik açıdan açamadı bazısı bilerek açamadı. Teorik açıdan verimli olmuştur ama uygulamalı açıdan verimli olduğunu düşünmüyorum.’’ (Öğretmen 8)

‘‘İlk başta bizim ders uygulamalı olduğu için tabi uzaktan eğitimde biraz zorlandık. Teorik kısmı çocukları genelde sıkı. Değişik YouTube’den videolarla dikkat çekmeye çalıştık. Uygulamalı dersi teorik yapmak zor oldu çocukların beklentisi o değildi. Platformlardaki çarkıfelek gibi oyunları oynadık. Sporu oyun gibi oynatmaya çalıştık. 8 lerde spor yapmak için ben yapayım sizde yapın dedik ama zor oldu kamera açmadılar. Göremedik. Kamerayı düzeltip beni çeken birine ihtiyaç duyuldu ama yine de çocuklarla zevkliydi. Kelime oyunun amiral battı oynadık.’’ (Öğretmen 6)

‘‘Çok beklendik bir cevap olur ama bizim ders uygulamalı bir ders yüz yüze olmalıydı. Bu süreçte mümkün olmadı. Bizim alanımızda da teorik konular çok fazla ama daha çok oyunla uygulamalı olmalıydı bu yüzden sorunlar yaşadık. Ama dersin konusu neyse onunla ilgili video sunumlarla destekleyerek işledik. Pandemi de nasıl yapılması gerekiyorsa o şekilde yaptık. Teorik bilgiler doğrultusunda envanter desteğiyle işledik. Bir kısmında dersin böyle bir kısmında sohbet ettik. Çocuklar evde çok bunaldı. Ben ortaokulda çalışıyorum. Düşünsenize şimdi sürekli evdeler. Gerek fiziksel gerek psikolojik çok etkilendiler. Evde iş sorun ailelerin sorunları derken çok etkilendiler. Maalesef ben pandemi döneminin etkisini şimdi hissediyorum. Olumsuz olarak o dönemin izlerini görüyoruz. Pandemiden önce daha çok spor yapıyorlardı daha çok beceri gösteriyorlardı. Genel olarak o başarı yakalamıyor. Ben bir yerde okumuştum. Hiçbir şey COVID19 öncesi gibi olmayacak diyordu. izleri hala taşıyor.1 buçuk yıllık bir süreç yaşandı bitti diyemeyiz etkileri devam ediyor. Hareketsizliğe alıştılar. Eğitim süreci çok büyük darbe aldı. Hele 8. Sınıf sınav dönemi olan çocuklar için çok zor oldu. Ben şunu savunuyorum uzaktan eğitim Türkiye’de sistem oturana kadar zorlandı. COVID’te uzaktan çalışmaya başlayıp hala devam edenler var şirket iyi verim almış ki devam ediyorlar ama eğitim okul ortamında yüz yüze olmalıydı.’’ (Öğretmen 4)

‘‘Dersleri teorik, slaytlarla, sohbetle işledik.’’ (Öğretmen 2)

‘‘Tabi oldu olmaz mı? Kendimi yetersiz hissettim. Teknolojiye çok bilgimiz olmadığı için video paylaşmayı öğrendim mesela.’’ (Öğretmen 1)

‘‘Hayır yetersiz hissetmedim, elimden geldiği kadar yaptım başkası benden farklı ne yapabilir diye düşünüyorum dersin adı beden eğitimi yakan top mu oynatacağım her şey eğitsel oyunla öğretilir top tutmak bile. Bunu yapamadıktan sonra bir anlamı yok.’’ (Öğretmen 9)

‘‘Tabi yetersiz hissettiğim oldu. Yani şöyle düşündüğüm zaman birçok şeyde işin üstesinden geliyordum. Çok da olmadı ama öğrenci zorlamadı bizi bence ondan. Stajyer öğretmenlerle çok şeyi halledebildik. Dersleri slaytları öğrencilerde hazırladı.’’ (Öğretmen 6)

“Yok yetersiz hissettiğim olmadı çünkü bende özellikle anlatacağımız konuyu bende araştırıyordum uygulama öğrencisi hangi dersi işleyecekse onlar bana dersten önce araştırarak arkadaş planı hazırlayıp gönderiyordu bende eklemeler yapıyorum. Şu videoyu da izletebilirsin diye yönlendiriyordum gayet verimli oldu.” (Öğretmen 9)

“Bilgisayar kursuna mesleğe ilk başladığımda gitmiştik. Kullanmayınca köreldik. Yenilikleri takip etmeye çalışıyorum. Arkadaşlara da soruyorum. Branş itibariyle teknoloji ve bilgisayara ihtiyaç duymuyoruz. Yeni nesil bizden daha iyi kızuma danışarak öğreniyorum.” (Öğretmen 3)

“Ben normal tüm işlerimi yapacak kadar araştırırım. Çok fazla olmasa da işimi görecektik kadar araştırırım. Mail atmayı falan öğrendim. Birçok şeyi zaten onlarla yaptığımız için o tür gelişmeleri takip etmeyince işlerimiz aksıyor mecbur öğrenmemiz gerekiyor. Araştırıp sormamız gerekiyor ve ben o konularda anlamıyorum etmem demem uğraşırım. Bilen birinden öğrenmeye çalışırım. Özellikle birisi gösterdiği zaman daha rahat öğrenirim. Bir şeyi ilk başta zor gibi gelir belki ama biri gösterip böyle oluyor dediği zaman rahatça yaparım. Mesela şimdi öğrenci lisansı çıkartmak için öğrenci bilgi form sistemi var birkaç yıldır kullanıyoruz. Aslında çok basit bir sistem ilk çıktığında çok karmaşık geldi bize seminer verildi halk eğitimde nasıl yapacağız falan dedik. Şimdi çok kolay geliyor. Okula veli izin kâğıdı, sağlık rapor, lisans için geliyorlar hemen hızlıca çıkarıyoruz evrağı veriyoruz. Araştırarak ve sorarak öğreniyorum özellikle birisi gösterdiği zaman hemen yapabiliyorum.” (Öğretmen 8)

“Yetersizim. Seninle konuşmak için bile bağlanamadım ses açmayı beceremedim oğlum yaptı gelişmek için hiçbir şey yapmıyorum.” (Öğretmen 1)

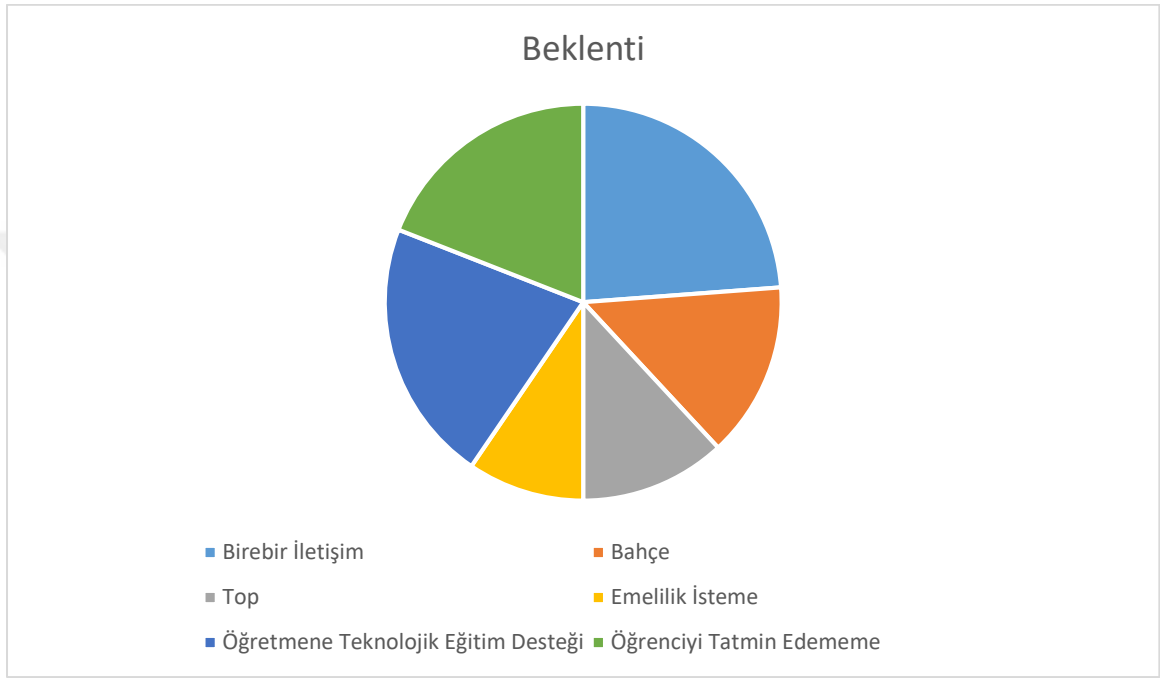
“Uzaktan zorunlu bir hal oldu salgın hastalıkta. Böyle olması gerekiyordu. Hiçbir şey yapmasak psikolojileri bozulacaktı evde durmaktan bizim derse katılıp iyi hissettiler deşarj oldular. Faydası oldu bence uzaktan eğitim olmalıydı.” (Öğretmen 3)

“...İlla ders değil moralin mi bozuk diye soramadık. Tamamen eve kapandıkları için ne sorunu varsa hepsi içine kapandı burada ne kadar kızsak da çocuklar bir deşarj oluyor.” (Öğretmen 2)

“Bu dönemin götürdükleri daha fazla diye düşünüyorum. Şu an belli yaş grupları evde geçirdikleri için çok da derse katılmayanlarda davranış sorunları fazlalıkla var.” (Öğretmen 5)

4.1.4. Beklenti

COVID 19 pandemi sürecinde uzaktan beden eğitimi dersi işleyen öğretmenler öğrencilerin beklentisi karşılayamamaktan bahsetmişlerdir. Kimisi bahçe istedi, kimisi top istedi, kimisi bire bir iletişim istedi şeklinde aktarmışlardır. Aynı şekilde kendi beklentileri de bu dönemde teknoloji desteği, birebir iletişim kurabilmek, emeklilik istemek, bu dersin yüz yüze olmasını istemek olmuştur.

Şekil 5. Beklenti Temasına İlişkin Grafik

“Şakalarla onları dinç tutabilmek önemli kahvaltı yaptınız mı diyorum oradan beslenmeye geçiyorum. Çocuk böyle olunca istekli oluyor ama yüz yüze yapmak istediler hep.” (Öğretmen 1)

“Tüm beden eğitimi öğretmenlerine geri dönüş yüz yüze istedikleri oldu.” (Öğretmen 4)

“Okul bahçesinde yüz yüze yaptığımız gibi olmadı”. (Öğretmen 2)

“COVID’te uzaktan çalışmaya başlayıp hala devam edenler var şirket iyi verim almış ki devam ediyorlar ama eğitim okul ortamında yüz yüze olmalıydı.” (Öğretmen 3)

“Okulların yüz yüze olması gerektiğini düşünüyorum.” (Öğretmen 1)

“Biz alışmışız öğrenciye dokunmaya yüz yüze olmaya. Uzaktan olunca zorlandık. Matematigi anlatırsınız ama beden eğitimi hareketlerin birleştiği çocuklarla birebir iletişim olan bir ders. O yüzden zorlandığımız oldu” (Öğretmen 10)

“Türkçe matematik belki uzaktan olur ama bizim olmuyor. Uzaktan işlenmemeli ilk başlayan ders beden eğitimi olmalıydı. Uzaktan işlenmez. Matematik anlatıyor bir sorun olmuyor ama biz yeri eliyor onlarla oyun oynuyoruz bazen birebir temas yapıyoruz. Voleybolda parmak sıkı olsun diyorum kontrol ediyorum gösteriyorum ama bu uzaktan olmuyor diğer dersler gibi değil.” (Öğretmen 8)

“Öğrenciyle birebir iletişim olmuyor. Sınıftaki o göz göze gelme olayı var ya o olmuyor. Yüz yüze olsak daha iyi olurdu.” (Öğretmen 9)

“Biz daha çok derslerimizi uygulamalı işliyoruz bahçeye çıkıyoruz. Spor salonunu bile çok kullanmıyoruz. Çocuk da haftanın 35 saat dersi var bir haftada. O saatin 2 dersi beden eğitimi oluyor. Orada da oynamak için canla başla bekliyor. Biz o derste konuya girdiğimiz zaman bir an önce bitsin de oynayalım diye bekliyor. İlk derse biraz konu anlatıp onlara oyun alanı bırakmaya çalışıyoruz. Uzaktan işlerken tabi bu mümkün olmadı ama herkes keşke şu an okulda olsaydık dedi.” (Öğretmen 7)

“Uygulama yapamamak çok sorun oldu. Herhangi bir eğitsel oyun oynatamamak da öyle. İnternet üzerinden oyunlar oynadık karşılıklı düello şeklinde babam pazardan oyunu babam pazardan ayva aldı a harfinde mesela. Böyle şeyler yaptık zevk aldılar. Ama hep bir okul bahçesinde olsaydık top oynasaydık diye iç geçirdiler.” (Öğretmen 5)

“Bazı öğretmenler bu dönemde çok zorluk çektiler hatta emekliliği geldiyse emekli olan arkadaşlarımız var.” (Öğretmen 3)

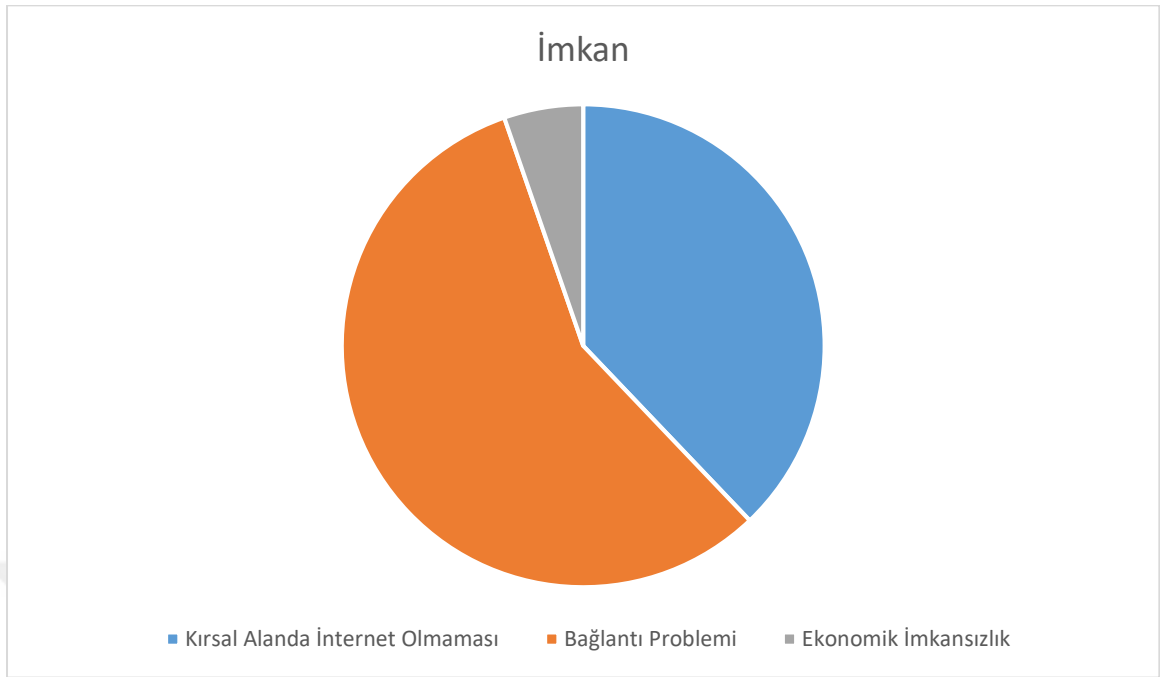
“Eğer bir daha böyle bir süreç yaşanırsa emekli olurum. Verimli değil öğrenci sevmiyor ben de sevmiyorum. Düzeltmeliyim oyun oynayabilmeliyim. Kim daha çok hedef atışı yapacak bunları yapmalıyım. Uzaktan beden eğitimi dersi olmaz.” (Öğretmen 7)

'' Ders planlarına bile internet üzerinden ulaşıyoruz. Dersi işlerken de artık kullanmak destek almak zorundayız. Faydası olduğunu düşünüyorum ama hem bizim bilgi eksikliğimiz var hem ders öğrenciyi sıkmadan nasıl dahil edeceğimizi bilmiyoruz. ''(Öğretmen 5)

''Gelmeden neyi nerden yapacağım diye ister istemez araştırdım. Okulun toplantısı olmuştu ona katılmışım. Okulumuz daha çok Teams kullandı onu da kurdular bilgisayara oradan yaptım. Daha çok kendimiz çabaladık diyelim. Ama interneti çok fazlasıyla kullanıp ister istemez oradan çok öğrencimiz oldu. Şöyle diyeyim benim bilğim belli dersleri işleyecek kadar vardı ama şöyle bir şeye baktığımız zaman yüzde 60 -70. Kesinlikle üstünde değil. Birçok şeyi deneme yanılma yoluyla bulduk. Kimi okullarda da ben kendi eşimden gördüm. Okul idaresi o kadar çok iyi ayarlıyordu ki onlar zomdan ders yapıyordu hiç sorun yaşamadan girebiliyordu. Ben kendi okulum için söylüyorum zomdan öyle bir şey çok düzenli olmadığı için birçok konuda zorlanıyorduk. Direkt bu konuda bir hizmet içi kursu da almadım başka öğretmenlerin de aldığını düşünmüyorum. ''(Öğretmen 6)

4.1.5. İmkan

Pandemi döneminde uzaktan beden eğitimi dersi işleyen öğretmenler imkânsızlıklardan söz etmektedir. COVID 19 nedeniyle köylerine gidip izole olmak isteyen birçok öğrenci, kırsal alanda internet çekmediği için hatta bazı köylerde internet alt yapısı bile olmadığı için derslere katılamamıştır. Şehir merkezinde yaşayan öğrenciler için ise evde birden fazla kişinin internete bağlanmasıyla canlı derslerde oluşan donmalar, kopmalar nedeniyle veya teknolojik araç yetersizliğinden dolayı derse katılamamıştır. Anne, baba ve çocukların hepsi için birer teknolojik araç(telefon, tablet, bilgisayar..) gerekirken fakat ekonomik imkânsızlıklardan dolayı çoğu aile bu konuda yeterli olamamıştır. Evde telefon ve bilgisayar olan aileler bile herkesin aynı anda canlı toplantıya veya derse katılması gerektiğinde yeterli sayıda teknolojik araç olmadığı için katılım sağlayamamıştır. Bir başka sorun ise evde yeterli oda sayısı olmamasından kaynaklanmaktadır. Aynı odayı paylaşan kardeşler aynı odada iki farklı derse girip verimli dinleyememiştir ve çoğu evde herkes için birer oda olmadığından öğrenciler derslere sırayla girmiştir.

Şekil 6. İmkan Temasına İlişkin Grafik

“Tabi kırsal alanlarda pandemi dönemi tamamen Denizli merkezde duracak diye bir şey yok. Köyüne giden farklı yerlere giden oldu o çocuklardan belki de o yüzden ulaşamadığımız olabilir”.(Öğretmen 3)

“İnternette bağlantı kopma problemi oldu. Madde olarak internetim yok diyenler vardı. Benim çok fazla internetim yok matematikte Türkçede ihtiyacım oluyor diyerek nezaketen dersin ilk 10 dk sına katılıp çıkanlar oluyordu veya mesaj çekerek katılamayacağım bilginiz olsun özür dilerim şeklinde diyenler oluyordu. Maddiyat ve internet alt yapısı problemi oldu. İmkan sorunu oldu.”(Öğretmen 5)

“... donma kopmalar çift taraflı oldu. Cep telefonu tam verim sağlayamadı. İmkan ve bağlantı problemi yaşayanlar oldu.”(Öğretmen 2)

“Bağlantı problemi yaşayan oldu. Kopma yaşayan oldu. Teknolojik araç olarak eksik kalan evler oldu.”(Öğretmen 10)

“Az öncede yaşadığımız gibi bağlantı sıkıntıları yaşadık. Mesela evde benim internetim vardı ama evde eşim ayrı bir okulda çalışıyor o bir odada derse giriyor ben başka bir odada evde 2 çocuk var onlar ayrı odalarda derse giriyor ve internet alt yapısı bunu kaldırmadı mesela. Ben mesela güçlendirici almak zorunda kaldım. Bağlantıyla ilgili sorunlar oldu.

Öğrencilerimden de aynı şekilde rahat bağlanamayanlar oldu. Bağlantı kötü yeniden girebilir miyiz diyen oldu. Teknik açıdan çok sıkıntı yaşadık bir de bazı öğrencilerin işte evine internet var mı bilgisayar var mı bunları bilemedik. Çocuğun gerçekten ekonomik durumu iyi mi kötü mü derse bilerek mi katılmıyor yoksa imkânsızlıktan mı katılmıyor onları anlayamadık bu süreçte.” (Öğretmen 7)

“Ekonomik alt yapı hazır olmalıydı. Araç gereç tam olması lazım ki öğrenci derse katılabilsin en önemli sorun buydu”. (Öğretmen 3)

“İmkan sorunu var. Cep telefonu bilgisayar olan ortam lazım. Öğretmen olarak ben buldum imkânı olmayan öğretmenler okula gidip yaptı. Öğrencilerde eksik olmaması lazım. (Öğretmen 2)

“Herkeste internet olmalı. Şehirde olmamıza rağmen bazıları maddi imkânsızlıklar yaşadı. (Öğretmen 1)

4.2. Teknoloji ve Eğitim

Teknoloji, eğitimin içerisinde hep var olmasına rağmen COVID-19 pandemisinde oluşan uzaktan eğitime kadar beden eğitimi alanında sınırlı kullanım vardı. Bunun nedeni öğretmenlerin kendini geliştirmemesinden veya teknolojiye ilgi duymamasından kaynaklandığı gibi ekonomik imkânsızlıklardan da kaynaklanmaktadır. Öğretmenlerin pandemiden önceki beden eğitimi derslerinde teknolojiyi kullanabilmesi için teknolojiyle donatılmış sınıflara ihtiyacı vardı. Aynı zamanda teknolojiyi derslerinde nasıl kullanacağını bilmeli, gerekli donanımda olmalıydı. Ancak bunun için önce öğretmen ilgi ve isteği, donanımı, eğitimi ve imkânı olmalıydı. Beden eğitimi dersi için teknolojiye çok ihtiyaç duyulmadığı görüşü de öğretmenlerin kendi gelişimlerini tamamlayamamasına yol açmaktadır. Öğretmenler pandemiden önce teknolojiyi sadece lisans çıkartırken veya yağmurlu havalarda sınıfa geçince akıllı tahta açarken kullanmaktaydılar. Yeterli deneyimi ve bilgisi olmayan öğretmenler bu dönemde birden teknolojiye bu kadar maruz kalınca adapte olmakta zorlanmışlardır. Ders içeriği oluşturma aşamasına geçmeden henüz bilgisayar veya telefon kullanımında eksik olan öğretmenler teknoloji kullanmaya bu araçları öğrenmekle başlamışlardır. Daha sonra uygulamaları kullanmayı öğrenmek ve ders içeriği oluşturmak için çaba göstermişlerdir. Bunların hiçbirini pandemi döneminde bile yapamayan başkalarından yardım alan öğretmenler olduğu gibi bu dönemde teknolojik olarak kendini geliştiren öğretmenler de olmuştur. 21. Yüzyıl yeterliliklerinden olan

teknolojik gelişmelere ayak uydurma kazanımını vermek için öncelikle bu yeterliliklere sahip olan öğretmen olmak gerekmektedir.

4.2.1. Eğitim ve Teknolojik Bilgi

Beden eğitimi öğretmenlerinin lisans eğitimi, hizmetiçi eğitimi ve informal eğitiminde yeterli düzeyde teknolojik eğitim almadıkları görülmüştür. Kendini geliştiren öğretmenler zaten teknolojiye ilgi duyan öğretmenler olmuştur. Fakat onlar da eğitim amaçlı değil araç kullanımı konusunda kendilerini geliştirmeye çalışmışlardır. Eğitim amaçlı kullanılan teknoloji sadece akıllı tahta kullanımı olmuştur. Kendini geliştiremeyen öğretmenler bu dönemde ailesinden, meslektaşlarından veya öğrencilerden destek almak zorunda kalmıştır.

Teknoloji kullanımında öğretmenlerine göre daha iyi durumda olan öğrenciler için ise teknolojiyi doğru amaçla kullanıyor mu ve bu kullanımı denetleniyor mu sorularını sordurmaktadır. Öğrencilerin daha çok oyun amaçlı teknolojiyi kullandığı görülse de eğitim amaçlı kullanan nadir öğrenciler de olmaktadır.

Şekil 7. Eğitim ve Teknolojik Bilgi Temasına İlişkin Grafik

‘‘Hava kötü olursa spor salonuna girdik şanslıyız. Önceki okullarda spor salonu yoktu sınıfa alıp akıllı tahtadan branşların teorik eğitimi verdik. Bizim branşta az diğer branşlarda akıllı tahta gelişimi fazla. ’’ (Öğretmen 1)

‘‘Akıllı tahtadan yaptık. Ama Türkiye’de çoğu okulda bu sorun var. Spor salonu yok. Teknolojiyle donatılmış hazır sınıflar gerekli bunları kullanabilmemiz için. Şimdi okul tam gün ama eskiden sabahçı öğlenci oluyordu. Saati tam hatırlamıyorum ama sabahçıların ilk dersinde hava daha aydınlanmamış oluyordu. E kış mevsimi. 3. Derse kadar hava karanlık ve bahçe buz gibi. Bunu yıllarca yaptık. Hani yağmur yağıyor şimdi ne yapacaksın yağmur yağınca 41 kişi 2 saat verimli bir ders yapmamı bekliyorlar. Sınıfa gidiyoruz akıllı tahta yokken sınıf içi eğitsel oyun biraz onların hayatına dokunabilecek teorik bilgiler. TRT nin çocuklara özel koyduğu videolar izledik’’. (Öğretmen 8)

‘‘Beden eğitimi ve spor teknolojilerini çok fazla kullanmıyordum. Çok kötü havalarda içerde akıllı tahtalardan belli spor branşlarını açıyorduk. Aletli jimnastikte aletlerin adını bilmiyordu, korfbol bilmiyordu. Kimi zaman o branşta uzman olan öğrencilerin dersi hazırladığı oldu. Bizden mezun olan olimpiyat listesine adını yazdırmış bir öğrencimiz var mesela biz onu unutmuştuk baya da yaramaz biriydi. Nerelere geldiğini görmek güzel. Faydasını öyle gördük. ‘’(Öğretmen 5)

‘‘Çocukları biz her zaman düşünmeye zorluyoruz örneğin voleybolda bir şeyler anlatıyoruz ama ders yaparken içeri girip farklı bir ortamda hazırlamam gerek. Sanal değil de gerçek sınıfa girerek videolar izlettik. Uygulama kullanmadık. Video izledik.’’ (Öğretmen 2)

‘‘Havalar soğuk olduğu zaman spor salonumuz yok o yüzden içerde sınıfta görsel desteklemeler yaptık müsabaka seyrettirip yorum aldık. Öğretim basamaklama drilleri izlettik. Sürekli oyundan sıkılırlar. EBA’dan video izlettirdik. MEB bir şey yapmıyor diyoruz ama yapıyorlar. Sen öğretmen ol anlat ya da bu futbol müsabakasında hakem sen ol nasıl kararlar verirsin diyoruz.’’ (Öğretmen 4)

‘‘Yok o spor teknolojilerini hiç kullanmadım, yani şöyle bir şey bizim çocuklar ortaokul olduğu için oyun çocuğu onun için top oynatmak zorundayız. Düzen öğretmek zorundayız. İlkokuldan gelen bir şey var sınıf öğretmeni bahçeye salar topu alır oynarlar o kadar zor oluyor ki onu öğretmek. Ama sadece şunu kullandım örneğin çok önemli bir maç var veya atletizmle ilgili bir rekor kırıldı çocuklarında ilgisini çeksin diye akıllı tahtadan onu izlettim. ‘’(Öğretmen 3)

‘‘Hayır derslerimde spor teknolojileri kullanmadım. Ama bazen hava yağmurlu olduğunda sınıfta ders yapmamız gerekiyor. Sınıftayken bile dikkati zor topluyoruz

bahçede daha zor dikkati çok dağılıyor herkesin. O gün hentbol dersi varsa kuralları sınıftan akıllı tahtadan açıp izliyoruz ancak bu. ‘’(Öğretmen 8)

‘’Uygulamalı olunca sınıfa sadece yağmur yağınca çıkıyoruz. Bahçede teknoloji kullanma imkânımız olmadı. Kısa maçlar vs izledik o zamanlarda. Voleybol kız sporu diye takıma girmek istemeyen öğrenciye erkek voleybol takımını izletiyorduk. ‘’(Öğretmen 7)

‘’Biz daha çok derslerimizi uygulamalı işliyoruz bahçeye çıkıyoruz. Spor salonunu bile çok kullanmıyoruz. Çocuk da haftanın 35 saat dersi var bir haftada. O saatin 2 dersi beden eğitimi oluyor. Orada da oynamak için canla başla bekliyor. Biz o derste konuya girdiğimiz zaman bir an önce bitsin de oynayalım diye bekliyor. İlk derse biraz konu anlatıp onlara oyun alanı bırakmaya çalışıyoruz. İşin teknoloji boyutuna girdiğimizde çocuğu sınıfta bekletmemiz gerekecek ama olmuyor. Ama uzaktan eğitimde biz kullandık. Konularımızı işlerken spor branşlarını tanıtırken video ve slaytlarla destekledik. Uzaktan eğitimin olumlu yanı olarak görebiliriz. Biz hiç sınıfta o şekilde ders işlemiyoruz. Ama uzaktan eğitimde o videolarla slaytlarla o konuları onların ekranlarına da yansıtarak o zaman işleyebildik. Dijital teknoloji faydası o zaman daha fazlaydı bize. ‘’(Öğretmen 10)

‘’Lisans eğitimimde teknolojik eğitim almadım. Zaten o zamanlar bilgisayarlar yeni çıkıyordu okullarda kullanılmaya yeni başlıyordu o dönemde biz bunları hep sonradan kendimiz uğraşarak öğrendik. ‘’(Öğretmen 9)

‘’Seninle konuşmak için bağlanamadım ses açmayı beceremedim oğlum yaptı gelişmek için hiçbir şey yapmıyorum. ‘’(Öğretmen 1)

‘’Yenilikleri takip etmeye çalışıyorum. Arkadaşlara da soruyorum. Branş itibariyle teknoloji ve bilgisayara ihtiyaç duymuyoruz. Yeni nesil bizden daha iyi kızıma danışarak öğreniyorum. ‘’(Öğretmen 5)

‘’E şimdi tabi bu dijital çağın getirisi kadar götürüsü de var. Sen dijital dünyayı ne amaçla kullanıyorsun hackerlik gibi tehlikeli şeyler de var. Bu filtreler güzel bir olay. Denetlemek çocukların kullanımını kontrol altına almak konusunda. ‘’(Öğretmen 8)

‘’Oyunlara ilgi çok eğitime yok. Empati yeteneğim yüksek benim öğrencilere de böyle yapmak gerekiyor. Ben 13-14 yaşındayken ne yapıyordum diye düşüneceksin. Bu dijital

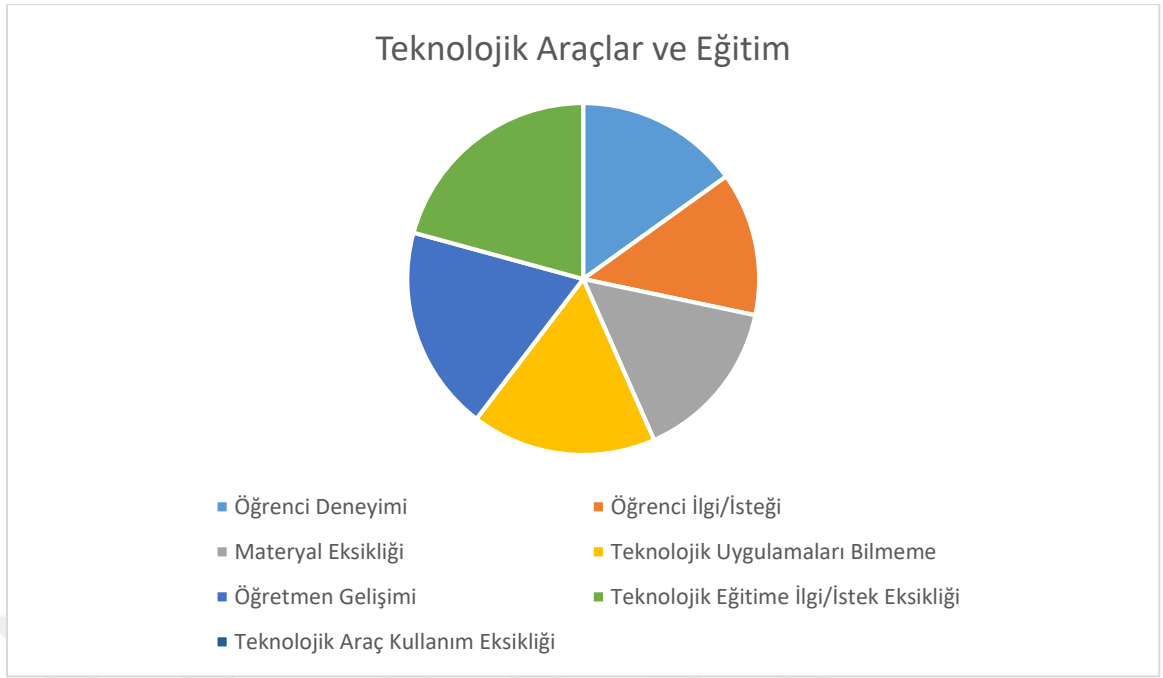
çağ bir okyanus. Ve okyanusta inanılmaz bir yaşam varken buradan ne almak istiyorsan alabilirsin. Fakat bu çocuğun yaş grubunun hem kişisel ortamı sosyoekonomik durumu okul aile arkadaş grubu işin içine girince orda eğlenceli ama onu içine alacak çok fazla şey var. Zararını uzun vadede kendi ve ailesi yaşar. Denetim mekanizması önemli. Ailenin okulun ve devletin yapabileceği denetim. Çocuğa sınırsız sunarsan ama bu tamamen öngörü yüzde sekseni eğitim envanterleri yerine oyuna kendini kaptırabilir. Denetim yönlendirme önemli. Çocuğun önüne verersen sınırsız sıkıntı olur. Çocuğa ver fast food bir de öbür tarafa ıspanak koy. 10 yaşında ıspanak faydalı ıspanak yiyeyim diyen kaç çocuk çıkar. Denetlemek gerek.” (Öğretmen 6)

“Bilgim yoktu. Kızımdan çok bilgi aldım. Şu an sizinle konuşmak için bile kızım destekledi açtı. Beden eğitiminde çok fazla teknolojiyle ilgimiz olmadı. Pandemide futbol videoları vs izlettik ama birebir ders işlerken bahçede olduğumuz için çok işimiz olmuyor.” (Öğretmen 2)

“Öğrencilerin teknolojiyi eksik değil yanlış kullandıklarını düşünüyorum. İnternet kullanımını öğrenmeleri lazım oyun oynuyorlar eğitim amaçlı kullanmalılar. Zararlı tarafa doğru gidiyorlar ilerde bizi ve sizi de zorlayacak, korunmaları lazım.” (Öğretmen 1)

4.2.2. Teknolojik Araçlar ve Eğitim

Yapılan görüşmelerden sonra beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor teknolojilerini bilmedikleri, bu yüzden derslerinde kullanmadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin kendilerini teknolojik eğitim alanında geliştirmedeği görülmüştür. Teknolojiye duyulan ilgisizlik ve ihtiyaç duymamak en büyük sebepleridir. Öğretmenler teknolojiye ilgi duymadığı için COVID-19 pandemi dönemindeki derslerinde materyal eksikliği, ölçme ve değerlendirme aracı eksikliği hissetmişlerdir.

Şekil 8. Teknolojik Araçlar ve Eğitim Temasına İlişkin Grafik

BEŞİNCİ BÖLÜM: TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma

Bu bölümde COVID-19 Pandemisi Sırasında Uzaktan Beden Eğitimi Dersi İşleyen Öğretmenlerin Dijital Dönüşüm Üzerine Deneyimleri başlıklı araştırma ile ilgili bulguların yorumlanması, ilgili literatür kapsamında tartışılması ve sonuçlarına yer verilmiştir.

Tematik içerik analizi sonucu ortaya konan ana temalardan ilki Beden Eğitimi ve Uzaktan Eğitim olarak öne çıkmıştır. Alt temalar ise; Öğrenci Katılımı, Ölçme Değerlendirme, Pandemi ve Eğitim, Beklenti, İmkan başlıkları olmak üzere beş başlık halinde sıralanmaktadır.

Teknolojiye uzak duran dijital göçmenler pandemide teknolojiye maruz kalmışlardır. Bu dönemde teknolojinin ders içeriğini kolaylaştırması ve yeniliklerle ders içeriğinin zenginleştiğini görüp teknolojiye ilgi durumlarının artması beklenirken görüşme yapılan beden eğitimi öğretmenlerinin o dönemde emekli olmak isteyecek kadar zorlandığını, pandemiden sonra da eziyet olarak gördükleri ve artık kullanmayacakları sonucuna ulaşılmıştır. 42 yaş üzeri bazı beden eğitimi öğretmenlerinin mail bile kullanmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla pandemi sürecinde ders vermekte zorlanmışlardır. Bir nitel araştırmada, pandemi sürecinde beden eğitimi öğretmenlerinin yaşadığı zorluklar araştırılmıştır (Göktürk, 2021). Araştırmaya katılan öğretmenler, pandemi sürecinde uzaktan eğitim vermek için teknolojik araçlara erişimlerinin yetersiz olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca, öğretmenlerin birçoğu uygun ders platformlarını seçerken sorunlar yaşamış ve çevrimiçi platformların kullanımı konusunda yeterli eğitim almadıklarını ifade etmişlerdir. Dersi anlatmak için öncelikle bir teknolojik araca ihtiyaç vardır. Ekonomik imkânsızlıklardan dolayı bilgisayarları veya akıllı telefonları olmayanlar, bu teknolojik araçlara gerek duymadıkları için evlerinde bulundurmayan öğretmenler olmuştur. Evinde bilgisayar veya telefon olan öğretmenler ise evdeki kişi sayısı ile orantılı sayıda teknolojik araç olmadığı için zorluklar yaşamıştır. Bu teknolojik araçlara ulaşabilen öğretmenlerin daha sonraki ihtiyaçları, internet olmuştur. İnternet bağlantısı her evde olmadığı için, internete ulaşmakta veya ulaşsa bile aynı anda birden fazla kişinin internete bağlanmasıyla oluşan donma, bağlantı kopması, internet çekmemesi gibi sorunlarla baş başa kalmışlardır. Bu tarz olumsuzluklar öğretmenleri daha da korkutmuştur. Ders işlemek için teknolojik araç ve internete ulaşan öğretmenlerin dersi işleyeceği bir platforma ihtiyacı vardır. Kimi öğretmen EBA'dan yararlanırken, kimisi Zoom veya Teams gibi platformlar kullanmıştır. Bazı okul

idareleri, öğretmenlere bu platformları kullanması için toplantı yapıp destek vermiştir. Ancak, bu desteği göremeyen öğretmenler için içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

Bu süreçte ailesinden, meslektaşlarından veya öğrencilerinden destek alan öğretmenler, kendilerini yetersiz hissetmiştir. Yapılan bir çalışmada özellikle, uzaktan eğitim sürecinde, öğretmenler kendilerini yetersiz hissetmiş ve bu süreçte destek almak için ailelerinden, meslektaşlarından veya öğrencilerinden yardım istemişlerdir sonucuna ulaşılmıştır (Danış, 2020). Hatta bu dönemde emekliliği gelen öğretmen arkadaşlarının emekli olduğunu söyleyen öğretmenler olmuştur. Başka bir öğretmen ise, "Bir daha böyle bir dönem yaşarsak, ben de emekli olurum" demiştir. Birçok öğretmen, emeklilik yaşı daha önce geldiği halde pandeminin zorlu koşulları nedeniyle pandemide emekli olmayı tercih etmiştir (Akın, 2021). Öğretmenlerin pandemi sürecinde emeklilik kararlarının belirlenmesinde, yetersizlik hissinin yanı sıra, salgın sürecindeki çalışma koşullarının da etkili olduğu birçok araştırmada belirtilmektedir (Yıldırım, 2021).

Derslerin çevrimiçi olarak yapıldığı bu süreçte, görüşmeler Zoom üzerinden gerçekleştirilmiştir. Zoom linkini kullanarak toplantıya katılamayan öğretmenler, eve birinin gelmesini beklemek zorunda kalmıştır. Zoom, Teams, EBA gibi platformlardan ders işleyen beden eğitimi öğretmenleri, uygulamalı dersleri uzaktan nasıl işleyebileceklerini bilememişlerdir. Ders süresince, branşların teorik eğitimini veren öğretmenler, bir süre sonra derslerine hiç öğrenci katılmadığını fark edip aralarda sohbet etmeye başlamışlardır. Bir süre böyle devam ettikten sonra, yine öğrenci ilgisi azaldığını fark eden öğretmenler, derste oyunlar oynamaya, şarkılar söylemeye, beslenme üzerine ve güncel bilgiler üzerine konuşmaya başlamışlardır. Bunu slayt videolarıyla desteklemeye çalışmışlardır. Yeni spor branşları tanıtmış ve eğitici videolar izlemişlerdir. Ancak, müfredatta yer alan kazanımlara dair çok bir şey yapamamışlardır. Birden içinde bulunduğumuz duruma adapte olamamışlardır.

Görüşme yaptığımız öğretmenlerden sadece bir kişi, dersinde Kahoot kullanmıştır. Ancak, onu da stajyer öğrenci yapmıştır. Ders içeriği bu şekildeyken, ölçme ve değerlendirme nasıl yapıldı sorusunun cevabı, inisiyative bırakılmıştır. Hiçbir öğretmen, derslerinde beden eğitimi ve spor teknolojilerinden (sanal sınıflar, podcast araçları, video analiz uygulamaları, web günlükleri, animasyon-karikatür araçları, zihin-kavram haritaları, sunum ve dijital hikâye araçları, anket ve Quiz araçları...) yararlanmamıştır. Dolayısıyla, öğrenci beklentisini ve ders verimliliğini sağlamakta başarısız olmuşlardır. Yapılan nitel

araştırmalarda, öğretmenlerin bu teknolojik araçları kullanarak ölçme ve değerlendirme uygulamalarını yapmadıkları saptanmıştır (Yılmaz,2018). Ancak, diğer araştırmalar, sanal sınıflar, podcast araçları, video analiz uygulamaları, web günlükleri, animasyon-karikatür araçları, zihin-kavram haritaları, sunum ve dijital hikâye araçları, anket ve Quiz araçlarının derslerde kullanımının öğrenci beklentilerini ve ders verimliliğini artırdığını göstermektedir (Çakır, 2020; Gültekin, 2019).

Beden eğitimi dersi öğretmenleri, teknoloji kullanımına ihtiyaç duymadıklarını ifade etmelerine rağmen, bu konuda yeterli bir adım atmamışlardır. Kendi bilgilerinin yetersiz olduğunu düşünen öğretmenler, öğrencilerini teknolojik araçlar yoluyla tatmin edemeyeceklerini düşünmüşlerdir. Ancak, teknolojiyi kullanmanın önemli olduğu durumlarda, ailelerinden, meslektaşlarından veya öğrencilerinden destek almışlardır. Pandemi dönemi, beden eğitimi öğretmenlerinin teknoloji kullanımı konusunda daha aktif olmalarını gerektirmiştir. Bu dönemde, öğretmenler, çevrimiçi dersler ve diğer teknolojik araçlar yoluyla öğrencilerine ulaşmışlardır. Bu durum, öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının değişmesine neden olmuştur.

Beden eğitimi dersinde teknolojinin kullanımı, öğrencilerin derslerde daha fazla ilgi göstermelerine ve katılımlarının artmasına yardımcı olabilir. Ayrıca, teknolojik araçlar sayesinde öğrencilerin beden eğitimi derslerinde kendilerini daha iyi ifade etmeleri ve daha aktif bir şekilde katılmaları mümkündür. Öğretmenlerin teknoloji kullanımı hakkındaki tutumlarının önemi konusunda yapılmış birçok nitel araştırma bulunmaktadır. Örneğin, Smith ve diğerleri (2015), öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının, öğrencilerin öğrenmeleri üzerinde önemli bir etkisi olduğunu göstermiştir. Benzer şekilde, Jones ve Smith (2017), teknolojinin beden eğitimi derslerinde kullanımının öğrencilerin motivasyonunu artırdığını ve beden eğitimi derslerine olan ilgiyi artırdığını göstermiştir. Bu araştırmalar, beden eğitimi öğretmenlerinin teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının değiştirilmesinin, öğrencilerin eğitiminde önemli bir rol oynayabileceğini göstermektedir.

Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenleri, teknoloji kullanımına yönelik tutumlarını değiştirerek, öğrencilerine daha iyi bir eğitim sağlayabilirler. Teknolojik araçların kullanımı, öğrencilerin beden eğitimi derslerinde daha aktif bir şekilde katılım sağlamalarını ve daha fazla ilgi göstermelerini sağlayabilir.

Beden eğitimi öğretmenleri de diğer öğretmenler gibi uzaktan eğitime geçmek durumunda kaldılar. Ancak beden eğitimi derslerinin doğası gereği uygulamalı dersler olması, öğretmenlerin farklı avantajları elde etmesi bekleniyordu. Bu avantajlar şunlardır:

- **Zaman Yönetimi:** Uzaktan eğitim sayesinde beden eğitimi öğretmenleri, öğrencilerin evdeki antrenmanlarını kendilerine göndermelerini sağlayarak zaman yönetimini daha efektif bir şekilde sağlayabilirler. Ayrıca öğretmenler, sınıf içerisindeki zaman sınırlaması olmadan öğrencilerin daha fazla pratik yapmalarını sağlayabilirler.
- **Teknolojik Araçlar:** Uzaktan eğitim, beden eğitimi öğretmenlerine teknolojik araçlar kullanarak öğrencilerin antrenmanlarını takip etmelerini, geri bildirim vermelerini ve geliştirmelerini sağlar. Öğrenciler de teknolojik araçlar sayesinde evdeki antrenmanlarını daha eğlenceli hale getirebilirler.
- **Daha Fazla Öğrenciye Ulaşma:** Uzaktan eğitim sayesinde beden eğitimi öğretmenleri, sınıf içerisindeki kapasite sınırlaması olmadan daha fazla öğrenciye ulaşabilirler. Böylece daha fazla öğrenciye beden eğitimi öğretmenleri tarafından rehberlik edilebilir.
- **Öğrencilerin Kendi Kendilerine Çalışma Alışkanlıklarının Geliştirilmesi:** Evde antrenman yapma zorunluluğu, öğrencilerin kendi kendilerine çalışma alışkanlıklarını geliştirmelerine yardımcı olur. Bu da öğrencilerin sorumluluk almasını ve disiplinli olmasını sağlar.

Bu soruyu sorarken verilmesi beklenen cevap bu yöndeyken sadece zaman tasarrufu cevabı alınmıştır. Öğretmenler uzaktan beden eğitiminin elle tutulur hiç bir avantajının olmadığından söz etmişlerdir.

Uzaktan eğitim süreci, beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştığı birçok dezavantajı beraberinde getirmektedir. Bu dezavantajlar arasında pratik çalışma imkânının olmayışı, öğrencilerin motivasyonunun düşük olması, öğrencilerin ekip çalışmalarına katılımının azalması, teknolojik sorunlar ve değerlendirme sorunları sayılabilir.

Araştırmalar, beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin fiziksel aktivitelerini takip etmenin ve değerlendirmenin zor olduğunu belirtmektedir. Bu nedenle öğretmenler, öğrencilerin başarısını doğru bir şekilde ölçmek konusunda zorluklar yaşayabilirler. Bununla birlikte, beden eğitimi öğretmenleri bu dezavantajların üstesinden

gelmek için çeşitli yöntemler kullanabilirler. Öğrencilerle daha fazla iletişim kurarak motivasyonu arttırmak, farklı yöntemler denemek, değerlendirme yöntemlerini gözden geçirmek, pratik çalışmaları mümkün olduğunca evde yapabilecek aktivitelerle değiştirmek gibi yöntemler önerilebilir.

Öğretmenlerin teknolojiyi kullanmayı öğrenmeleri ve öğrencilerle dijital yollarla iletişim kurmaları gerekiyor. Dijital çağda doğan çocuklar, teknolojinin getirdiği yenilikleri çok hızlı bir şekilde benimserler ve teknolojiye hakimdirler. Bu nedenle öğretmenler, öğrencilerin teknolojik dünyasında yer almak ve öğrencilerin dilini konuşmak için ellerinden geleni yapmalıdırlar. Yüksel ve Gürdere (2016) yaptıkları çalışmada, teknolojinin eğitimde kullanımının öğrencilerin motivasyonunu ve ilgisini artırdığını ve öğrencilerin daha aktif bir şekilde eğitim sürecine dahil olmalarını sağladığını bulmuşlardır. Başka bir çalışmada (Yeşilyurt, 2019), teknoloji kullanımının öğrencilerin kritik düşünme ve problem çözme becerilerinin gelişimine de katkı sağladığı belirtilmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin teknolojiyi kullanarak eğitim materyalleri hazırlamaları ve öğrencilerin de teknolojiyi kullanarak öğrenmelerine olanak sağlamaları gerekiyor. Öğretmenler, dijital çağın getirdiği imkânlardan faydalanarak, öğrencilerin ilgisini çekecek ve onları motive edecek materyaller hazırlamalıdırlar.

Sonuç olarak, dijital çağda öğretmenlerin, dijital çağda doğup büyüyen çocuklarla iletişim kurmaları oldukça önemlidir. Öğretmenler, teknolojiyi kullanarak öğrencilerin eğitimine katkı sağlamalı ve öğrencilerin teknolojik dünyasında var olmalıdırlar.

İkinci ana tema başlığı Teknoloji ve Eğitim altında Eğitim ve Teknolojik Bilgi, Teknolojik Araçlar ve Eğitim olarak iki alt temaya ayrılmıştır.

Yapılan çalışmada 42 yaş üzeri beden eğitimi öğretmenlerinin lisans döneminde müfredat kapsamında teknolojik eğitim olmadığı görülmüştür. Meslek hayatına başladıktan sonra ise kendilerini geliştirmedikleri, açılan hizmet içi kursları takip etmedikleri, zorunlu değil ise katılım sağlamadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Teknolojiye ilgi, istek göstermeyen dijital göçmenler hatta ihtiyaç duyduklarında teknolojiden kaçınma göstermişlerdir. Ders içeriğinde, ölçme ve değerlendirme yaparken kullanmak bir yana lisans çıkartırken bile diğer meslektaşlarından yardım alır duruma gelmişlerdir. Yağmurlu havalarda spor salonu olmayan okullarda sınıfa girdiklerinde akıllı tahta açma işlemini öğrencilere yaptıran öğretmenlerle görüşülmüştür. 42 yaş üzeri görüşme yapılan beden eğitimi öğretmenleri için çoğunluk böyle olsa da kendini geliştirmeye çalışan öğretmenler de vardır. Fakat çalışmaya

katılan beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde beden eğitimi ve spor teknolojilerini kullanmadıkları görülmüştür. Araştırmalar, beden eğitimi öğretmenlerinin lisans eğitimlerinde neredeyse hiç teknolojik eğitim almadıklarını ortaya koymuştur (Sarıtaş, 2021) Bu durum, müfredatta teknolojik eğitim verilmemesinden kaynaklanmaktadır. Hizmetiçi kursların da yetersiz kalması, öğretmenlerin teknoloji konusunda kendilerini geliştirmeleri için bir engel oluşturmuştur (Özmen, 2019). Öğretmenlerin teknoloji konusunda kendilerini geliştirmelerinin ilgi ve merakla mümkün olacağı belirtilmektedir (Atıcı, 2017). Ancak, formal eğitimlerin yetersiz kaldığını söyleyen öğretmenler, kendilerini informal olarak da geliştirmek için bir çaba göstermemişlerdir. Hatta teknoloji konusunda kendilerini bir adım geride tutmuşlardır (Kılınç, 2012). Kendilerini bu konuda geliştirmeyen öğretmenler derslerinde de beden eğitimi ve spor teknolojilerini kullanmamışlardır. Dijital göçmen olan bu grup, zaten teknolojiye önyargılıyken, pandemi sürecindeki olumsuzluklar öğretmenleri daha da korkutmuş ve teknolojik araçlar kullanmaktan kaçınmalarına sebep olmuştur (Kılınç,2012). Öğretmenlerin, teknoloji konusunda kendilerini geliştirme çabaları, öğrenci beklentilerini karşılamak için önemlidir (Werner ve Al-Mousa, 2019)

5.2. Sonuç ve Öneriler

Bu bölümde COVID-19 Pandemisi Sırasında Uzaktan Beden Eğitimi Dersi İşleyen Öğretmenlerin Dijital Dönüşüm Üzerine Deneyimleri başlıklı araştırmanın sonuçları ve sonuçlara dayalı önerilere yer verilmiştir.

5.2.1. Sonuçlar

Bu çalışma, Beden Eğitimi öğretmenlerinin COVID-19 pandemi sürecinde dijital dönüşüm konusundaki görüşlerini incelemeyi amaçlamıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, öğretmenlerin dijital teknolojilerin eğitimdeki önemine dair bir farkındalığı olduğu, ancak teknolojinin kullanımı konusunda yeterli bilgi sahibi olmadıkları görülmüştür.

Araştırma sonuçları, öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunları ve bu sorunların üstesinden gelmek için kullandıkları stratejileri de ortaya koymuştur. Öğretmenlerin en sık karşılaştığı sorun, öğrencilere ulaşamama sorunudur. Bu soruna çözüm olarak, öğretmenler derslerde etkileşimli canlı yayınlar yapmışlar, öğrencilerin ilgisini çekecek etkinlikler hazırlamışlar ve öğrencilerle bireysel olarak iletişim kurmuşlardır.

Araştırmanın sonuçlarına göre, öğretmenlerin uzaktan eğitim sırasında kullandığı teknolojik araçlar arasında Zoom, Teams, Kahoot ve sunum yer almaktadır. Ancak, öğretmenlerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumu değişkendir ve hizmet içi eğitimlerin yetersiz olduğu görülmektedir. Öğretmenler, teknolojik araçların kullanımı konusunda daha fazla bilgi sahibi olmak istediklerini belirtmişlerdir.

Araştırmada ortaya çıkan diğer bir önemli sonuç, öğrencilerin teknolojik araçları kullanmadaki yeterlilik durumunun değişkenliğidir. Bazı öğrenciler teknolojik araçları etkin bir şekilde kullanırken bazı öğrencilerin bu konuda eksiklikleri olduğu görülmüştür. Öğrencilerin motivasyon eksikliği de sık karşılaşılan bir sorundur. Uzaktan eğitim sürecinde, öğrencilerin yalnız hissetmeleri, arkadaşlarıyla etkileşim kurmaya olanaklarının azalması ve fiziksel aktivitelerin azalması, motivasyon eksikliği gibi faktörlerin artmasına neden olmuştur.

5.2.2. Öneriler

Öğretmenlere teknoloji eğitimi verilebilir ve müfredatta teknolojik araç kullanımı konusunda dersler yer alabilir. Öğretmenlerin teknolojik araçlara erişimlerini sağlamak için gerekli donanım ve yazılım desteği sağlanabilir. Öğretmenler, beden eğitimi derslerinde öğrencilerin sosyal becerilerini geliştirmeleri için dijital platformlar kullanabilirler. Öğrenciler, bu platformlar aracılığıyla birbirleriyle etkileşime geçebilir ve takım çalışması becerilerini geliştirebilirler. Öğretmenler, dijital teknolojilerin eğitimdeki potansiyelini tam olarak anlamak için, sık sık dijital teknoloji konferanslarına katılabilirler.

Dijital teknolojilerin kullanımında öğretmenleri desteklemek için, okullar ve üniversiteler, hizmet içi eğitim programları sunabilirler. Öğrencilere, dijital teknolojilerin nasıl kullanılacağına dair kılavuzlar sunulabilir ve bu kılavuzlar, öğrencilerin dijital teknolojileri daha etkin bir şekilde kullanmalarına yardımcı olabilir. Öğretmenler, öğrencilerin dijital teknolojileri kullanımını izleyebilir ve öğrencilerin eksikliklerini belirleyebilirler. Ardından, öğrencilere özelleştirilmiş eğitimler sunabilirler. Öğrenciler, dijital teknolojileri kullanarak beden eğitimi derslerine katılmak için özel uygulamalar geliştirebilirler. Bu uygulamalar, öğrencilerin beden eğitimi derslerine aktif bir şekilde katılmalarına yardımcı olabilir.

Bu öneriler, öğretmenlerin ve öğrencilerin dijital teknolojileri daha etkin bir şekilde kullanmalarına yardımcı olabilir ve beden eğitimi derslerinin kalitesini artırabilir.

İnternet erişim sorunlarına yönelik çözümler de geliştirilebilir, öğrencilerin evdeki antrenmanları takip edebilecekleri bir online platform oluşturulabilir. Böylece öğretmenler, öğrencilerin antrenmanlarını takip edebilir ve geri bildirim yaparak gelişimlerini sağlayabilirler. Bu sayede öğrenciler, beden eğitimi derslerinde daha aktif bir şekilde katılım sağlayabilirler. Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin teknolojik araçları kullanarak öğrencilerine daha verimli bir eğitim sağlamaları mümkündür.

Bundan sonra yapılacak araştırmalarda özel okulda çalışan dijital göçmenlerle devlet okullarında çalışan dijital göçmenlerin dijital dönüşüm üzerine deneyimlerine bakılıp aradaki eşitsizlik durumu varsa bu durum nasıl kapatılmalı bunlar araştırılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Açıkalın, M. ve Duru, E. (2005). The use of computer technologies in the social studies classroom. *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET*, 4(2), 18-26.
- Agnoletto, R., Queiroz, V. (2020). COVID-19: Moving From The Classroom To The Virtual Environment. *CEST*. 5(2): 1-3.
- Akbulut, Y., Sağıroğlu, Ş. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dijital araç kullanımına yönelik görüşleri. *Journal of Social Sciences*, 5(2), 665-678.
- Akkoyunlu, B. (2003). Öğretmen Adaylarının Bilgi Okuryazarlığı ve Bilgisayar Öz-yeterlik Algıları Üzerine Bir Çalışma. *Hacettepe Üniversitesi Kütüphanesi*, 24: 1-10
- Akkoyunlu, B., Kurbanoglu, S. S. (2003). Bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımıyla öğrenme. *İstanbul Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12, 1-12.
- Akyüz, B. ve Akyüz, M. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri. *Contemporary Educational Technology*, 12(2), 140-156.
- Alagül, Ö., Gürsel, F., Kılınç, N. (2018). Kaynaştırma öğrencisinin beden eğitimi dersine aktif katılım sürecinin yansıması. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(1), 61-72.
- Al-awidi, H. M., Alghazo, I. M. (2012). The effect of student teaching experience on preservice elementary teachers' self-efficacy beliefs for technology integration in the UAE. *Educational Technology Research and Development*. 60: 923-941.
- Araç Ilgar, E., Cihan, B. B., İnan, M. (2021). Abstract views of sports sciences faculty members on sports clubs'establishment and operation policies: a phenomenological analysis. *Nigde University Journal of Physical Education & Sport Sciences/Nigde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(2): 248-260.
- Ardıç, M. (2020). Ortaöğretim Öğretmenlerinin Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Özgüvenlerinin İncelenmesi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(3): 653-695.
- Arslan, A. (2020). Öğretmen Adayları Perspektifinden Pandemi Öncesi ve Sonrası Öğrencilere Kazandırılması Gereken 21. Yüzyıl Becerilerinin Belirlenmesi, *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 553-571.
- Atıcı, B. (2017). The Effect of Flipped Classroom on Learners' Academic Achievements and Views. *Kastamonu Education Journal*.

- Avcı, A. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimleri. *Journal of Istanbul Sabahattin Zaim University Social Sciences*, 4(1), 87-99.
- Bakioğlu, B., Çevik, M. (2020). Covid-19 Pandemisi Sürecinde Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Uzaktan Eğitime İlişkin Görüşleri. *Turkish Studies Academic Journal*. 15(4): 109-129.
- Başkale, H. (2016). Nitel Araştırmalarda Geçerlik, Güvenirlik ve Örneklem Büyüklüğünün. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 9(1), 23-28.
- Beltekin, E., & Kuyulu, İ. (2020). The Effect of Coronavirus (COVID19) Outbreak on Education Systems: Evaluation of Distance Learning System in Turkey. *Journal of Education and Learning*, 9(4), 1-9.
- Bilgiç, F., Duman, B., Seferoğlu, S. (2011). *Dijital yerliler ve öğrenim stilleri*. 20. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 260-268.
- Braun, V., Clarke, V. (2019). Reflecting on reflexive thematic analysis. Taylor.
- Bryman, A. (2016). Social research methods. Oxford university press.
- Brannen, J. (2005). Karıştırma yöntemleri: Nitel ve nicel yaklaşımların araştırma sürecine girişi. *Uluslararası Sosyal Araştırma Metodolojisi Dergisi*, 8(3), 173-184.
- Can, E. (2020). Coronavirüs (Covid-19) Pandemisi ve Pedagojik Yansımaları: Türkiye’de Açık ve Uzaktan Eğitim Uygulamaları. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 11-53.
- Can, İ. Özdemir, M. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimleri: bir durum çalışması. *Turkish Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 19(1), 19-34.
- Charlton, P. C., Kilding, A. E. (2020). Physiotherapists' perspectives of remote delivery of exercise-based rehabilitation in the time of COVID-19. *Musculoskeletal Care*, 18(3), 316-323.
- Chen, Y. et al. (2018). The effects of mobile devices for teaching physical education: A meta-analysis. *Sustainability*, 10(7), 2402.
- Chua, G., Yuen, K. F., Wang, X., & Wong, Y. D. (2021). COVID-19 in a Long-Term Care Facility — King County, Washington. MDPI.
- Chua, G., Yuen, K. F., Wang, X., Wong, Y. D. (2021). COVID-19 in a Long-Term Care Facility — King County, Washington. MDPI.
- Cradler, J. D. (1992). *Comprehensive study of educational technology programs in California authorized from 1984-1992*. San Francisco, CA: Far West Laboratory for Educational Research and Development.

- Creswell, J. W. (2017). *Nitel araştırmacılar için 30 temel beceri* (H. Özcan, Çev.). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Creswell, JW (2007, Mayıs). Karma yöntemlerde söylemdeki diyalektik gerilimleri keşfetmek: Karma yöntem araştırması nedir? QI2007 Konferansında sunulan bildiri, Urbana-Champaign, IL.
- Creswell, JW ve Plano Clark, VL (2007). Karma yöntem araştırması tasarlama ve yürütme. Thousand Oaks, CA: Adaçayı.
- Creswell, C., Shum, A., Pearcey, S., Skripkauskaitė, S., Patalay, P., Waite, P. (2021). Young people's mental health during the COVID-19 pandemic. *The Lancet Child & Adolescent Health*, 5(8), 535-537.
- Creswell, J. W., Hanson, W. E., Clark Plano, V. L., & Morales, A. (2007). Qualitative research designs: Selection and implementation. *The Counseling Psychologist*, 35(2), 236-264.
- Çabuk, M. ve Yıldız, M. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dijital araç kullanımının öğrencilerin öğrenme sürecine etkisi. *Journal of Physical Education and Sports Science*, 5(1), 23-33.
- Çelik, İ. ve Özdemir, A. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin dijital araç kullanımı üzerine bir araştırma. *Journal of Education and Future*, 16, 101-124.
- Çetin, M., Yılmaz, S. H., İlhan, L. (2021). Koronavirüs (Covid-19) Pandemisi Sürecinde Uzaktan Eğitim; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri Perspektifinden Nitel Bir Araştırma. *Gaziantep University Journal Of Sport Science*, 6(12):2-136.
- Çınar, M., Doğan, D., Seferoğlu, S. (2015). Eğitimde Dijital Araçlar: Google Sınıf Uygulaması Üzerine Bir Değerlendirme. *Akademik Bilişim Dergisi*, 24:1-10
- Çiçekli, E. (2014). Bilişim teknolojileri kullanımı ve öğretmen eğitimi. *Turkish Studies*, 9(11), 1149-1164.
- Demir, M. ve Kılıç, M. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar. *Journal of Physical Education and Sports Science Research*, 5(1), 29-40.
- Deng, X., Gu, W., Federman, S., Du Plessis, L., Pybus, O. G., Faria, N. R., ... & Chiu, C. Y. (2020). Genomic surveillance reveals multiple introductions of SARS-CoV-2 into Northern California. *Science*, 369(6503), 582-587.
- Dinçer, A. ve Yıldız, M. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişim ihtiyaçlarına ilişkin bir araştırma. *International Journal of Curriculum and Instructional Studies*, 10(19), 159-175.
- Ekiz, m. A. (2020). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin karantina dönemindeki uzaktan eğitim ile ilgili görüşleri (nitel bir araştırma). *Journal of sport and recreation researches*, 2(Özel Sayı 1), 1-13.

- Elitaş, T. ve Devran, Y. (2017). Uzaktan Eğitim: Fırsatlar ve Tehditler. *AJIT-e: Online Academic Journal of Information Technology*, 8(27), 31-40.
- Eston, R., Rowlands, A., Ingledew, D. (1998). Validity of heart rate, pedometry, and accelerometry for predicting the energy cost of children's activities. *Journal of Applied Physiology*, 84(1), 362-371.
- Fontana, A. & Frey, J. H. (2000). *The interview: From structured questions to negotiated text*. London.
- Fraenkel R.J. & Wallen E.N. (2006). *How to Design and Evaluate Research in Education*. McGraw-Hill, New York.
- Gao, Z. et al. (2020). Effects of virtual reality-based interventions on students' physical activity and engagement in physical education: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Sport and Health Science*, 9(3), 195-205.
- Giorgi, A. (2009). *The descriptive phenomenological method in psychology: A modified Husserlian approach*. APA.
- Göker, M. E. ve Turan, Ş. (2020). Covid-19 Pandemisi Sürecinde Problemlili Teknoloji Kullanımı. *ESTÜDAM Halk Sağlığı Dergisi*, 5: 108-114.
- Görmez, A. (2012). *Bilişim teknolojileri ve öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Graves, L. E., Ridgers, N. D., & Stratton, G. (2008). The contribution of upper limb and total body movement to adolescents' energy expenditure whilst playing Nintendo Wii. *European journal of applied physiology*, 104, 617-623.
- Gubrium, J., & Holstein, J. (2002). *Handbook of interview research: Context and method*. Sage.
- Gülcü, B. ve Öztürk, E. (2021). *Endoskopik Pilonidal Sinüs Tedavisi: Hızlı İyileşme, Tatmin Edici Başarı ve Yüksek Yaşam Kalitesi*. Surgical Laparoscopy, Endoscopy & Percutaneous Techniques.
- Güngör, A. ve Demirci, N. (2020). Beden eğitimi derslerinde uzaktan eğitim ve dijital araçların kullanımı hakkında öğretmen görüşleri. *Journal of Sport and Exercise Research*, 1(3), 45-56.
- Huang, W. et al. (2021). Eğitim teknolojisinin beden eğitimi derslerinde kullanımının etkileri. *Teknoloji, Pedagoji ve Eğitim*, 30(2), 135-152.
- Johnson, M. (2020). The use of digital technology in physical education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 91(3), 32-38.
- Kachel, D. E., Henry, N. L., & Keller, C. A. (2005). Making it real online. *Knowledge Quest*, 34(1), 14.
- Kahraman, A. ve Öz, M. (2021). Pandemi sürecinde beden eğitimi öğretmenlerinin dijital dönüşüm deneyimleri. *Eurasian Journal of Educational Research*, 88, 1-18.

- Kapıcı, Ö. ve İpek, İ. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dijital araç kullanımına yönelik görüşleri. *Journal of Social Sciences*, 5(2), 679-692.
- Karaa, F. N., Aydın, F., Bahar, M., Yılmaz, Ş. (2003). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Teknolojiye İlişkin Görüşleri. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1: 119-139.
- Karabacak, Ü. (2019). Dijital teknolojinin beden eğitimi ve spor derslerinde kullanımı. *Journal of Physical Education and Sport Science*, 1(1), 23-34.
- Karabulut, A. (2015). Dijital göçmenler ve dijital yerliler. *Journal of Educational Technology Online*, 14(2), 32-42.
- Karahan, T.F. ve Bayraktar, D. (2019). Beden eğitimi öğretmenlerinin planlama yaparken öğrenci ihtiyaçlarına uygun davranışları. *Journal of Physical Education and Sports Science*, 3(3), 179-189.
- Karakuş, D. ve Akşit, N. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dönemde dijital araç kullanımı hakkındaki görüşleri. *Journal of Sport and Exercise Research*, 1(2), 23-32.
- Karataş, A. ve Akgün, Ö. E. (2018). Lise Öğretmenlerinin Fatih Projesi'ni Uygulamaya Yönelik Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Yeterliliklerinin İncelenmesi. *Medeniyet Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(4):10-30.
- Kaya, A. (2020). *İlköğretim kurumları ikinci kademedeki öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik görüş ve tutumlarının incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Bartın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
- Kesici, A. ve Tunç, N. F. (2018). The Development of the Digital Addiction Scale for the University Students: Reliability and Validity Study. *Universal Journal of Educational Research*, 6(1), 91-98.
- Kılıç, M. ve Kılıç, S. (2019). Beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araç kullanımına yönelik görüşleri. *Journal of Physical Education and Sports Science*, 3(2), 1-9.
- Kılınç, A. (2012). *Factors Influencing Teaching Choice in Turkey*. Taylor.
- Kırbaş, İ., Sözen, A., Tuncer, A. D., & Kazancıoğlu, F. Ş. (2020). Comparative analysis and forecasting of COVID-19 cases in various European countries with ARIMA, NARNN and LSTM approaches. *Chaos, solitons & fractals*, 138, 110015.
- Kırık, A. M., Altıntaş Var, S. S., Özkoçak, V., Darıcı, S. (2020). Pandemi Dönemlerinde İletişim ve Algı Yönetimi: Yeni Koronavirüs Hastalığı (Covid-19) Örneği. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 104(8), 36-57.
- Kim, D. et al. (2020). Sanal gerçeklik teknolojisinin beden eğitimi üzerindeki etkileri: Sistematik bir inceleme ve meta-analiz. *Eğitim Teknolojisi ve Toplum Dergisi*, 23(1), 1-13.
- Kim, H., & Lee, M. (2020). Digital transformation in physical education. *Journal of Educational Technology & Society*, 23(3), 156-166.

- Kim, H., Lee, H., Park, Y. J., & Choi, S. W. (2020). *Contact Tracing during Coronavirus Disease Outbreak*, South Korea. NIH.
- Koc, M., & Koksall, E. (2021). An investigation of the opinions of physical education teachers on distance education during the COVID-19 pandemic. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*, 9(2), 78-85.
- Koca, B. (2018). Beden eğitimi derslerinde dijital araç kullanım durumları. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 7(2), 567-581.
- Koca, C. (2017). Spor Bilimlerinde Nitel Araştırma Yaklaşımı. *Spor Bilimleri Dergisi*. 28(1), 30-48.
- Koca, C. ve Canbaz, B. (2020). Ankara'daki Suriyeli Mülteci Kadınların Fiziksel Aktivite Deneyimlerinin Sosyo Ekolojik Model ve Toplumsal Cinsiyet Perspektifiyle Analizi. *Spor Bilimleri Dergisi*. 31(3), 121-139.
- Koca, C., ve Duman, Ö. (2020). Modern Yoganın Analizi: Cinsiyetlendirilmiş Bir Sosyal Alan. *Fe Dergi*, 12(2): 59-73.
- Koç, H. ve Tiryaki, F. (2017). Beden eğitimi öğretmenlerinin dijital araç kullanımına yönelik görüşleri. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 6(2), 556-568.
- Kotan, M., Kahraman, A., Öz, C. (2021). A Linearization-Based Hybrid Approach for 3D Reconstruction of Objects in a Single Image. *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science*, 31(3), 501-513.
- Kurt, A. A., Kuzu, A., Dursun, Ö. Ö., Güllüoğlu, F., Gültekin, M. (2013). FATİH projesinin pilot uygulama sürecinin değerlendirilmesi: Öğretmen görüşleri. *Journal of Instructional Technologies & Teacher Education*, 1(2), 1-23.
- Kvale, S. (1996). The 1,000-page question. *Qualitative inquiry*, 2(3), 275-284.
- Lee, H. et al. (2021). Mobil uygulamaların beden eğitimindeki etkileri: Meta-analiz. *Eğitim Teknolojisi ve Toplumu Dergisi*, 24(1), 1-12.
- Lee, S. M., Burgeson, C. R., Fulton, J. E., & Spain, C. G. (2007). Physical education and physical activity: results from the School Health Policies and Programs Study 2006. *Journal of school health*, 77(8), 435-463.
- Manzano, C. J. I., Castro-Nuño, M., López-Valpuesta, L., Sanz-Díaz, M. T., & Yñiguez, R. (2016). Measuring the effect of ARS on academic performance: A global meta-analysis. *Computers & Education*, 96, 109-121.
- Marek, M. W., Chew, C. S., & Wu, W. C. V. (2021). Teacher experiences in converting classes to distance learning in the COVID-19 pandemic. *International Journal of Distance Education Technologies (IJDET)*, 19(1), 89-109.
- Mears, D., & Hansen, L. (2009). Technology in physical education article# 5 in a 6-part series: Active gaming: Definitions, options and implementation. *Strategies*, 23(2), 26-29.

- Merriam, S. B., & Grenier, R. S. (Eds.). (2019). *Qualitative research in practice: Examples for discussion and analysis*. John Wiley & Sons.
- Moustakas, C. (1994). *Phenomenological research methods*. London New Delhi.
- Mulenga, E. M., & Marbán, J. M. (2020). Prospective teachers' online learning mathematics activities in the age of COVID-19: A cluster analysis approach. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 16(9), em1872.
- Naish, M. (2008). Digital natives and digital immigrants: A new way to look at ourselves and our kids?. *Medical Journal of Australia*, 189(9), 63-64.
- Özcan, B., ve Saraç, L. (2020). COVID-19 pandemisi sürecinde öğretmen çevrimiçi uzaktan eğitim rol ve yeterlikleri: Beden eğitimi öğretmenleri örneği. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 459-475.
- Özdemir, M. ve Can, İ. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimleri: bir fenomenolojik araştırma. *Turkish Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 19(1), 35-50.
- Özdemir, M. ve Yıldız, A. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin değişen spor trendlerine uyum sağlama durumları. *Journal of Sport and Exercise Research*, 2(1), 1-11.
- Özdemir, O. (2017), Türkçe Öğretiminde Dijital Teknolojilerin Kullanımı ve Bir Web Uygulaması Örneği. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(4): 427-443.
- Özdoğan, A. Ç. ve Berkant, H. G. (2020). Covid-19 pandemi dönemindeki uzaktan eğitime ilişkin paydaş görüşlerinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 13-43.
- Özen, G., Güllü, M., Uğraş, S. (2016). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders İçi ve Dışı Etkinliklerinde Teknolojik Araç ve Gereçlerin Kullanımı İle İlgili Görüşleri. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 24-37.
- Özmen, H. ve Karamustafaoğlu, O. (2019). *Eğitimde araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Öztürk, B., ve Gülcü, M. (2021). Covid-19 Pandemisi Sürecinde Uzaktan Eğitimle Beden Eğitimi Dersi İşleyen Öğretmenlerin Deneyimleri Üzerine Bir İnceleme. *Journal of Education in Science, Environment and Health (JESEH)*, 7(1), 97-110.
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research & evaluation methods*. (3rd ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications
- Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.

- Roblyer, M. D., & Knezek, G. A. (2003). New millennium research for educational technology: A call for a national research agenda. *Journal of research on Technology in Education*, 36(1), 60-71.
- Roy, A. (2020). *Orbital Motion*. Scotland: CRC Press.
- Sağlam, Y. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecinde uzaktan eğitimde karşılaştığı sorunlar. *Journal of Physical Education and Sports Science Research*, 4(2), 1-8.
- Sailer, M., Murböck, J., & Fischer, F. (2021). Digital learning in schools: What does it take beyond digital technology?. *Teaching and Teacher Education*, 103, 103346.
- Saklan, E. ve Ünal, E. (2018). Eğitimde teknoloji kullanımı. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 6(2), 1-17.
- Saklan, H., Ünal, C. (2018). Technology Friendly Science Teachers' Views Of. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi (EFMED)*, 12(1): 493-526.
- Sarsar, F. ve Kılıç, M. (2020). *The Usability of Mobile Devices in Distance Learning*. IGI GLOBAL.
- Smith, C. B. (2020). *COVID-19 in a Long-Term Care Facility — King County*, Washington. NIH.
- Suherman, W. S. (2021). Physical education online learning during the covid-19 pandemic: Effectiveness, motivation, and learning outcomes. *The International Journal of Social Sciences World (TIJOSSW)*, 3(1), 123-137.
- Svendsen, J. T., & Svendsen, A. M. (2021). Not for free! An analysis of two digital tools recommended as learning resources for physical education in upper secondary schools in Denmark. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 65(2), 331-344.
- Şahin, M. G. ve Öztürk, N. B. (2018). Scale development process in educational field: a content analysis research. *Kastamonu Education Journal*, 26(1), 191-199.
- Tarman, B. ve Baytak, A. (2011). Teknolojinin Eğitimdeki Yeni Rolü: Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Bakış Açıları. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 10(2): 891 -908
- Tonta, Y. (2009). Dijital yerliler, sosyal ağlar ve kütüphanelerin geleceği. *Türk Kütüphaneciliği*, 23(4), 742-768.
- Topçu, Ö. ve Erdoğan, M. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri. *Journal of Sport and Exercise Research*, 1(1), 23-34.
- Trout, J., & Christie, B. (2007). Interactive video games in physical education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 78(5), 29-45.

- Tuna, B. ve Dağdeviren, M. (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sonrası dijital araç kullanımına yönelik eğitim ihtiyaçları. *Journal of Education and Learning Research*, 1(1), 45-58.
- UNESCO. (2009). *ICT competency framework for teachers*. Paris: UNESCO.
- Wang, X. et al. (2020). The application of mobile apps in physical education teaching and learning: A literature review. *Journal of Educational Technology Development and Exchange*, 13(1), 1-16.
- Weiß, S., & Bader, B. (2010). Digital natives and digital immigrants: Individual or generational differences?. *Journal of Educational Computing Research*, 42(3), 329-343.
- Wu, H. et al. (2021). Dijital oyunların beden eğitimi üzerindeki etkileri: Sistematik bir inceleme ve meta-analiz. *Eğitim Bilgi Teknolojileri Araştırmaları Dergisi*, 59(4), 835-858.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (9. Baskı). Ankara: SeçkinYayıncılık.
- Yıldız, A. K. (2012). Dijital yerliler gerçekten yerli mi yoksa dijital melez mi. *International Journal of Social Science*, 5(7), 819-833.
- Yılmaz, B. ve Kaya, H. (2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin pandemi sürecindeki dijital dönüşüm deneyimleri. *Spor Bilim Dergisi*, 31(3), 103-117.
- Yılmaz, İ., Ulucan, H., Pehlivan, S. (2010). Beden eğitimi öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşünceleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 105-118.
- Yurdakul, I. K., Odabasi, H. F., Kilicer, K., Coklar, A. N., Birinci, G., & Kurt, A. A. (2012). The development, validity and reliability of TPACK-deep: A technological pedagogical content knowledge scale. *Computers & Education*, 58(3), 964-977.
- Zhang, J. et al. (2019). The effects of digital games-based training on physical education students' learning motivation and physical activity. *Journal of Educational Computing Research*, 57(8), 2078-2099.
- Zur, O., & Zur, A. (2012). The digital and the real: A tale of two identities. *Journal of Clinical Psychology*, 68(1), 1-5.

EKLER

Ek 1. Etik Kurul İzni

Evrak Tarih ve Sayısı: 21.10.2021-E.119836

T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu

Sayı : E-60116787-020-119836
Konu : Başvurunuz Hk.

Sayın Prof. Dr. Yunus ARSLAN

İlgi : 11/10/2021 tarihli dilekçeniz. *10.125.1.89*
98931
21.10.2021

İlgi dilekçe ile başvurmuş olduğunuz "Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Covid-19 Pandemi Sürecindeki Dijital Dönüşüm Üzerine Görüşleri" konulu çalışmanız 19.10.2021 tarih ve 19 sayılı kurul toplantımızda görüşülmüş olup,

Yapılan görüşmelerden sonra, söz konusu çalışmanın yapılmasında ETİK AÇIDAN SAKINCA OLMADIĞINA, altı ayda bir çalışma hakkında Kurulumuza bilgi verilmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Prof. Dr. Tahir TURAN
Başkan

Ek. 2. Valilik İzni

T.C.
DENİZLİ VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-16605029-44-71078935
Konu : Anket Uygulama İzni

27.02.2023

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : Pamukkale Üniversitesi Rektörlüğünün 13.02.2023 tarihli ve 327414 sayılı yazısı.

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi Yasemin Asena ARIÖĞLU, "Beden Eğitimi Öğretmenlerinin COVID 19 Pandemi Sürecindeki Dijital Dönüşüm Üzerine Görüşü" konulu tez çalışmasına yönelik hazırlamış olduğu anket/ölçek formlarını İlgi yazı gereği Müdürlüğümüze bağlı bulunan bağımsız ortaokullarda görev yapan öğretmenlere uygulamak istemektedir.

Yukarıda adı geçen müracaat ile ilgili (Lisans/Lisansüstü/Doktora) öğrencileri ve Öğretim Görevlilerinin ilgi yazıları ekinde belirtmiş oldukları okullarda, (Ortaöğretim/İlköğretim/Okulöncesi) konuları ile ilgili anket çalışmalarının 2020/2 Nolu "Araştırma Uygulama İzinleri" Genelgesinde belirtilen esaslar gereğince; Okul ve kurumların eğitim-öğretim faaliyetlerini aksatmayacak şekilde 2022/2023 eğitim-öğretim yılı içinde denetimi ilçe millî eğitim müdürlükleri ve okul/kurum idaresinde olmak üzere, kurum faaliyetlerini aksatmadan, gönüllülük esasına göre, onaylı bir örneği Müdürlüğümüzde muhafaza edilen ve uygulama sırasında da mühürlü ve imzalı örnekten çoğaltılan veri toplama araçlarının uygulanması, ilgili genelgenin 28. Maddesi ve "Araştırma İzni Başvuru Taahhütnamesi"nin 16. Maddesi gereği **sonuç raporunun çalışma bitiminden itibaren 30 gün içerisinde kurumunuz aracılığı ile gönderilmesi** Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür.

Olurlarınıza arz ederim.

Süleyman EKİCİ
İl Millî Eğitim Müdürü

OLUR
27.02.2023
Rıza DALAN
Vali a.
Vali Yardımcısı

T.C.
DENİZLİ VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

Kurumunuzca Müdürlüğümüzden talep edilen araştırma isteklerine ait Makam Onayı ve Müdürlüğümüzce Onay verilen anket formları ekte gönderilmiştir.

Gereğini rica ederim.

Rıza DALAN
Vali a.
Vali Yardımcısı

Ek:
1-Anket Formları

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Adres : M.Akif Ersoy Mah. 29 Ekim Bulv.No:174/1
Merkezefendi/DENİZLİ
İnternet Adresi: <http://denizli.meb.gov.tr>
E-Posta: ab20@meb.gov.tr
Kep Adresi : meb@hs01.kep.tr

Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys>
Bilgi için: Hüseyin ERKOÇ-V.H.K.İ. / Sefa GELMİŞ-Şef
Telefon No : 0 (258) 234 20 95
Faks : 0 (258) 234 20 99

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evrak.ersoy.meb.gov.tr/adresinden> 3355-605d-3b94-8efd-d326 kodu ile teyit edilebilir

Evrak Tarih ve Sayısı: 02.02.2023-E.326628

GÖRÜŞME FORMU

Merhaba ben Yasemin Asena Arıoğlu.

Pamukkale Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim dalında yüksek lisans yapmaktayım. Beden eğitimi öğretmenlerinin covid-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine görüşlerini belirlemek amacıyla bir araştırma yapıyorum. Bu araştırmamın program hazırlayıcılarına, diğer araştırmacılara ve öğretmen arkadaşlarıma ışık tutacağını ümit ediyorum.

Bu araştırma için Denizli ilindeki beden eğitimi öğretmenleri ile görüşmeler yapıyorum. Yaptığım tüm görüşmelerde verilen bilgiler sadece bu araştırmada kullanılacak ve kişisel bilgiler tamamen gizli tutulacaktır.

Görüşmenin yarım saat süreceğini tahmin ediyorum. Sorunlar için önerebileceğiniz çözümleri, sorulardan sonra vurgularsanız sevinirim. İzin verirsiniz görüşmeyi kaydetmek istiyorum. Bu şekilde hem zamanı daha iyi kullanabiliriz hem de sorulara vereceğiniz yanıtların kaydını daha ayrıntılı tutma fırsatı elde edebilirim.

Bu araştırmaya katılmayı kabul ettiğiniz için şimdiden teşekkür ederim. Eğer sizin bana başlamadan önce sormak istediğiniz bir soru varsa bunu yanıtlamak istiyorum. İzin verirsiniz sorulara başlamak istiyorum.

SORULAR

DEMOGRAFİK SORULAR

- 1- En son mezun olduğunuz okul/bölümü belirtiniz.
- 2- Beden eğitimi öğretmeni olarak hizmet süreniz ne kadardır?
- 3- Katıldığınız hizmetiçi kursları belirtiniz.
- 4- Yaşınızı belirtiniz.
- 5- Covid-19 pandemi sırasında görev yaptığınız okulu belirtiniz. (devlet okulu/ özel okul)

GÖRÜŞME SORULARI

- 6- Covid-19 pandemi sırasında uzaktan eğitimle işlediğiniz beden eğitimi derslerinde ne tür sorunlar yaşadınız? Bu sorunları aşmak için ne tür stratejiler izlediniz?
 - a) Yaşadığınız sorunun kaynağı teknolojik araç mıydı? Lisans eğitiminizde aldığınız teknolojik eğitim hakkında ne düşünüyorsunuz?
 - b) Yaşadığınız sorunun kaynağı internet alt yapısı mıydı? Ülkemizde eğitimde internet alt yapısı çalışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz? İyileştirmek için ne yapılabilir?
 - c) Teknolojik araçların kullanımı konusunda yeterli bilginiz var mıydı? Aldığınız hizmetiçi kurslarının yararını görebildiniz mi? Kendinizi ve meslektaşlarınızı değişen çağa ayak uydurmak için nasıl geliştiriyorsunuz?
- 7- Covid-19 pandemi sırasında uzaktan eğitimle işlediğiniz beden eğitimi derslerinde internet sorunu yaşayan öğrencileriniz oldu mu? Cevabınız evet ise bu sorunlar nelerdir?

Bu belge,güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Ek 3.

Sayın Katılımcımız

Katılacağınız bu çalışma, ‘‘Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Covid-19 Pandemi Sürecindeki Dijital Dönüşüm Üzerine Görüşleri ‘’ adıyla, Yasemin Asena Arıoğlu tarafından 01.01.2023/01.03.2023 tarihleri arasında yapılacak bir araştırma uygulamasıdır.

Araştırmanın Hedefi: Bu araştırmanın amacı covid-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine beden eğitimi öğretmenlerinin görüşlerini incelemektir.

Araştırmanın Nedeni: O Bilimsel araştırma • Tez çalışması

Araştırmanın Yapılacağı Yer(ler): Denizli ilindeki okullar

Araştırma Uygulaması: O Anket •Görüşme
O Gözlem

Araştırma T.C. Milli Eğitim Bakanlığı’nın ve okul/kurum yönetiminin izni ile gerçekleştirilmektedir. Araştırma uygulamasına katılım tamamıyla gönüllülük esasına dayalı olmaktadır. Çalışmada sizden kimlik belirleyici hiçbir bilgi istenmemektedir. Cevaplar tamamıyla gizli tutulacak ve sadece araştırmacılar tarafından değerlendirilecektir. Veriler sadece araştırmada kullanılacak ve üçüncü kişilerle paylaşılmayacaktır.

Uygulamalar, kişisel rahatsızlık verecek sorular ve durumlar içermemektedir. Ancak, katılım sırasında sorulardan ya da herhangi başka bir nedenden rahatsız hissederseniz cevaplama işini yarıda bırakabilirsiniz.

Katılımı onaylamadan önce sormak istediğiniz herhangi bir konu varsa sormaktan çekinmeyiniz. Çalışma bittikten sonra bizlere telefon veya e-posta ile ulaşarak soru sorabilir, sonuçlar hakkında bilgi isteyebilirsiniz. Saygılarımızla,

Araştırmacı :

İletişim Bilgileri :

Yukarıda bilgileri bulunan araştırmaya katılmayı kabul ediyorum.

..../...../.....

İsim-Soyisim İmza:

Katılımcı Adı-Soyadı :

Telefon Numarası :

Ek 4.

GÖRÜŞME FORMU

Merhaba ben Yasemin Asena Arıoğlu.

Pamukkale Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor öğretimi Anabilim dalında yüksek lisans yapmaktayım. Beden eğitimi öğretmenlerinin covid-19 pandemi sürecindeki dijital dönüşüm üzerine görüşlerini belirlemek amacıyla bir araştırma yapıyorum. Bu araştırmamın program hazırlayıcılarına, diğer araştırmacılara ve öğretmen arkadaşlarıma ışık tutacağını ümit ediyorum.

Bu araştırma için Denizli ilindeki beden eğitimi öğretmenleri ile görüşmeler yapıyorum. Yaptığım tüm görüşmelerde verilen bilgiler sadece bu araştırmada kullanılacak ve kişisel bilgiler tamamen gizli tutulacaktır.

Görüşmenin yarım saat süreceğini tahmin ediyorum. Sorunlar için önerebileceğiniz çözümleri, sorulardan sonra vurgularsanız sevinirim. İzin verirsiniz görüşmeyi kaydetmek istiyorum. Bu şekilde hem zamanı daha iyi kullanabiliriz hem de sorulara vereceğiniz yanıtların kaydını daha ayrıntılı tutma fırsatı elde edebilirim.

Bu araştırmaya katılmayı kabul ettiğiniz için şimdiden teşekkür ederim. Eğer sizin bana başlamadan önce sormak istediğiniz bir soru varsa bunu yanıtlamak istiyorum. İzin verirsiniz sorulara başlamak istiyorum.

SORULAR

DEMOGRAFİK SORULAR

- 1- En son mezun olduğunuz okul/bölümü belirtiniz.
- 2- Beden eğitimi öğretmeni olarak hizmet süreniz ne kadardır?
- 3- Katıldığınız hizmetiçi kursları belirtiniz.
- 4- Yaşınızı belirtiniz.
- 5- Covid-19 pandemi sırasında görev yaptığınız okulu belirtiniz. (devlet okulu/ özel okul)
- 6- Cinsiyetinizi belirtiniz.

GÖRÜŞME SORULARI

- 7- Covid-19 pandemi sırasında uzaktan eğitimle işlediğiniz beden eğitimi derslerinde internet sorunu yaşadınız mı? Cevabınız hayır ise sorun yaşamamanızda nelerin katkısı oldu? Cevabınız evet ise bu sorunlar nelerdir?

- a) Yaşadığınız sorunun kaynağı teknolojik araç mıydı? Lisans eğitiminizde aldığınız teknolojik eğitim hakkında ne düşünüyorsunuz?
- b) Yaşadığınız sorunun kaynağı internet alt yapısı mıydı? Ülkemizde eğitimde internet alt yapısı çalışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz? İyileştirmek için ne yapılabilir?
- c) Yaşadığınız sorunun kaynağı sizin bilgi eksikliğiniz miydi? Aldığınız hizmetiçi kurslarının yararını görebildiniz mi? Kendinizi ve meslektaşlarınızı değişen çağa ayak uydurmak için nasıl geliştiriyorsunuz?

8- Covid-19 pandemi sırasında uzaktan eğitimle işlediğiniz beden eğitimi derslerinde internet sorunu yaşayan öğrencileriniz oldu mu? Cevabınız evet ise bu sorunlar nelerdir?

- a) Yaşanılan sorunun kaynağı teknolojik araç mıydı? Yeni nesil öğrencilerin dijital çağa doğmalarına rağmen bu araçları kullanmakta eksik olduğunu düşünüyor musunuz? Sizce bunun nedeni nedir?
- b) Yaşanılan sorunun kaynağı internet alt yapısı mıydı?
- c) Yaşanılan sorunun kaynağı öğrencinizin bilgi eksikliği miydi?

9- Uzaktan beden eğitimi dersi verirken yaşadığınız avantajlar nelerdir?

10- Uzaktan beden eğitimi dersi verirken yaşadığınız dezavantajlar nelerdir?

- a) Dezavantaj yaşamanızdaki etken sizce nelerdir?
- b) Yaşadığınız dezavantajların çözülmesi için ne yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz?

11- Pandemi öncesi derslerinizde beden eğitimi ve spor teknolojilerini kullanıyor muydunuz (sanal sınıflar, podcast araçları, video analiz uygulamaları, web günlükleri, animasyon-karikatür araçları, zihin-kavram haritası, sunum ve dijital hikâye araçları, anket ve Quiz araçları...) ? Bunlar nelerdir?

- a) Cevabınız evetse bunun faydalarını gördünüz mü?

12- Pandemi sırasında derslerinizde beden eğitimi ve spor teknolojilerini kullandınız mı (sanal sınıflar, podcast araçları, video analiz uygulamaları, web günlükleri, animasyon-karikatür araçları, zihin-kavram haritası, sunum ve dijital hikâye araçları, anket ve Quiz araçları...)? Bunlar nelerdir? Cevabınız hayırsa derslerinizi nasıl işlediniz, ölçme ve değerlendirmeyi nasıl yaptınız?

- a) Teknolojik araçların derslerinize nasıl bir faydası olduğunu düşünüyorsunuz?
- b) Bundan sonraki derslerinizde teknolojik araç kullanmayı düşünüyor musunuz?
- c) Teknolojik araç kullanırken öğrencilerinizle aranızdaki yaş farkından dolayı zorlandınız mı?
- d) Teknolojik araç kullanımı konusunda öğretmenlik eğitimi aldığınız zaman ile şu an ki zaman arasında nasıl bir fark görüyorsunuz?

13- Pandemi sırasında uzaktan beden eğitimi dersi işlerken kendinizi yetersiz hissettiğiniz oldu mu? Neden?

- a) Belli bir yaşın üzerindeki öğretmenlerin teknolojik araç kullanımında yaşadığı zorluklar hakkında ne düşünüyorsunuz?
- b) Dijital çağa ayak uyduramayan öğretmenlerin, dijital çağda doğup büyüyen çocuklarla iletişimini nasıl buluyorsunuz?
- c) Öğrencilerinizin teknolojik araç kullanımında öğretmenlerine göre daha başarılı olması konusunda ne düşünüyorsunuz?
- d) Günlük hayattaki teknoloji kullanımının eğitim ortamlarına yansımaları hakkında ne düşünüyorsunuz? (Uzaktan eğitim sırasında öğrencilerin teknolojik araç kullanımını günlük hayatta kullandıkları teknolojik araçlar etkiledi mi ?)

14- Pandemi sırasındaki uzaktan beden eğitimi dersi için öğrenci geri dönüşleri nasıl oldu?

- a) Olumlu veya olumsuz geri dönüşlerin nedeninde sizin dijital araç kullanırken sergilediğiniz tavrın etkisi olduğunu düşünüyor musunuz?

15- Beden eğitimi dersinin uzaktan eğitim ile yürütülmesine yönelik görüş ve düşünceleriniz nelerdir?